

Emma Kriesle de Feia

Korte Tschichte

Peter P. Klassen

Draft April 10, 2019

Peter P. Klassen

Emma Kjriesle de Jeia – Korte Jeschichte

An electronic file will be available at www.plautdietsch-copre.ca

Based on:

P. P. Klassen, *Immer Kreisen die Geier – Ein Buch vom Chaco Boreal In Paraguay*,
Imprenta ASCIM - Filadelfia, 1983.

Acknowledgement:

The permission granted by the *Verein für Geschichte und Kultur der Mennoniten in Paraguay* (VGKMP) to post this web version of the short stories in *Immer Kreisen die Geier* is gratefully acknowledged. The copyright to the original work is retained by the VGKMP.

Cover Photo Credit: Soaring eagle.

https://cdn.pixabay.com/photo/2015/07/28/18/19/eagle-864725__480.jpg

Translation to Plautdietsch of 'Zacharias orthography without the n': D. E. Copre, 2019.

All rights reserved.

Ottawa, 2019.

Enhault

Väawuat	4
1. Kjeen Steen em onentlichen Chaco	5
2. Een leed Eelj Jespanst	9
3. De Schlacht em Uastroomtal	12
4. Emma kjriesle de Jeia	15
5. De groota Rääjen	21
6. Daut Ontia	25
7. Akvinatem, de Lange	27
8. Katkin Awaj	33
9. Jasch un Greta	38
10. Eene Piljareis	48
11. Santa Lucia	54
12. Jerecht em Darp Gnadenau	62
13. Har äwa Läwe un Doot	69
14. De Schwoatbroak	72
Bibliografie	81

Väawuat

Peter P. Klassen

Manke mennonitische Schreftstala en Siedamerika es Peter P. Klassen daut baste bekaunt. Hee wort en vondoagschen Ukraine jebuare un kaum 1929 met eene Grupp Mennonitische Utwaundasch em Chaco om de Fernheim-Kolonie to jrinde. Hee wia een Voda von Famielje, Liera enne Gruntschool un lota uk aune Huach School un Liera Utbildunk.

Väle Joare lank wia hee de Rutjäwa von de elste Wäkjlische Zeitunk von Paraguay: Mennoblatt, dee aul 90 Joare onunjbroake en Filadelfia erschieent es. Klassen äwanaum de Utgow 1956 un leid de Zeitunk fa 34 Joare. Hee wia eene veninfte Persoon, dee emma socht Sache em Chaco to rajchtfoadje, ooda bestemde Sache em Läwe auftoläne.

Boolt no siene Aunkunft em Chaco funk Klassen aun to schriewe un schlieslich wort hee een riesenda Schreftstala dee entlich weltwiede Aunerkanjunkt funk. Siene ieeschte poa Bieekja '*Kaputi Mennonita*' un '*Immer Kreisen die Geier*' worde fuaz goot aunjenome. Dise Bieekja wiere Saumlunge von de Jeschichte un Vetale von de Einheimische Velkja, de Paraguayische Soldote vom Chaco Kjrlich, un de Mennonitische Siedla em Chaco. En dise Bieekja wort väl Informazion vom Gran Chaco jeschildat un uk utjedochte Jeschichte von de dree Gruppe. De Jeschichte halpe daut Läwe von de Enwonasch von de Tiet kloara to vestone.

En de lotre Joare schreef Klassen miere Bieekja, aule opp Huach Dietsch, de gooden Erfolg haude. Mank dise wia uk 'Elisabeth,' daut weltwiet Oppmoakjsomkjeit jekjraaje haft. Klassen vestorf en siene veleewde Wäl Heimat, de Fernheim-Kolonie em Chaco, en 2018.

Emma kjriesle de Jeia

Daut uasprinjlchet Buak von P.P. Klassen opp Huach Dietsch beschaffticht sikj met de Jeografie, Jeschichte un Biologie vom Chaco. Dise Launt Maus tweschen de Anden un däm Paraguay-Fluss wia bat de Aunkunft vonne Mennonite aum Enj von de 1920jar Joare denn besiedelt. Daut Buak von Klassen gauf väl sachoatje Informazion von de Jäajent un enthilt uk utjedochte Kortjeschichte.

Daut väaligjendet Buak '*Emma kjriesle de Jeia*' jeft eene Plautdietsche Äwasatunk von de utjedochte Kortjeschichte von Klassen. Vieetieen Jeschichte woare doajestalt en vea Aufschnette, en dänen et om de Uaenwona, Spaunisch un jemischte Velkja, un de Mennonitische Siedla aunjeit.

De ieeschte Aufschnett enthelt vea Jeschichte, dee sikj opp dän Chaco-Kjrlich betrakje. De Jeschichte behandle soone Teemasch aus de Vewerrunk, dee wäajen de aufjelääajene Jäajent von de Schlachtfelda passieed, de Hauptuasoak vom Kjrlich, de ruchloose Wirkjunkt em vebettaden Schlacht un dän Kaumf von eenselne Millitää Aunjehieeje fa däm Äwaläwe en de onjesunde Jäajent.

De tweeda Aufschnett omfot sikj met twee Jeschichte, dee sikj met twee Haupt Probleme beschafftjen, dee de Siedlasch toieescht Sorje brochte. *De Groota Rääjen* beschrift daut Problem vom onräajelmässja Rääjen en de Jäajent un dän kjarpalichen un jeistlichen Problem, von dän de mennonitische Launt leejendeemasch doavon liede. *Daut Ontia* es eene sposje Behaundlung von de Bejäajunk von de ieeschte Siedlasch met de eksotische Tiawelt vonne Jäajent.

De dredda Aufschnett enthelt twee Jeschichte äwa de Uaenwonasch, dee en de Omjäajent von de Siedlung läwde. De ieeschte Jeschicht *Akvinatem*, *de Lange*, deelt met de Roll von Fast un de Lävendsandis-Zerremonee wäarent de Tiet von daut nomadischet Läwe. De tweede Jeschicht *Katkin Awaj* vetalt von de schwoare Aunpaussunk von de Uaenwonasch, dee en äa nieet Läwe, eene stell stonende Besiedlung aunnaume.

De latsta Aufschnett enthelt sas Jeschichte. En dise haundelt et sikj met sorjfeltiche jesalschoftliche Unjasieekjunge, dee de Probleme doastale von de ieeschte mennonitische Siedlasch, dee en Sied Amerika met eene gaunz niee Umwelt omgone muste wäarent see noch to daut schwoafalichet von Europa jebrocht kulturellet Jepak hilde.

Kjeen Steen em onentlichen Chaco

Vom Altiplano huach en de Anden Boaj, woare Mensche en de wiede plaute Läächt vom Chaco vefrachtet, Batalione, Rejimente, un Aufdeelunge. De Säns vom kjeelen Boajlaunt motte en daut heete Plautlaunt en marschiere, wieda un wieda, aum Pilcomayo Riefa velenjst von Villa Montes no Ballivian, dan no Muñoz, dän Hauptkwatia un dan wieda no Saavedra, Arce, Platanillos en de Kaumf Lienje, en Bloot un Doot. Paraguay un Bolivien kjamfe dree Joa lang om dit meist Mensche ladich, Wota oamet Plautlaunt to besette.

En eenem Asuncion Hospitol licht de Bolivianischa Unjaoffizia Cruz Vargas un wacht opp dän Doot, aul twee Joa lank. Een Bolivianischa Oazt fläacht am, oba sien Kjarpa daut von Tuberkulosis un Malaria vemuckad es, es nich mea to rade. Doabie es sien Jeist hal wach un von eene seldne dersechtiche Kloorheit. Wan sien Toostaunt daut erlaupst, schrift hee Notize opp loose Bläda. Aus Vargas eenen Dach no dän Jewäa Stellstaunt stoaft, nemt de Oazt dise Bläda aun sikj un brinjst see met en siene Heimat. Daut sent Jedanke vom Doot, dee von dän wieden Plautlaunt trigjkome opp dän Altiplano.

See habe mie en een Hospitol jebrocht, doamet ekj hia stoawe saul, un ekj kaun nich stoawe. Wuarom nich? Daut es soo schwoa to stoawe! Oba nä, daut wia doch goa nich soo schwoa. Ekj hab soo väl stoawe jeseene en disen vefluchten Chaco.

Eena storf soo: wie lage en vääjeschowne Stalunk linkjsch von Campo Jordán, 25 Maun, un haude Schutz Growes ut jegroft. En de Bosch Striepe ver

ons lach de Fient, un wie schoote blint enenn. De Jääjna deed daut selwje. Een schmaula Stich bunk ons met de Haupt Lienje. Eenmol rand ekj trigjwoaz, wiels ekj mie Älent feeld. Oba de Oazt leet mie nich eenmol en sien Zelt enenn. Hee gauf mie Chinin Tablette un schekjt mie wada no vääre.

Opp dän Trigjwajch hold ekj opp dän enjen Stich twee Soldote en, dee opp een Brat, daut see äwa de Schulre jelajcht haude, en eenem Gauss Tonkje Noarunk no vääre druage. Daut wia *Lahua*, een Brie von Mäl un Wota, woo eena daut en Bolivien koakt. Daut wiere de beid Indiauna Cliura un Huaicho. No 500 Meeta stalde see äare Laust dol un schweete.

"Daut es oba wiet vom Laustwoage," säd Cliura.

"Wie ligje äwajens soo wiet no vääre," säd ekj.

"Eene haulwe Legua," säd Huaicho.

"Eene haulwe Legua? Knaup eenen Kilomeeta."

"Loos, verwoaz!"

See hoowe äaren Tank wada opp. Cliura jinkj veropp. Kugle zischte derch de Bläda, aus wie wieda no vääre kaume. Han un wada scholkjad de Brie äwa dän Raunt vom Blajch.

"Wie sent doa," säd ekj.

De Kugle zischte gaunz dichtbie. Ekj bekjt mie, un doabie sach ekj, woo Huaicho hanfoll. De Tank rutscht von de Stang, un de witta Brie rand äwa sien Jesecht.

"Du Äsel!" schrieech ekj, un rand to am han.

Hee ried sikj nich. Bloot schoot von sienen Hauls erut, un de latste Odem bilt

met dän Brie eenen roosa Schum ver Mul un Näs. Daut Äwalei em Tank rieekjt nich fa de gaunze Aufdeelunk. Soo leicht es daut maunchmol to stoawe.

* * * * *

Un dan wada es daut soo schwoa. Wurom denkj ekj emma aun eenen Hunt un aun mien Vada Aniceto?

Aniceto wia Unjaoffizia en onse Aufdeelunk, aus wie ver Kilomeeta Säwen en Loaga wiere. Hee wia de Brofsta, de Jratsta. Hee behandelt ons aule hoat, mie uk, oba wie bewundaden am, wan hee hinja daut schwoare Maschien Jewää lach. De Fient jreep ons Dach fa Dach aun, un wie worde meist vereekjt en daut Fia.

Ekj mucht de Jeschicht von Aniceto beschriewe, un ekj weet nich woo. Wan ekj daut vesieekj, schift sikj waut ver mie, aus wan daut eene Persoon wia, dee mie wajchnemt. Ach, ekj weet, daut es de Chaco. Ekj sie nich mea hia, ekj sie doa.

Daut es aundasch doa. Ekj woa vesieekje mie to erkjläare. Ekj sie soo aus een Blaut, daut opp beid Siede beschräwe es. Opp de eene Sied steit aules, waut ekj nu see: de lange Boode, dit Papia, daut Bad, jan Soldot, dee sikj Loft to weifelt. Un oppeenst dreit wää daut Blaut om, un ekj sie em Chaco. Dise Umwelt hia veschwinjt, un eene aundre felt mie ut. Ekj sie volstendich en jane Launtschoft. Ekj läw en twee Dimensione.

Es daut nich sondaboa? Een Mensch, dee twee Läwes fieet. En eenem Uagenblekj läw ekj em Nowamba 1932 un ligj em Schutz Growe. Dommheit. Ekj weet, daut et Dommheit es! Daut licht aun jane Granate, dee en mien Kopp eksplodieed.

Oba ekj sie doch de deeselwja, dee opp de Plaza von Cochabamba opp eene

Benkj saut, en eenem greiwen Aunzuch met Enriqueta, dee ekj kust? En de Nacht es de Paraguaya noaun mie jstorwe. Siene Wange wiere soo enjefaulde, daut see sikj to beriere schiene.

Woo stoaft maun? Ekj kaun äwa eene Wies von Stoawe berechte, wan ekj de Jeschicht von Aniceto vetal. Oba verhää kjemt de Jeschicht von dän Hunt dän Aniceto dootmuak, väle Joare trigj.

Daut wia en onsem Darp Tarata. Wie wiere Kjinja. Aniceto wia de Elsta, de Stoakjsta, de Jratsta. Hee haud eenen Hunt, dän de Hunjsfalkkrankheit de Hoa utfaulde leet. Maun veuadeeld am nom Doot, un eene Grupp von Kjinja toop met eenem Indiauna fieede am erut vom Darp aum Eewa vom Fluss. De Hunt späad daut komende un zettad aum gaunzen Liew. Aum Eewa vom Fluss stiepade sikj siene Hoa ver Angst, un siene Uage jlenste Jreen. Aniceto un de Indiauna bunge am eenen Reeme om dän Hauls un schlapte am aun eenen Boom. De Hunt trock Retze em Saunt met siene jäajen striewende Väafeet. See trocke am aum Boom huach enopp. De Hunt juld un klaumad sikj aum Staum. De Indiauna hilt dän Reeme, Aniceto trock aun de Hinjabeen. Doa foll de Hunt to Grunt un rand en groote Sprunge wajch. See haude dän langen Reeme boot to Haunt un schlapte am wada nom Boom.

"Eenen Steen, eenen grooten Steen!" schrieech Aniceto. Een Kjliena schlapt eenen Steen äwadäl. De Hunt lach un zettad, un jreen schiende siene Uage. Dan schluach Aniceto to, eenmol, tweemol, bat daut kracht.

Haud maun eene Kugel jehaut, om am doot to scheete? Aus Aniceto storf, gauf et jenuach Kugle. Emma schift sikj de Hunt

doa vaa, wan ekj aun Aniceto sien Doot denkj, aun daut Bloot äwastroomde Jesecht, een ludloosa Bloa vom openen Mul.

* * * * *

Oba aules fein to de Rieej no. Wie trocke toop en dän Kjrigh, ut onsem Darp bat en de Schlacht om Campo Jordán. Aniceto wia Schoapscheeta aum schwoaren Maschien Jewää. Hee wia hoat jäajen aule, uk jäajen mie, oba hee wia mie goot.

Vieetieen Maun worde aus Patrouille utjeschekjt, unja an Aniceto un ekj. Wie sulle fauststale, wua de Fientliche Fastinj em Bosch opphieed. Wie kroope em Jans Marsch aum Boschraunt, aus ons eene Maschien Jewää Goaw aantroff. Twee bleewe doot ligje, un mie haud daut aum Foot jetroffe. De Kugle sponne een Nat dicht äwa mie. Eenje von Onse rande aun mie vebie.

"Ekj sie vewundet!" schrieech ekj. Ekj vesocht, mie opp aule Veasch derch de dichte Caraguatá to schlape un vereet mie de Henj un Kjneee. Noch eenje Schosse han un hää, dan wia daut stell.

Dan knakte Asta hinja mie. Aus ekj mie em Schrakj omdreid, sach ekj eene Kaki Metz. Daut wia Aniceto: "Habe see die vewundet? Kaunst du nich krupe? Folj mie!"

Hee schlapt mie en een Struckbosch, vebunk mie dän Foot, bedakjt ieescht mie un dan sikj selfst met Auste. Soo lach wie, bat daut dunkel wort.

"Nu loos!" säd Aniceto, "veleicht kaunst du krupe."

"Ekj kaun nich," säd ekj, "lot mie hia stoawe."

Dan naum mie Aniceto opp sienen Rigje un schlapt mie Kilomeeta no Kilomeeta bat

aun ons Lienje. No feftieen Doag em Hospital wia ekj utjeheelt un wada met Aniceto toop em Fia.

* * * * *

Wie saute en de Nacht nom 27. Dezamba em Schutz Growes un wachte opp dän Befäl nom Aunjreff. Een Nacht Voagel kjrecht onheimlich opp eenem Boom dichtbie. Eena schoot no am, "Wajch, du beesä Jeist, vefluchta!"

Aum näakjsten Dach stormd wie, enenn en dän Hoagel von Jescheete. Een Hindanise Rane äwa Stol un lesa. Ver ons eene Fia Waunt, rajchtsch eene Fia Waunt. Von hinje fluage onse Jeschost aus zischende Schlange äwa ons fuat. Wie lage em Graus, un de Sonn vebrend ons de Jenekjs.

Dan hieed wie dän bekaunden Roop: Hui - chaa, hui - chaa! De Fient sad nom Aunjreff aun.

Wie haude kjeen Scheetich mea un leete onse schwoare Maschien Jewää ligje. Boolt wist wie nich mea, wua Frint ooda Fient schoss. Aus wie schlieslich en eenen Struckbosch jerode, wia aulet stell. Wia de Schlacht to Enj?

Ekj hieed een Somme aus von eenem Elektromoota. Aus wie noda kaume, luage doa doode Soldote, bedakjt met Dusende Flieeje.

"Pst!" säd Aniceto un hilt mie aum Oarm. Hee wees en eene Rechtunk. Ekj sach nuscht aus Struck. Doa hieed ekj een Jeknaka un sach uk daut Mosta von eenen fientlichen Uniform. Wie schoote jlikj tiedich. Aus wie ons no de Flucht wenje wulle, kjikjt wie Rinkj om en Jewäaloope.

Ons worde de Henj jebunge, de Reeme wort aum Sodelbelt faust jemoakt, un em leichten Drebbel jinkj et de stofje Schneis velenjst.

"Verwoaz Bolis! Wull jie dän Chaco habe?"

Daut jinkj en Rechtunk Gondra.

* * * * *

Aniceto bieejd sikj nich bie de hoade Oabeit em Jefangnen Loaga. Siene Jesennunk wia dän Oppsechta trigjaun. Een Unjaoffizia hausd am.

Aus eenmol no de Oabeit een Boommassa fäld, schrieed hee Aniceto aun: "Wua es daut Boommassa?"

"Ekj hab one Boommassa jeoabeit. Ekj druach Stam," säd Aniceto.

"Wua es daut Boommassa?"

De beid maute sikj volle Wutt met de Blekje. Dan schluach de Unjaoffizia to, Aniceto Medd em Jesecht.

Blitzschwind schluach uk Aniceto to. De Unjaoffizia foll dol. Aniceto vesocht, eenem Wajchta daut Jewäa fuat to riete. Oba see folle von aule Siede opp sienen Kjarpa, opp sienen Kopp, met Boommassasch un

Jewäare.

Aniceto rand nom Bosch, doa strakjt am een Schoss dol. Hee stunt wada opp. Sien Jesecht wia eene bloodiche Frau. Dan foll hee em Bosch.

Wie schlapte am nom Loaga un muste am en eene Gruft schmiete. Wäda en de Nacht noch aum näakjsten Morje darf am wäa halpe. Ekj schlicht wäarent de Meddachs Ru han. Een furchtboara Jestank schluach mie von de Gruft entjäajen. Eene Schwoarm von Jreene Flieeje hoof sikj von dän vestimmelden Kjarpa un dän Bloot Vekjarschten Kopp. Ekj socht no Auste, om Aniceto ver de Sonn to schett. Oba waut holp daut nu? Ekj must am doch ...

"Eenen Steen! Eenen grooten Steen!"

Oba daut jeft kjeenen eensjen Steen em onentlichen Chaco.

Woo schwoa es daut to stoawe!

Storf uk ekj donmols aul?

Een leed Eelj Jespanst

Daut wia Aunfank 1934 en jane fa ons Bolivian dol jeschlone Stemmunk no dän Faul von Muñoz. Daut Äwalei von de leeschte Armee, dee en Campo Vía venicht wort, haud sikj opp eenje Väaposte dicht biem Pilcomayo trigj jetrocke. Met miene Grupp von dree Jeschitze un 20 Maun lach ekj en eene Woolt Insel. Aul eenje Doag drommeld de Rääjen met Sied Wint opp onse Zelte.

Nodäm een feichta Feebawoa Dach to Enj jegone wia, lach ekj unja mien Migjenat em kjlienet Zelt. Een vestreidet Mon Licht dacht opp de räajnische Nacht un Bilt een dachet Dreeakj biem Zelt Engank, daut ekj derch daut denne Migjenat tweschen Waka un Dreeme wo naum.

Dan hieed ekj Schräd em Graus ver daut Zelt. Irjentwää stad jääjen daut Seil, daut et Zelt spaund. Mien Aluminium Kuffel, daut bute hunk, gauf eenen Toon.

"Wää es doa bute?" fruach ekj.

Kjeene Auntwuat.

Aus daut uk no dän tweeden Aunroop stell bleef, hoof ekj mie von mien Bad opp un sach jääjen daut Mon Licht em Dreeakj eenen Schaute.

"La gran siete! Waut es hia loos?" roopt ekj un socht fa miene Tausche Laump. "Lote du de Tausche Laump," säd de Schaute nu met saunfte Stemm. "Daut es bäta, daut du mie nich seene deist em vollem Licht."

"Ekj mott doch weete, wää mie hia to dise Stund stieet," säd ekj un socht wieda no miene Laump.

"Du sieekjst vejäfs," kaum dan von Bute, "De Tausche Laump stekjt hia en diene Rock Tausch."

"Daut es doch too väl!" ekj wort narwees.

"Kjeene Oppräajunk," auntwuad de Schaute. "Ekj kom nich en beese Aufsecht. Un daut ekj daut Licht von de Tausche Laump nich well, es dien wääje. Ekj mucht die eenen onaunjenämen Aunblekj spoare. Daut schwake Mon Licht es jenstja. Ekj hab mie ieejentlich bloos verant."

"Soo haslich kaunst du woll nich senne, daut du eenen Frontsoldoten veschrakje kunst." Mie funk de Faul aun to intressiere.

"Miene Haslichkjeit es vonne metafisische Sort. Ekj sie een Jespanst one Kopp."

Nu, em Kjrigh sitt eena foaken wäm one Kopp, un ekj auntwuad gaunz ruich: "Ekj mott doch oba schlieslich weete, met wäm ekj daut to doone hab."

"Jo, ekj hab mie veert. Ieejentlich wull ekj no Ooste, oba de Siedwint haft mie en meen leichten Toostaunt vedräwe. Auf ekj hia woll wo opp dän Stool wachte darf? Ekj mucht opp kjeene Wacht steete."

"Daut es to goodet Rot. De Wach kunn scheete, doa see dise Oat von Schaute woll nich kjane. Oba friet die nich?"

"Äwahaupt nich. Ekj sie onemfintlich, doa ekj doch Jeist sie."

* * * * *

De Schaute hukt opp dän Stool dee utem Staum von een Buddel Boom jemoakt wia, un ekj vesocht entoschlope. Oba daut jelunk mie nich, un ekj funk daut Jespräakj von nieen aun: "To woone Eenichkjeit jehieescht du?"

"Aumtlich ligj ekj opp dän Kjoakjhoff bie Puerto Escobar. Von doa ut bemieej ekj mie, mien Merda to stiere."

"Aha! Un daut es mäajlich?"

"En jewessen Senn jo. Ekj drenj en sienen Schlop en, drekj am daut Hoat toop, soo daut hee stänt. Maunchmol schricht hee em Schlop lud opp, un daut freit mie."

Intressaunt.

"Du woascht aulsoo von däm Rach lewa jedräwe. Oba woo es daut mäajlich, daut du eene eenselne Persoon met de Veantwuatunk drock moakst, wua een Kjrigh aus disa doch een onperseenlichet, jeedenfauls een kollektiv et Väakome es?"

"Daut onperseenlichet Väakome es fa mie oba sea perseenlich jeworde!"

"Un doch es daut onveninflich, wan du en eenem internazionalen Kjrigh Rääkjenschoft fa eene perseenliche Beleidjunk foddascht."

"Jo, oba en mien Faul es de Beleidjunk doch rajcht schwoa wieejent. Daut haundelt sikj nämlich om mien gaunzen Kopp!"

"Na jo, du hast Rajcht," vesocht ekj entolenkje, "Oba aundatwääjes, de Soldot, dee die dootmuak, wia doch bloos een Instrument en aundre Haunt, soo aus daut Jewää en siene wia. Du wust die je uk nich aun siene Boommassa rache."

"Oba doa es doch wää Schult doaraun, daut ekj mien Kopp veluare hab!"

"Dise Schult kaun eena ommäajlich opp eene Persoon rechte. Daut es schlemm, oba woo sull eena nohää en Fräd dän gaunzen juristischen un polizeilichen Apparat en Bewääjunk sate, om däm Veantwuatlichen fa jiedren Dootschluach to utfinje? No dän Weltkjrigh haft eena doavon toom Biespel eenfach vesiemt, wiels aul de Vebrääkje latstet Enj nich mea Vebrääkje wiere, sonda Historische Dote. Eena wia tofräd met de Nummasch."

"Goot, oba en dise Nummasch see ekj nich bloos een Numma, sonda een Mensch. Un een Mensch brukt Vejeltunk. Ekj see en, miene Rache es faulsch utjerecht. Aun Staut vom Soldote, dee mie ombrocht, mott ekj mie aun dän wenje, dee am befälde."

Ekj wia nu gaunz wach. Hia must ekj selfst no Kloarheit sieekje: "Jo, daut es schwierich. Daut jeft soo väl Majchte, dee em Chaco befäle."

"Wuarom väl? Doch bloos Bolivien un Paraguay, ooda?"

"Soo sitst du daut, un soo seene daut väl. Eena sitt nich, daut de Chaco Kjrigh eene groote Schlachtarie es, en de Bolivien un Paraguay em Interesse von väl Onbekaunde vewekjelt worde. Doa es de Har Ayala en Asuncion un de Har Salamanca en La Paz. See leete sikj äwaräde, dän basten Reiw Stoff, dän see haude, äare Jugent, en dän Chaco to schmiete. Noaun kome eenje Harn ut Argentinien, dee em Chaco emma jratre Interesse habe, wiels see hia leed Eelj jleewe, toom Biespel een Har Carlos Casado."

"Daut es aules? Met dänen woa ekj auleen foadich!"

"Daut es oba nich aules. Doa es noch eene leed Eelj Jesalschoft."

"De Standard Oil?"

"Jo, de Standard Oil. See es de schwoata Gott vom leed Eelj, dee er-boarmunksloos tookjikjt, woo de Bolivianische Indiauna ver äare Boar Torms stoawe, one Bolivien rajcht to halpe. See wacht opp, wua see dän jratsten Nutze trakje kaun. Entweschen mott Bolivien daut Gess fa dän Kjrigh von Argentinien, Peru un de USA kjeepe. Waut sajchst du nu?"

"Onjleeflich! Ekj hab aulsoo de Standard Oil veteidicht?"

"Jo, un zwoa emsonst. De Standard Oil kijktj too un haundelt lota met dän Sieja."

"Emsonst! Werkjlich! Ekj hab bat mien schrakjeljen Enj kjeen Zent jekjrääje! Daut es nich to dulde. Saj du mie, wäm ekj dän Gorjel toodrekje saul!"

"Weetst, wää de Standard Oil es? Daut es soo waut veschiednet un aul jäajenwoatich aus de Jetta Welt von de Hindus. Butadäm, waut fa Bolivien de Standard Oil es, es fa Paraguay de Royal Dutch Shell. Dise angloargentinsche Kompanie wull vehindre, daut Bolivien aun dän Paraguay Fluss kjemt."

Mien Jespräakj Poatna hoost holl tweschen de Rebbe, "No diene Meenunk kaun eena aulsoo nuscht moake? See habe woll noch niemols een Boommassa en äaren Hauls jespäat."

"Daut kaun ekj nich vestriede, oba ..."

"No äaren Uadeel sent de

Veantwuatliche aulsoo soo to sage onsechtboa! Sea scheen! Oba es daut woo daut es du hast mie mien Merda wajch jenome, nu jäw du mie bitte waut aundret fa miene Rach!"

"Nu goot, wan du aul een schljachtet Jewesse habe welst, dan go mol nom Rejierunk Paulaut en La Paz ooda en Asunción, wan du kaunst, veleicht uk no Buenos Aires. Oba bäta noch, flieej bat New York ooda London. Oba lot dien oamet Opfa loos, daut krakjt soo een Sklow es woo du eena wiescht."

* * * * *

Doa sprunk mien Jespanst doll opp un rocheld, "Waut fa eene Jesennunk! Du best woll ea een Vewaulta aus een Soldot! Du best een Veroda!"

Daut fua wajch derch Auste un Puddels.

De Morje schemma kaum, un een Rääjen ruzhd en mien Schlop. Daut Wota funk kjeenen Grunt em deepen Chaco Saunt, aus een Droom one Form.

De Schlacht em Urstroomtal

Maun kjamft om Toledo, eenje Huskje aum Kontroll Punkt vom Wajch, dee no Caria un Isla Poi fieed. No vääre lach een langa un breede Betta Graus Kaump. Aum Oostlichen Raunt vom Kaump haude de Paraguaya äare Schutz Growes aunjelajcht, em Bosch vestoake un met Maschien Jewääre un Haubitze bestekjt. Äwa dän opnen Kaump jreepe de Boliviana aun, kroope aus Schlange derch daut Graus un worde von daut Stol Jewitta äwawosche, daut dän Bosch Raunt meteenst toom diewlischen Läwe erwakjt un dän Graus Kaump en eene gluaje Heet vewaundeld.

Oberst Sirpa befool een Rejiment. En sienen Krupunja, een Tellefoon en de Haunt, hieed hee de diestre Norecht vom Jemetzel. Gaunze Kompaniee veschmolte oppem opnen Kaump en daut Maschien Jewää Fia. Emma wada sprunk hee ut vom Growe, socht om sikj erom un glupt opp daut Jewitta, daut kjiene Mensche en dise riesje Plaute Läacht veusoakt haude. Opp dän Stich em onentlichen Stachelstruck, dee sikj scheen met dän Himmel veeenicht to habe, kaume de Laustwoages met de Vewundete. Dan lage see unja de Beem opp de greiwe Dakje. See vemieede sikj schwind aus jriese Pilzen, un tweschen an sprunge de Sanitätasch han un hää.

Bie Sirpa kaum de Norecht: "De tweede Kompanie kjemt nich mea veraun. See vebrent opp dän Kaump."

"Har Oberst, aule Offiziere sent vewundet. Ekj äwanäm dän Befäl äwa daut Batalion."

"De Jääjnasch gone opp de rajchte Flicht vää. Schekje see ons Vestoakjunk."

"Ekj trakj mie opp dän Bosch Raunt trigj. Ekj hab kjeen Scheetich mea."

"De ieeschte Kompanie es venicht. Daut Maschien Jewää Fia haft see vemole."

Hee sprunk wada ut dän Growe. Eene Granate schluach en un reet opp dän Grunt, aus wan de leedbaul eenen Footstaup bekome haud. De Bolivianische Artillerie schoot utem Bosch, un de Kugel trocke sechtboare Boages äwa dän Kaump. Dan kaume see äwa dän Bosch von Toledo, dee plaut un dreiwent aus een Kaiman em Graus Kaump lach, un knaulde doa opp.

Hee sprunk toom Tellefoon.

"Har Oberst, de Aunjreff em Zentrum vom Kaump es toopjebroake. Aule Offiziere sent vewundet. Schekj ons Wota, Har Oberst!"

Met eenem Laustwoage fua Sirpa de 500 Meeta bat no de Fiazon. Dan jinkj hee to Foot unja dän Schutz von de Beem wieda. De Kugel zischte aus een kloagenda Biee Schwoarm. Beschitz von Quebracho Stam kunn hee daut Schlachtfelt äwaseene. Daut Kaump lach doa aus een breeda, jäla Stroom, opp däm de Doot aus eene loos jelotne Grupp toobd, bullad, beet un metzeld. De Bosch formd dän Raunt von eene jlieende Kol Komm, ut dän de Paraguayische Maschien Jewääre drommelde. Doaräwa lach eene Dakj von Daump un Stoff.

Ver am, unja eenem Boom, lage twee Vewundete. See prachade: "Har Oberst, een beskje Wota, bitte ..."

Een beskje wieda lage aundre, besennungsloos von de Hett un rochelde. Om dän wiet opnen Mul schwoarmde de Flieeje.

Opp aule Veasch kroop hee em Kaump enenn. Wiet un breet blekjt hee opp de Rigjes von dee em Graus ligjende Soldote, dee äare Jewäare auf fieede, one opptokjikje. Wieda no vääre weese de Doode äare Täne.

Hee kroop trigj en eene Boschinsel. Een Unjaoffizia, dee utsach aus wia hee met Tää äwagote, kijkt am met feebriche Uage aun: "Har Oberst, schekj Wota. De Soldote vesenje."

"Maun saul Wota schekje!" befool Sirpa.

"Har Oberst, von vondoag tiedich aul fodre wie Wota aun. Eena sajcht, doa wia kjeent."

"Toom Diewel! Un soo sell wie Toledo näme?" flieekjt Sirpa.

"Uk wan wie Wota haude, Har Oberst" säd de Unjaoffizia, "dänen doa oppem Kaump kaun eena daut ommäajlich brinje; wiels de Maschien Jewäare lote kjeene Flieeje derch."

Sirpa kijkt äwrem Schlachtfelt. De Haupt Wiedastaunt kaum von Cañadón, eene enje Kaump Schlucht, dee derch dän Bosch direkjt no Toledo fieed. De Paraguayische Maschien Jewäare dakjte daut Jebiet em Kjriez Fia un vehindade soo jiede Bewäajunk oppem Kaump.

Hee gauf Befäle: "Tieen Minnute Dromm Fia opp dän Cañadón. Dan jript de dredde Kompanie aun un schnitt dän Cañadón auf!"

De Eenickjeits kaume met äare Unjaoffiziere ut dän Bosch, formde sikj em Jans Marsch un dukte unja em Graus Kaump aus eene riesje greiwe Schlang.

De Artillerie schluach to. Tieen Minnuten lang bullade de Kanoone. Daut blizt aus von riesje Strikj Helta, un de Schoss Bone reete derch dän Himmel. De Bosch von Toledo opp de jäajenäwa ligjende Sied

vespellad.

No eene haulwe Stund moakjt Sirpa, daut de Aunjreff stokt.

"Verwoaz!" breld hee. "Wuarom jriep see nich aun!"

"Har Oberst, see kome nich verwoaz. De Soldote schliepe äare Tunge derch daut Graus. De Maschien Jewäare finje jiedren."

Werkjlich. Sirpa gauf sikj Rääkjenschoft, daut hee eene Schlachtarie kommandieed, aus de Generole en Europa em Weltkjrigh, hia oba unja de Gloom von de tropische Sonn.

Een Aunmalda kaum schweet naut aun: "Har Oberst, de Unjaoffizia von de Dredde mald, daut eene von de Aufdeelunge flicht, doa, aun jane Sied."

"Hoolt dee opp, met Jewault!" schrieech Sirpa.

Hee selfst rand han, jedukt tweschen de Beem. Hinja de Bescha dukte Soldote opp un veschwunge wada opp eenem Stich. Hee trock sienen Colt un hilt an aun.

Stiew un doodes blaus, met veschmäade Jesechta bleewe see stone.

"Halt, halt! Wuahan toom Diewel! Kjieet om!"

Eene von de Soldote haud kjeen Jewäa. Sirpa pakte eene merdasche Wutt: "Feijet Schwien! Wua es dien Jewäa?"

De Soldot auntwuad nich un dreid sikj no de Flucht. Oba hee kaum nich wiet. Twee Schosse ut dän Colt, un hee schord om.

De aundre dreide sikj om un rande trigj em Fia. Em jlikjen Moment rauscheld de Himmel aus Papia. Sirpa schmeed sikj dol. Unja eenem furchtboaren Donna fluach de gaunze Boschinsel en de Loft. Sirpa sach aus en een Blek, woo sien Aunmalda sikj en eenem Kjriesel von leed un Bloot

oppleesd. Aul wada gnord et aus een Rauptia, un Auste un Mensche kjrieselde derch de Loft.

Dan folle de Bombe wieda auf. Sirpa socht eenen Wajch trigj un vebiestad sikj. Eenen Soldoten, dee met eenst aun siene Sied wia, fruach am fa Wota. De Soldot haud kjeene Felt Flausch, oba hee brocht am to een Maschien Jewää Nast han. Een Unjaoffizia, dän sien Hamd vom Schweet aum Kjarpa jebakt wia, trock am em Krupunja un gauf am Wota.

"Har Oberst, daut schwoare Maschien Jewää beharscht de rajchte Sied."

Sirpa naum sien Farnrue un stieech ut vom Krupunja. Opp Knees dreid hee daut Glaus rom, un sien Blekj fua langsam äwa dän Kaump, von de Graus Binjsels dichtbie äwa Bescha bat de jäajenäwa ligjende Boschstriep; verschmatade Stam un Asta. Hee stunt opp, metem Glaus ver de Uage. Aus hee sikj omdreie wull, om dän Unjaoffizia waut to saje, schmatad een Schlach am dol. Siene Haunt wia veräte un daut Farnrue verschloage. Opp eene

Dakj druage see am nom Sanitäts Poste, un doa läde see am enne Medd von eene bloodiche vekjräpelde Menschheit, stänent, schrieiejent, kolkjent, stinkjent han. Biesied am lach een Soldot one Bekjse, un siene Hoa jlenste aus bloodaja Brie.

"Miene Haunt, miene Haunt", schlukst Sirpa. Hee hield, one opp Aunmaldasch ooda Sanitätsch opptopausse.

De meiste von de Offiziere wiere velazt. Daut Äwalei vom Bolivianischen Rejiment trock sikj en de foljende Nacht opp Corrales trigj, wiels see eenen Jäajen Aunjreff grulde. Oba uk de Paraguayische Soldote wiere aum Enj von äare Krauft un dichtbie draun, Toledo to velote. De Offiziere hilde see bloos met Jewault bie de Maschien Jewääre.

Aum näakjsten Dach lach daut Betta Graus Kaump en witt jlieejende Stell, äwasat von ontolboare Leiche, däaren Jeroch schwoa äwa de zetrende Läächt lach. Aum strolenden Himmel formde sikj de Jeia en eenem riesjen schwoaten Schwoarm.

Emma kjrlesle de Jeia

Estanislao läd sikj en dän kjeelen Schaute von een Urundei tweschen de Bonsels vom huagen Betta Graus un odemd schwoa. Hee späad daut Feebarukse. Von de Moages Gruft hää stieech daut ut, un dan rieseld et derch sienen Kjarpa bat en de Finja- un Teee Spetze. Soo kaum de Malaria, jieden tweeden Dach. Vondoag wia daut Feeba schwinda jekome, aus Estanislao daut no siene Berääkjnunk erwacht haud.

Von de Enj Stazion von de Bon Lienje wiere see derch daut Somplaut marschieet, doagelank, un doa haude de Migje an äwafaule. Von dan saut de Malaria en sienen Bloot, un hee haud dee soo faust en sienen Wääkje Plon nenjetrocke aus dän Deenst met de Vewundete. See kaum en räajelmäsje Tiede. Aun eenem Dach scheddad am Frost un Feeba Hett, un aum aundren wia hee Feeba Frie, eene Krankheit, dee sikj rein von de Ordunk vom Kjrlich unjaordnet.

Estanislao strakjt sikj lang ut. De Schaute holp am, un de huage Graushaulms hoowe sikj aus een Schutz Drotfensta om am. Bat nu haud daut Feeba emma ieescht om de Meddachs Tiet enjesat, un hee haud jehopt, dan aul bat Trébol aunjelangt to habe, de Fastinj met daut Hospital un de Medizien jäajen de Malaria. En de Sanitäts Eenichkjeit, dee hee en de Haust von de Aunstalunk von dän 7. Rejiment aus Fläaja tojedeelt worde wia, haud eena kjeen Chinin mea. De Hauptmaun wia hoat, un fa am wiere bloos de Vewundete werkjlich krank. En de Schoole von de kjliene Mennonite Darpa lage see met de bloodaje Binje un de vekjräpelde Kjarpasch, soo aus see de

Laustwoages un Koare von de Front bie de Fastinj Toledo brochte. See lage opp dän Stroo un stände un wimmade.

Estanislao haud de Droagbade jedroacht, Dach no Dach, wan de Feeba Hett sienen Uniform Rock met Schweet derch drenjd, ooda wan biem Scheddafrost de Täne klaupade. De Wota Amasch wiere am ut de Henj jeruscht, opp dän Wajch vom Darpsborm, oba daut jinkj nich aundasch biem Deenst.

"Daut es Kjrlich!" Emma wada haud de Hauptmaun disen Sauz jebrelt, wan eena schlaup muak, un doabie haud hee met de Ried Pitsch opp siene Ladane Gamasche jeschloage.

Nu haud Estanislao sikj opp dän Wajch jemoakt, one Erlaubnis. En Trébol gauf daut Chinin en groote Mot, soo haud Marcelino, sien Kommarod jesajcht, un met Chinin kunn eena de Malaria heile. Tiedich zemorjes wia hee loos jegone. Kjeena haud daut jemoakjt, uk Marcelino nich. Un Meddachs must hee en Trébol senne.

No eenje Hundat Meeta haud hee de Gaus velote, aus am een Laustwoage entjäajen kaum. Een schmaula Stich fieed derch dän Bosch. Dee haud am sechra jeschient aus de Wajch, opp dee de Woages no de Front rolde, un hee haud uk jehopt, doaderch dän Wajch optokjarte.

Oba de Stich wia dan enja un schlaichtha jeworde, un hee wenjd schlieslich en eenen Kaump, wua hee sikj tweschen de Graus Bonsels un Bescha velua. Estanislao haud dän Bosch Raunt oppjesocht. Irjentwua must daut doch wiedagone. Doch hee wia emma wada en de Stachel von de Caraguatá vebiestad,

bat hee daut opp gauf. Aum Enj un utjespält haud hee sikj dan en dän Schaute vom Boom jelajcht.

Mea aus vea Wääkj brend de Malaria un aul en sienen Kjarpa, un met jiedrem Feeba Dach feeld hee sikj mea vemuckat un Krauftloosa, aus wan de Knoakes holl un de Odre ladich wiere. Wan hee Nachts opp dän hoaden Footgrunt lach un daut Feeba stieech, funk daut ver siene Uagen to daunze un to dreie. Riesenhaufte vejratade Malariabazile fraute de roode Bloot Kjarpasch opp. Daut wia daut Bilt aun de Waunt vonne Schoolstow, to Hus en de School. De Lierarin haud daut doa aunjebakt, om de Scheela de Malaria to erkjläare. De Bazile worde jrata un jrata, un emma bejeeja fraute see sien Bloot, bat see sikj om am dreide woo eene wilde Jacht. Chinin, haud de Lierarin jesajcht, brocht de Bazilen om. En Trébol gauf daut Chinin, gaunze Jläsa voll, haud Marcelino jesajcht.

Estanislao lach opp dän Rigje. De Odem jinkj kort un schwoa, un sien Kopp klopt. Hee foot en siene Brosttausch. Doa wia daut Buakskje, sien Jebäd Buakskje. Daut zettad en siene Henj, aus hee daut langsam opmuak. "Fa Estanislao," stunt opp dän ieeschten Blaut. "Von diene Juanita. San Pedro, dän 20. Nowamba 1932." Jebäda fa Noot Tiede wiere daut. Siene Finjasch zettaden, un de scheene Buakstowe von Juanita rande am enaunda. Siene Haunt met daut Buakskje foll schwoa em Graus. Daut Sause en de Uare wort stoakja, een Somm aus de Nohaul von een Kjlinja Schluage, dee nich opphieed, sonda emma stokja wort, hecha un hecha. Hee schloot de Uage.

Aus sikj de Uagenläd dan to eene Retz opmuake, kijkt Estanislao em bleiwen

Himmel, aun dän sikj schneewitte Wolkjskjes hiepten, aus to Hus de Boomwoll oppem Draschplauz. Doarunja kjrieselden Jeia. Dree, vea schroowen sikj en wiede Kullasch unja de Wolkje hecha, fief, sas. Emma mea kjliene Punkta kjrieselden unja de witte Wolkje. Kjrieselde Jeia, aus to Hus. Estanislao lach riestell un funk een Spell met de Jeia aun, aus hee daut aus Kjint jemoakt haud. Een Jeia dukt en daut schmaule Blekj Felt von de Uage un veschwunk wada. Dan dukt een aundra opp un veschwunk. Doabie tald hee un maut de Tiet Spaun von Jeia to Jeia.

Estanislao tald em Takt vom homrenden Kopp, em Tempo vom stieejenden Feeba.

* * * * *

De Heefta vom Schemmel klopte de roode leed, stoakja un stoakja. Ekj mott nom Cañadon. Estanislao haft bloos dän eenen Jedanke. Schwinda, Schemmel, schwinda! De Voda woat flieekje, wan de Häad vebie jedräwe woat, un ekj nich ver de Woolt Schlucht sto. Dan dreit de Häad wajch un rant nich nom Corral, aus vääjeseene.

De Voda es strenj, wan hee dän Rodeo kommandieed. Aule motte en de Städ senne, Ignacio, de Vää Ritta un aule Oabeidash von de Estancia. Un von am, Estanislao, velangt de Voda, daut hee sikj bewoat, daut hee dichtja es aus aule aundre. Biem Rodeo behandelt hee am hoat, hoada noch aus Ignacio. De Rodeo es jiedatsmol eene Proow.

Estanislao lacht dän galoppierenden Schemmel leicht daut Sälejescherr aun dän Hauls un dreit linkjsch en dän Cañadón enenn. Hee es reed. De Häad kaun kome.

Noch es kjeen Stoff to seene. De Häad

es noch wiet auf. Estanislao nemt dän Schemmel de Kandare utem Mul un schmitt daut Sälejescherr em Graus. Soo kaun hee weide. De Sonn sticht nopp, un Estanislao licht oppaussent em kjeelen Graus unja dän Lapacho. Aum Himmel kjriesle de Jeia. Emma kjriesle see äwa de Estancia, äwa dän Kaump, äwa de Häad, un de Rodeo es de groota Dach fa de Jeia.

Een Spell von Licht un Schaute. De schwocate Schwunfadre schemre aus Selwa, wan sikj de Sonn Strole aun an trafe.

Nu henje see aule unja de groote Wolkje, aus een riesja dreienda Banana Pungel, oppjehenjt aun eene Schnua. See dreie un kjriesle, schwinje un dreie aus eene Hundat Folde Eenichkjeit.

Doa recht Estanislao sikj opp. Twee Jeia kjriesle gaunz unje, een Enjskje wiet auf vom aundren, jrata aus de aundre. Äare witte Fadre dache en dän schwocate Schwoarm. De Kjeenichs Jeia sent doa. See brinje Jlekj, sajcht de Voda.

Doa häft sikj de Stoff, un de Häad kjemt aun. Daut brelt un traumpelt un drenjt un stat un streemt vebie. De Voda weifelt Estanislao to un wiest am met de Pitsch siene Städ bie de Häad aun.

"De Kjeenichs Jeia sent doa, Papa!" De Voda hieet et. Hee nekjt, un daut es aus een Jeheemnis, daut see vebinjt.

Daut jeit hoat too em Corral. De Lasso flicht, daut roode lesa zischt opp dän Fal, daut Bloot sprezt von de aufjesoagde Hieena un bie dän kastrierten Boll. Stoff un drieaja Mist vekjeewe Mul un Näs, un de Fluch sett locka biem Voda un bie de Rittasch.

"Komm", sajcht de Voda to Estanislao, aus de Häad von dän Corral streemt un Jebrell un Stoff sikj langsam laje. "Komm,

wie sieekje de Kjeenichs Jeia."

Doa, wua daut Rint jeschlacht woat, sette see opp eenem drieegen Boom. Een Poakje, aus emma.

"Bekj die, Estanislao, gaunz leise. Komm, hia, sitst du see? Bekjikj dän Hauls, root un bleiw aus een Rääjenboage. Un de Hauls Kruzhel. Kjeenichs Jeia brinje Jlekj, Estanislao."

See vejäte dän Stoff un daut Bloot un de Fluch. De Kjeenichs Jeia häwe sikj vom Aust un kjriesle en de Strole vonne Owent Sonn.

"Komm, Estanislao, wie riede nu. De Jast von San Pedro wachte, un de Musikj Kapelle un dän Asado."

Daut klijnjt soo harlich derch dän Owent Schemma, wan Ignacio no de Jittoa sinjt: *Ne rendape ayu*. Siene Stemm es soo rein, aus de Roop vonne wilde Duw.

Juanita es jekome, met äaren Voda. See rikjt soo scheen un äa Kjeet von Aho poí es soo witt aus de Jasmin ver de Husdää.

"Ekj hab daut selfst utjeneit, Estanislao," sajcht Juanita un lacht, un wan see daunzt, bilt de Rock eene Kjlinja om äare scheene Been.

"Estanislao, woo scheen du best en dienen witten Bombachas."

De Jläsa met Caña gone rom, un see råde aule vom Chaco, de Kommissar von San Pedro un de Hauptmaun von daut Rejiment en Antequera un de Voda.

"De vefluchte Bolivianos selle opp dän Altiplano bliewe, *aña memby!*" De Stemm von Voda äwa teent aule aundre, un aule klautsche aum Henj Jeklautsch.

"Viva el Paraguay! Viva el Chaco Paraguayo!"

"Daut woat Kjrich jäwe, Estanislao," fuschelt Juanita biem Daunz. "Aule saje,

daut et Kjrigh jeft em Chaco. Woascht du uk Soldot, Estanislao? Du best soo scheen, Estanislao."

Campamento Cerro León, emma wada spält de Kapelle de Melodie, un Juanita hielt, wan see spält.

"Wuarom schlone wie nich to, carajo! Wuarom lote wie see emma wieda en dän Chaco enenn!" De Voda schleit met de Ried Pitsch opp siene Steewle, daut et Knault.

Daut es soo kjeel. Daut Fia brent soo dach. De Gloom knostat unja dän Asado, un daut zischt.

"Friescht du uk, Juanita? Komm Juanita."

Äa Jesecht jlieecht aus de Gloom unjrem Rost. Un äare Oarme sent kolt aus les.

* * * * *

Estanislao lach en de jrle Meddach Sonn, un de Täne klaupade em Scheddafrost. Daut gaunze Kjarpa zettad un bieejd sikj om. De Schaute vom Boom wia no Ooste jewaundat, un daut Betta Graus knostat en de flaumende Hett. De kjarpaliche Jääjensauz von Frost un Hett reete dän tekjajen Kjarpa no Hecht, un Estanislao stunt met eenst gaunz Steil em Graus. Siene Feebaje Uage kjkjte vestieet em Ladjen.

Dan reet een Piepe un Ruzhen un Flicht Schlone am trigj em Bewust Senne. Hee kjkjt äwa nom Bosch Raunt. Opp eenem driejeen Boom, dee äwrem Bosch stuak, saut daut schwuat un jedukt, un Estanislao glupt met Schrakje.

De Jeia sent doa! Aus to Hus, wan een Rind jefolle es ooda een Pieet. Wajch von hia!

Estanislao muak een poa halploose Schräd, hoof de Oarme, un dan schmeete am Tekjre un Scheddafrost wada em

Graus. Daut ruzhd un piept om dän driejeen Boom, oppjeschrakjt von de schnorje Bewääjunge, dee daut broodendet Wachte jestieet haude. Estanislao wia en dän Schaute vom Boom jefolle. Daut ruzhd en de Loft, un daut ruzhd en siene Uaren aus schumendet Wota.

* * * * *

Eenteenich un hoat staumpt de Maschien vom Kanoone Boot, daut sikj jääjen dän Stroom schift, staumpt un klopt, staumpt un klopt. Aum Väarenj sett Estanislao, en sien jreenet Uniform, dee de Foawint om sienen moagret Kjarpa schlakre lat. Daut Wota schumt un ruzht un sprezt bat aun sien Hoot. See lache un schrieen un späle opp dän Deck, daut Jreen vom Uniforme es, bat enopp no de Kommando Brigj.

"Du brukst nich en dän Chaco, Estanislao," sajcht de Voda. "Ekj hab hundat Osse no Antequera jeschekjt, fa daut Hää. Du best de eensja Sän opp de Estancia, un du best ieescht säwentieen. Noch hundat Osse, oba du blifst Tus, Estanislao, vestone!"

Bloos Juanita weet et, daut hee riede woat.

"Du motst en dän Chaco, Estanislao. Du woascht een Helt woare, aus dee von Boquerón. Du best soo scheen, Estanislao."

De Owent es mild, de Mon Schien soo dach, un de Schaute vom Aupelsiene Boom es aus een schwoata Fleck. Juanita kust am un hielt.

De Mutta hielt un hielt.

"Hee woat nich Soldot, caramba. Soo hia doch opp to hiele!" De Voda es doll un schempt opp Ignacio un opp Estanislao, un hee schleit sien Pieet met de Ried

Pitsch, daut et sprinjt un jescht.

"Nemm mien Jebädbuak, Estanislao. Droag daut opp diene Brost. Daut schitst die ver de Kugle. Ekj wach opp die, Estanislao, bat de Kjrlich to Enj es, bat de Helde ut dän Chaco trigj kome." Estanislao drekt Juanita faust aun sikj. Hee feelt sikj stoakj un groot bie de kjliene Mejales.

"Ekj see een goode Ritta, Juanita, ekj woa riede woo Ignacio, woo de Dragoner von Antequera, un wan de Kjrlich to Enj es Juanita."

"Laj emma diene Haunt opp daut Jebädbuak, Estanislao, un wan du en Noot best, läs doarenn, un denkj aun mie, Estanislao."

De Millitää Kapelle steit aum Fluss Eewa un spält. De Howe von Antequera es aus een Eemskje Hupe, dän wää jetrat haft. Nom Kanoone Boot fiere schwankende Bräda, opp dänen Soldote enopp- un erauf rane aus Eemskje.

Estanislao haft sienen Schemmel aun eenen Post ver de Commisaría jebunge.

"See welle en dän Chaco! *Como no!* Wie brucke Soldote. Nome. Dokumente. Niece Eenichkjeit: Rejiment Num. 7 - San Martín. Uniform, Hoot, Brootbiedel, Feltflausch, eene Dakj kjreeje see noaun. Daut Schepp steit em Howe. De näakjsta bitte!" Estanislao es aufjefoadicht.

"Campamento Cerro León," spält de Kapelle. Estanislao klopt dän Schemmel dän Hauls un jeit äwa de fadande Bräda em Kanoone Boot. De Frues aum Eewa weifle un hiele, emma wan de Kapelle spält. Weifle un hiele.

Woo ruich de Stroom rant, en stomme Bewääjunk, glaut aus een Spieejel. De Sonn neicht sikj em Waste, un daut Wota es aus roodet Golt, de Himmel aus Golt.

Estanislao schwankt äwa de fadande

Bräda en dän greiwen Stoff vom Chaco. Jreene Uniforme un greiwa Stoff. Un de goldna Himmel em Waste.

* * * * *

Estanislao kijkt lang met wiet opne Uage en daut Golt vom Himmel. Kjeen Scheddafrost reet aun sienen Kjarpa. Utjestrakjt un Schlaup lach hee em Graus. De Brost hoof sikj jrod, soo langsam un schwak wia de Odem.

Langsom, gaunz langsam dreid Estanislao sienen Kopp nom Bosch Raunt, un een deepet Stäne befried siene Brost von dän Druck un de Spaununk. De Strole von de unjagonende Sonn foawde de Asta vom driejeen Boom roosa, un kjeen Jeia saut doaropp.

Roosa foawde sikj uk de Wolkskjes huach äwa am, un daut Kullad doa selwa un gold, aus Kjeenichs Jeia, hecha un hecha un hecha, bat de Himmel langsam veblausd. De driejea Boom stunt nu dunkel en dän violetten Horizont, un een kjeela Loftzuch blosd derch de Haulms vom Betta Graus.

Daut grolld doff von Waste hää. Daut Kanoone Donna von Toledo! De Helde vom Chaco. Juanita äare Helde.

Estanislao jreep nom Jebädbuak en de Brosttausch. See wia ladich. Hee dreid dän Kopp un socht em Graus. De utjestrakjta Oam kunn daut nich errieekje. Siene Haunt foll schwoa em Graus, un de Finja groowe sikj en daut woame Saunt.

Vom Riesen Kaktus hää, woont schwoate Schautenbilt sikj jrod noch vom deep bleiwen Owenthimmel opphoof, kaum een kloagenda Toon. De Urutau. Hee roopt aus to Hus en sienen truarichen Toon Leida, un Estanislao docht aun dän wieden Kaump bie San Pedro.

Balde doa nich de Hunj? Daut Darp wia

secha nich wiet. Morje!

Estanislao schloot de Uage. De Odem jinkj schwoa, ieescht en aufjerätne Stukse, dan räajelmäsja un emma stoakja. Daut Jesecht funk aun to jlieje, un em Bräajen klopt daut aus Homa Schläaj. De heeta Odem brend em Hauls. De Tung wort drieech, un de Leppe plauzte. Estanislao schmeet sikj han un häa un reet aun de Kjneep vom Uniform.

Aus sikj de Dunkelheit opp dän Kaump läd un aule Jestaulte veweschte, velascht sikj de latste Funk vom Bewust Senne. Met de stieejende Feeba Gloom wort de Odem kjarta un schwaka, un dan kunn daut Hoat de Hettwalle vom Bloot nich mea towäaj kjree.

Jäajen Morje läd sikj een leichta Deiw opp dän Uniform, opp de Hoa un opp daut Jebädbuak em Graus. Met de ieeschte Sonn Strole kjrieselde wada de Jeia äwa dän Kaump. Aus een schwoatet Jeschwada strikjte see em Deep Fluach

äwa de Graus Läächt, un dan sade see sikj eene no de aundre opp dän drieegen Boom, eene jeduldiche Wacht en hechstenste Spaununk, eene aus Joa dusende oppjeroopte, stomme, schwoate Leichenschau von de Natua.

Dan kaume see rauf, eene no de aundre, huppade äwadäl, un hundatfoltiche Flicht Schläaj dakjte daut Kjarpa en.

Twee Doag lota socht een Foarma von daut Darp siene Koo. Hee sach de kjrieselnde Jeia, un boolt funk hee daut Äwalei vom Kjarpa un uk daut Jebädbuak met dän Nome von Estanislao un Juanita.

Soo erfua de näakjste Deenst Städ von dän Doot vom jungen Sanitätä, dee sien Post one Tiedinj velote haud, un boolt wist eena uk en San Pedro, wua Estanislao, de Helt, jebläwe wia.

De groota Rääjen

Heinrich Neufeld, de Foarma, stunt aum Gause Tun un kijkt toofalich nom Siedwaste. Meddanacht wia aul vebie. Daut wia dreckjent schwool, un Neufeld späad, woo daut Meiwoose Unjahamd, daut hee no de owentliche Dusch aunjetrocke haud, opp dän Rigje bakt. Hee glupt opp jane Städ aum Horizont, wua een rooda Schien de wietleftiche Jestaulte vonne Bosch Striep hinja de Felda väaschiene leet. Daut schwake Blitze bruak sikj aun eene Wolkje Benkj, dee knaup äwa dän Bosch sechtboa wia. Soo lang aul haud daut nich mea em Siedwaste jeblitzt, doa, von wua de groota Rääjen kjemt.

Daut wia stell em Darp. Aum Troch biem Borm schnerd zoagent eene Pogg. Daut wudd entlich rääjne, docht Neufeld. Daut wudd bestemt rääjne. De groota schwoata Flotta haud sikj Nomeddachs unja dän Schaute Dach jewäse, un zemorjes haude de Bosch Heena luda aus sonst jekoakelt. De Mon wees Nielicht aun, un hee 'goot ut', wiels de schmaule Siechel äwa dän owentliche Horizont met de Spetz no unje wees. Aul twee Doag haude de Kjinja de Eemskje beobacht, dee pienich en lange Rieeje aus lesabon Ziej äwa dän driejeen Grunt trocke. De kjliene Brune wiere soogoa en dän Väärot Schaup enenn jedrunge un druage dän Zocka wajch. Daut aules died opp Rääjen.

Daut blizt wada, dolla un breeda aus verhää. De Wolkje Benkj haud sikj waut hecha jeschowe. Eenje von de Stierns em Siedwaste wiere veschwunge.

De Wint stunt opp Nuade. Neufeld feeld dän Wint Frodem goot opp dän feichten Rigje. De Nuadwint brocht een Jefeel von

Sechaheit un de Hopninj opp Rääjen. Ver fief Joare haud daut aum 17. Dezamba 100 Millimeeta en eene Nacht jerääjent, en Bloomental soogoa 150. Donmols haud daut om 9 Ua Owents to blitze aunjefonge, erinnad sikj Neufeld, un om 3 Ua zemorjes haud daut jegote aus ut Amasch.

Neufeld kunn sikj aun maunch eenen Rääjen denkje, un jieda haud noch wada sienen gaunz ieejnen Karakta jehaut. Soo haud sikj de Himmel toom Biespel aum 5. Nowamba ver twee Joare zemorjes betrocke, daut haud leise aunjefonge to dreple, un dan, no eene Stund haud daut en Streeme jegote, bejleit von Blitz un Donna. 70 Millimeeta haud daut bat Meddach jerääjent. Un eenmol, daut wia aul lenja hää, haud daut em Ooste jeblitzt, lot om 11 Ua Owents, un om 4 Ua zemorjes wia de Rääjen doa jewäse, 80 Millimeeta. Un dan haud daut eenmol soogoa em Juli äwa 100 Millimeeta jerääjent, no dree Doage Siedwint. leescht haud daut langsam aunfunk to kjwidre, un dan kaum daut emma stoakja, woo Binjabaunt, one Jewitta.

Daut wia harlich, soo eenen Rääjen to erläwe. Eena kunn am tookijkje, aus eenem Drama Stekj. De Blajchdoos, dee hee aus Rääjenmäta opp eenen Tun Post jestalt haud, wia hinja dän Schleia vom Wota jeete mau afens to seene jewast. Doch hee wia emma wada hanjerant un haud no jemäte, 40 mm, 60 mm, 80 mm. Soo een woamet Rääjen wia een Säajen. Hee wia gaunz naut jewast un haud sikj jescheddatt, un siene Fru haud jelacht.

Wan de Koo doch entlich opphiere to brelle wull. Vom Bosch hää, wua de Häad lach, kaum emma wada de heescha Toon.

Daut wia de groote Bunte. See haud vekjalft, wiels een Jereft woll nich mea kjalwe kaun. Neufeld feeld wada dän Druck opp de Brost. Emma späad hee am, wan hee aun siene Rinda docht. Wooväl haud hee aul aus dän Schlaum vom Tajameres, daut Ersaz Wotaloch, wajchjeschlapt, nom Bosch Raunt han? See driejede doa en de Sonn einfach ut, aus Drieje Frucht, wiels de Jeia met de Leiche nich mea reedich worde. Hee kjand see aule aun de drieje Hut, wan hee vebie ritt, oba hee tald dee nich mea.

Neufeld deed aules fa siene Rinda. Hee haud no Wota jeboat, aus uk de Schlaum vom Wotaloch utdriejed, un nu drenkj daut hee de gaunze Häad aum Troch met daut vestokte Wota. Oba daut gauf kjeene Weid mea, un daut wia noch schlemma. De gaunze Läacht von Beffel Graus lach kol doa, aus de Launde Bon von eene Loftstazion. Hee haud Buddel Beem aufjehakjt, un de Rinda haude daut feichte Holt bat opp de Boakj ut jegnoacht. Jiedat Blautje saumelde see von de stachelje Asta.

Woo lang haud daut aul nich mea jeräajent? Wan eena von daut Spretze em Oktooba aufsach, eenmol 20 un eenmol 30 Millimeeta, wieren daut nu aul säwen Moonate. De kjliena Rääjen nom Farjoa Aunfank haud too jerieekjt, om daut Seie to bestale. Oba von dan haud et goa nich mea jeräajent, nich eene Drepp, un Wienachte stunt ver de Dää. De Weid haud zwoa ut jeschloage, oba de Häad haud daut zoatet Jreen wajch jegrost aus eene Heiw Maschien.

De Blitze dachte nu aul äwa dän Schaute Bilt von de Paradiso Beem opp dän Nobahoff wajch, dee sikj jiedret mol schwat von dän bedachten Himmel

oppoowe. De Pogge aum Troch kwoakde foakna, un biem Noba auntuwad een tweeda. Neufeld wescht sikj dän Schweet vom Stiern. De Nuadwint haud sikj jelajcht. Daut Brelle von de Koo schiend nu krakjt dichtbie.

Jistre Owent haude see em Darp eene Jebäd Stund jehaut. De Uatsleidende haud aunsaje lote, daut eena om Rääjen bäde wull. Aule wiere jekome. En de gaunze Kolonie haud eena om Rääjen jebät. De leednätfelda wiere root, un de Bläda aum Kafir dreide sikj toop, jäl un drieech. De Foodaresarwe fa de Pieed em Stall wiere to Enj, un nu gauf daut nich eenmol freschet Kafir Stroo. Uk de Pieed muste Buddel Boom Holt fräte. Fein vehakt un met leednät Kuake mank jemischt, soo fraute see et.

"Ekj bäd dän gaunzen Dach fa Rääjen," haud siene Fru jesajcht. "Ekj hab mie en dän Kafir jekjneet. Ekj beet mete Täne en de drieje Haulms un bäd."

Neufeld wist, daut siene Fru aun de Krauft vom Jebäd niemols twieweld. No de Jebäd Stund Jistre wia hee nachts oppjewakjt, wiels siene Fru dichtbie am spruak. "*Un schenke uns einen durchdringenden Regen,*" hieed hee gaunz dietlich. Aus hee sikj opprecht, haud hee jemoakjt, daut siene Fru schleep.

Neufeld haud niemols jratre Beschrenkjunge, aus wan om Rääjen jebät wort. De Chaco wia doch emma drieech jewast. De Buddel Beem haude emma aul äare Resarwe en de dikje Bucks jesaumelt, un de Algarrobo jreend uk one Rääjen, wiels äare Wartle daut Gruntwota sochte. De wilde Tiere funge no de Noot Feichtichkjeit en dän Kaktuse un en dän Wotahaufte Wartle von de Plaunte. Kaun daut Jebäd een Kjliema endre?

Trotzdäm wia hee no de Jebäd Stund jegone, toop met siene Fru, un uk hee haud om Rääjen jebät.

Nielich aum Tajamar, aus hee siene Rinda derch dän Stoff nom Borm dreef un de Kjalwa jeschowe un jedroacht woare muste, haud hee sikj hinja de Bescha vom Stich sinkje lote. Hee haud sikj en de Stobbe vom Beffel Graus jehokt. Aus Elia haud hee dän Kopp tweschen de Kjnee jeprast un om Rääjen jebät. "*Har, lot et räajne!*" Emma bloos dän eenen Sauz.

De Schaute Bilda von de Beem un Hiesa hoowe sikj nu schoap opp, wan daud Blitze dän haulwen Himmel oppdacht. Woo lang stunt hee nu aul aum Tun? De Wolkje Mua wia äwa de Paradiso Beem sechtboa, wan de Blitze see bestrolde. See formde een greiwet Doom, un daud Siedkjriez wia veschwunge. Neufeld vemist de Rääjen Waunt wiet auf, woo see sikj no eenem soo langen Drama Stekj aul wiese must. Daud Blitze schien sikj en de Wolkje to vestääkje. Donmols, ver fief Joare, haude de Blitze jerukst aus Bietsche Schlange.

Gaunz leicht kjeeld nu eene Fresche Loft von Waste hää sienen oppjehetten un jespaunden Kjarpa. Wuarom deed de Pogg woll nich mea kwoake? Wan de Wint uk ditmol wada one Rääjen omschlönen wudd?

Noba Wiebe haud daud aum Nomeddach veropp jesajcht, aus sikj em Waste dunkle Wolkje weese.

"*Daut woat nich räajne!*" haud hee betta un voll Beschuldjunk jesajcht. Uk kjeene Jebäd Stund wudd doa halpe, wan hee nich woare Busse em Darp un en de gaunze Kolonie seene wudd. Wiebe haud dan hoade Aunkloag jääjen de Kolonie Leidunk un jääjen daud Vewalkje en de Jemeent erhäft. Gott wudd noch hoada

strofe, wan de weltliche Jesennunk nich oppjeholt wort.

Prädja Kroeker wia uk doabie jestone, un hee haud ruich toojehieet. "Ekj meen, woo sulle aundre nich aunkloage," haud hee dan jesajcht. "Doatoo hab wie kjeen Rajcht. Oba daud Gott ons eene haude Prädicht helt, daud mott wie ons saje lote."

Prädja Kroeker haud väl Moot oppjebrocht, om dise Beschrenkjunk to moake, wiels hee wist, daud et hoade Uadeel von Brooda Wiebe nu uk am trafe wudd.

Heinrich Neufeld jinkj langsam nom Wonhus. Aus hee en de Schlopstow staup, moakjt hee, daud siene Fru oppwakjt.

"Na, woo sitt daud ut," fruach see stell.

"Wie motte wachte," säd Neufeld.

Hee läd sikj opp daud woame Loake un hieed lang to daud räajelmäsje Odme von siene Fru, dee fuaz wada enjeschlope wia. Daud Blitze dacht de Stow opp, oba de Donna, opp dän hee jespaunt wacht, bleef ut. Lang kijkt hee opp daud Licht Spell vom Blitze em Veasch Akj vom Fensta, un doabie schleep hee en.

Aus Neufeld zemorjes oppwakjt, blösd een kjeela Wint derch daud siedliche Fensta un hoof de Gardiene opp. Hee sad sikj opp dän Bad Raunt un kijkt erut en dän muzhagen Dach. De Siedwint wia soo stoakj, daud hee dän Saunt derch de drieje Frucht Beem fääjd. Eene Wolkje Dakj, leicht un ladich, fluach no Nuade.

"Donnat et?" Siene Fru haud sikj em Bad oppjerecht un horcht jespaunt.

"Ach nä," säd Neufeld, "Noba Wiebe foat met siene ladiche Wota Tonn nom Borm."

* * * * *

Un dan, dree Wääkje lota, kaum de

groota Rääjen, von kjeenem erwacht un one Jiedat Väatieekjen. Daut wia Vollmon, un de Wint stunt opp Ooste, aul dree Doag, aule Tieekjen fa Driej. Daut rääjend de gaunze Nacht un aum näakjsten Dach bat Meddach. En aule Darpa mät eena 100 Millimeeta un mea. Boolt rääjend daut wada, un en twee Wääkj folle mea aus 300 Millimeeta.

Opp dän Deepkaump, wua Neufeld sien Tajamar lach, streemd daut Wota eene gaunze Wääkj lang, en daut schwamd de Mumje von de jefolne Rinda wajch.

Heinrich Neufeld reet langsom äwa dän Kaump, un hee leet siene lange Been derch daut woame Wota trakje. De Natua om am erom bullad von dusent fachem Läwe. Daut kwoakt un et piept, boolt von eene Sied em Kua, boolt von de aundre em Solo, aufjestemt aus en eenem Kontsert. Doatoo road de Osse Pogg em deepen Bauss ut dän Bosch dichtbie, un een aundret auntwuad aus eene Uawoolt Dromm wieda auf.

De Weid wia en twee Wääkj jreen un sauftich jeworde, de Flekja worde nie jeplieecht un besat, un de junge Kafir Haulms wosse jiedren Dach om Zentimeeta.

Een Schwoarm Ente hoof sikj utem Wota un veschwunk äwa dän Bosch. Neufeld kijkt an no un frinteld. Ut jratre Hecht hieed hee daut heesche Schrieje von de Somp Trutheena, dee sikj unja de kjrieselnde Jeia jemischt haude. Hee kjand see aun äare schwoare Flicht Schläaj. Äa 'schaha, schaha' hald em feichten Dunst de Natua wada.

Een witta Reia honk met saunfte Flicht Schläaj äwa daut Wota, hoof sikj lutloos opp eenen Palo Blanco un strakjt sienen Schlangen Hauls nom Himmel.

"*Har, ekj dank die!*" Heinrich Neufeld hieed sikj selfst råde, un sien Pieet hoof dän Kopp.

Daut Ontia

En de Hinjasecht es de Jeschicht toom Lache. Doa foare säwen Mana opp eenem Ossen Woage derch dän Chaco Bosch un enjste sikj. Eena kunn see vondoag de Säwen Chaco Schwobe nane. Oba ver 50 Joare wiere de Dinja waut aundasch.

Maun feeld sikj onsecha en de onberieede Wiltnis, un Onsechaheit kaun Forcht oppräaje. Eena haud Grusel Jeschichte von dän Uawoolt jehieet. Doa gauf et hinjalestiche Indiauna, soogoa Mensche Fräta. Doa huse Häad von wille Schwien, dee soogoa Beem aufgnoagde, wan de Vefoljde doanopp flichte. Daut sull uk Riese Schlange jäwe, dee sikj von de Beem opp äare Opfa faule leete. De Bosch wia dicht, schwoa derch to drinje un doatoo aunjedone, aule mäajliche Jefoare to vestääkje.

See sent aul tiedich oppjebroake, de Mana vom Darp, un nu foare see opp twee Osse Woages derch dän noch nachtlischen Bosch. Von äa jrod ieescht jejrindet Darpkje foare see to daut jrod ieescht entstonendet Stautje. Doa sent see hanjeschekjt worde, om dän oppjeläden Rieeje Deenst, aum Bu vom Hospitol auf to leiste. Aul om dree Ua zemorjes sent see loos jefoare, om bie Doages Aunfank aun Uat un Städ to senne. Daut ieeschte Foatich haft eenen gooden Väasprunk, soo daut eena daut opp dän tweeden wäda seene noch hiera kaun.

Opp dän tweeden Woage sette onse Säwen Schwobe, noch schleerich un hubrich en de Morje Kjill. Daut jeit em Tempo von dree Stunde Kilomeeta derch de enje Schneis, äwa dee sikj de Kroone von de Beem schlote un soo eenen Tonnel bilde.

Meteenst stone de Osse stell. De Fuamaun ond nuscht Schlemmet un vesocht, siene uk sonst nich sea rooje Tiere wada em Gank to brinje. Vejäfs. De Osse häwe de Kjap, schnuwe un bewäaje sikj kjeenen Schrett verwoaz.

Nu fangt sikj de Maunschoft aun to riere. De onheimliche Stell no dän eenteenichen Stukre, Bulren un Knoaren en de fresch jeschlone Schneis moakt aule munta.

"Waut es loos?" kjemt daut von hinje. Maun vesocht, de Dunkelheit derch to boare. Aule glupe no vääre opp dän Wajch. Werkjlich. Doa, eenje Meeta ver dän Osse licht waut. Foaw, Jestalt un Mot lote sikj en daut benäweldet Licht vom ieeschten Morje Greiwe nich krakjt bestemme. Maun fuschelt. Daut et een Tia es, kaun jescheit faust jestalt woare. Maun sitt uk, daut waut sikj opp un dol bewäacht. Oba doa es kjeen Jelud to hiera, un doaderch woat de Loag noch onheimlich. Daut Ontia moakt kjeene Aunstrenjunge, dän Wajch frie to jäwe.

"Na Kjieedels, wua es een Kjneppel?" fuschelt eena von de Forsche. Hee staupt väasechtich hinje vom Woage rauf. Trotz de Dunkelheit finjt hee werkjlich eenen hauntlichen Kjneppel.

Browheit es aunstekjent, krakjt soo aus Feijheit. Twee, dree aundre staupe ludloos vom Woage un sieekje no Kjneppels.

De ieeschta es no vääre jekome, langsam Schrett fa Schrett bie de Osse vebie, un dan saust sien Kjneppel opp daut Ontia. Nich jetroffe! Too huach! Doch daut wia daut Tieekjen nom Aunjreff.

"Verwoaz, Junges!" breilt hee, un dan hoagle de Kjneppels opp dän stommen Fient, dee sikj unja dän Beschoss han-un

hää schmitt.

De Moot wakjt em Kaumf. Eena, met eenem langen Kjneppel bewaufnet, springt driest no vääre un vesat dän onbekaunden Jääjna eenen jewaultjen Schlach, opp dän Rigje, soo daut de Kjneppel krachent vebrääkjt. Doa sent uk aul de aundre doa, dree, vea, un nu woat daut Chaco Onjeheia met Schläaj vedrascht, bat sikj nuscht mea to räaje schient. Nu mott daut besorcht senne.

Aus de mootje Mana aun daut Opfa ääre Schläaj gauwe, stald et sikj faust, daut et een groota schwoata Mauntel es. Jo, see erkjande däm. Daut es de Schopspelz von Onkel Leewe, dee em ieeschte Woage saut. Von Russlaunt haft hee am metjebrocht, un nu haft hee am opp jiede Foat doabie, om am aus wieekjet Unjaloag biem Schlope to benutze.

Däm ommaklichen Schwieeje folcht boolt een erlesendet Jelach. Maun nemt daut oajch tojerechtet Raup opp dän Woage, om daut aun Uat un Städ dän

leejendeema to äwajäwe.

* * * * *

Met de ieeschte Sonn Strol kome de Säwen Striedasch bie de Staut aun. See habe sikj jeeenicht, daut nachtlichet Striet nich to vetale, om sikj nich dän Spott von de aundre auntosate.

Dan kjemt an uk aul Onkel Leewe entjäajen un frajcht no sienen Schop Pelz.

"Ekj haud miene Tobbak Doos doabenne," sajcht hee, "en mi schmieekjat aul soo."

Froo nemt hee dän Pelz aun sikj un sieekjt en de Tausche no siene Tobbak Doos. Doa es see. Oba daut, waut hee en de Henj helt un erstaunt beobacht, wia Mol eene Tobbak Doos. Nu es daut een vekjneddadet Stekj Blajch.

Nu kjenne onse Säwen Schwobe nich lenja schwieeje. Unja schalendem Jelach vetale see von ääre nachtliche Helden Dot em Chaco Bosch. Doa schmustat uk Onkel Leewe un krauzt daut Äwalei vom Tobbak ut de Mauntel Tausch.

Akvinatem, de Lange

Wäa aundasch es, haft et schwoa. Akvinatem, daut Lengua Mejal, wia aundasch. Wan see äwa dän Darp Plauz jinkj ooda dän schmaulen Stich vom Wotaloch erauf kaum, dän Wota Kruck oppem Kopp, dan kijkt see opp äare lange Been, opp de schmaule Hofte un opp dän sikj strofenden Kjarpa.

"Doa kjemt Akvinatem," säd Pasiäm, de Dunkle, un spieech de jekeifte Frucht vom Algarrobo en dän Bea Troch. "Doa kjemt de Lange", säde de aundre Frues, dee om dän Troch saute, un see schwietade leise un fuschelde, bat Akvinatem en Hia Wiet wia. Dan råde see von waut aundret, keiwde de Algarroboschoote un spieeje dee em Troch, wua see jääre sulle.

Akvinatem wia vom Wotaloch jekome. See naum dän Kruck vom Kopp un goot daut muzhaje Wota em Troch. Doa kaume uk de aundre Mejales met äare Krucke doanaun, pludrent un jibrent. Uk see goote daut Wota en dän Troch, sprepte sikj doabie naut un kjrieschte vejnieecht. Dan rand de Schoa lachent un utjelote nom Wotaloch trigj. Akvinatem foljd langsam, dän ladjen Kruck em Oarm.

"See jeit aus een Straus," säd Pasiäm.

"See jeit aus de Straus, dee von de Rechtunk kaume, von wua de kolda Wint weit," säd Yatiktama, de Dache, un wees no Siede.

Doa lachte aule Frues kjrieschent loos, daut an de jekeifte Frucht ut dän Mul foll; wiels aule wiste, waut Yatiktama meend.

Päam, Akvinatem Mutta, saut nich aum Troch. See wudd Yatiktama nu aus eene Wilt Kaut aunjesprunge habe un haud äa daut Jesecht vekrauzt. Met Päam durf kjeena dise Spose moake un äwa de lange

Been von äare Dochta lache. Doabie wia see selfst kjlien un dikj, aus aule Frues vom Staum Lengua. Nu saut see buta Hia Wiet ver äare Graus Bood un twieremd Caraguata Frense opp äare Schinkjes to Schniere, un de Frues aum Troch kunne onjehindat äwa Akvinatem pludre un lache.

"Sondaboa," säd Pasiäm, "daut Akvinatem soo lange Been haft. Doabie haft äa Voda korte Been, woo aule Mana vom Staum Lengua."

"Auf veleicht een Straus äa Voda es?" säd de kjliene Yivi aum Enj vom Troch, un aule kjrieschte wada ver Lache; wiels aule wiste, waut Yivi de kjliene dikje, meend. Daut Lache wull goa nich mea opphiere, un daut kullad aus de Toon Leida von Wajch Ranasch aum Morje.

"Äare Hofte sent soo schmaul," säd Yatiktama, "daut de Hut von eenem kjlienen Ree fa äaren Rock rieekjt, von eenem jungen Ree, un doabie well see nu Yanmana fiere." De Toon wia waut iernsta jeworde un wichticha, un de Frues keiwde wada iewrich äare Schoote un spieeje dee em Troch.

Akvinatem wia aundasch aus de Mejales em Darp. Von wan see Junkfru jeworde wia, sach eena daut dietlich, un von dan druach see uk äaren Nome, Akvinatem, de Lange. Von dan lachte de Frues äwa äa un muake äare tweediediche Spose, un uk de Mejales kaume toop un kjichaden.

Akvinatem wia en de koltste Joarestiet jebuare worde. Verhää en de Algarroba Tiet haude aule Stam von de Lengua toop daut Yanmanafast jefieet, wiet bowe em grooten Bosch. Soo wiet wiere see sonst niemols en de Rechtunk vom woamen

Wint vääjedrunge; wiels doa wia daut jefäadlich. De Jääjasch sage doa maunchmol de Spuare von Holtschlorre, un Holtschlorre druage bloos de jefäadliche Ayoreo, de Mana von daut Staum ut dän grooten Bosch.

Doch de Bootschofta haude berecht, daut doa em grooten Bosch väl Wota wia. Aule Wotalajcha wiere äwavoll, un de Algarroba runtom wiere voll riepe Schoote, jäl aus de Sonn aum Meddach. Kjeena haud Spuare von Holtschlorre jeseene.

Dort em grooten Bosch wiere de Lengua Stam met eenje Chulupi Stam toopjetroffe, dee hia uk äa Fast fiere wulle. Von wietauf wiere uk de Chulupi jekome, ut de Rechtunk, von wua de kolda Wint weit. See haude Frintschoft jeschlote, de Lengua un de Chulupi; wiels Wota fa aule doa wia, un Algarroba gauf daut em Äwalei.

De Mana haude jemeensom Buddel Beem jefelt, mea aus Finja aun beid Henj, un dan stunde de Trääj fa daut Bea en lange Rieeje. De Frues haude de Schoote von de Algarroba en Menje äwadäl jeschlapt, en äare groote Tausche opp dän Rigjen, voll toom plauze. De junge Mana sochte Honnich; wiels Honnich brocht daut Bea toom Jääre. Honnich ut de leed, Honnich ut de Beemstam un Honnich von de Asta von Beem.

Un dan haude aule toop Yanmana jefieet, fa aule Mejales von de Lengua un de Chulupi.

De Frues von de Lengua haude no de lange Been von de Chulupi Mana jekijkjt. See fuschelde un lachte äwa de Straus Been, un dan daunzte see, de junge Mana un Frues. See sunge un daunzte aule Nachte, soo lang aus de Mon schiend. See daunzte bat see meed wiere, un dan

veschwunge see em Struck, aus daut Jebruck wia, wan Yanmana jefieet wort, daut Fast von de Junkfrues.

Akvinatem wia no janem grooten Fast kjlien jeworde, Moonate lota, aus daut aul kjeela jeworde wia.

"Jeff daut hää," haud Pääm äare Mutta jesajcht, aus see sach, daut et Niejebuarne eene Mejal wia, "Ekj woa daut dootmoake." Soo muak see et, wan een Kjint nich jewenscht wia. See druach daut Wajch vom Loaga, scheddad äa Saunt em Mul, growd een Loch met dän Grow Stock un schoawd daut unja.

Oba Pääm haud sikj jewäat, daut Mejal hantojäwe. Pääm wond en de Bood vom Heiptlinj, un de Heiptlinj aunerkjand daut Niejebuarne aus sien Kjint. Pääm wia stolt opp dän Heiptlinj un stolt opp de Mejal. See schockeld daut en äare Droag Tausch, woont en de Bood vom Heiptlinj hunk.

De lange Been haud eena oba ieescht jeseene, aus daut Mejal Junkfru jeworde wia. Lange Been haud see aus een Straus, aus jane Chulupi Mana opp dän grooten Fast.

Daut wia de Spos, dän Pasíam nu emma wada vetald un äwa dän de kjliene Yivi soo lache must, daut see root wort aus eene Kaktusbäa. Bloos Pääm durf de Spos nich hiere, wiels see dan doll wort un schluach un krauzt.

Akvinatem hieed et, wan de Frues hinja äaren Rigje lachte, un wan de Mejales kjichade. See kjikjt dan aun äare lange Been rauf un moakjt, daut see aundasch wia aus de Schoa von Mejales em Darp.

Nu jinkj see meist auleen nom Wotaloch, om Wota to hole, un wan see auleen jinkj, schiende äare Been noch lenja un äare Hoften noch schmaula to

senne. See moakjt, daut de Junge Mana no äa kjkjte, un dan stunt see met äaren schlanken Kjarpa steil.

* * * * *

Aule Väabereedunge aum Buddel Boom Troch, en dän de verhää jekjeifte Algarroba Schoote to Bea jejäat worde, golt de Mejales em Darp, de Junkfru jeworde wiere. Yanmana, daut Fast von de riepe Mejales, sull jefieet woare, un doatoo jehieed Bea en groote Menje. De Mon wia voll, de Algarroba Beem schwoa met Frucht, de kjiene Akasch bode Noarunk fa väl Doag, un de Mejales wiere em Verhop. Akvinatem, de Lange, jehieed doatoo.

Een Bootschofta, en witte Straus Fadasch utstefieet, un en jiede Haunt eene Klaupa von Kalebasse un aun dän Hoften Kjinjasch ut Schiltkjrät Schale, wia met de Norecht derch dän Bosch to de aundre Stam jerant, om an entolode. 'Yanmana!' roopt hee, wan hee bie een Darp aunjelant wia. Maun jubeld, gauf am to Äte un Jedrenkj, un dan rand hee wieda no daut näakjste Staum.

Nu kaume see äwadäl met äare Schop un Kose un met aulet Ätboaret, waut sikj metbrinje leet. De Tausche von de Frues wiere voll von Schauble, Kjarps un Seete leedschocke, un de Mana haude unjawäajes Jacht opp Wilt jemoakt. Paunsaschwien, Seelemaundasch un Schiltkjräte Felde äare Jacht Tausche.

Nu jäad daut Bea en de Träaj, un de Mana funge aun to drinkje. See drunke dän gaunzen Dach bat en de Nacht enenn. De oole Mana saute aum lenjsten Troch un muake Schal no Schal ladich, bat de Buck nom Plauze voll wia. Doatoo klunge de Dromme en de Medd vom Darp Plauz. Dree Mana schluage aun onunjabroake em jlikjen Takt un sunge doatoo äare

eenteeniche Mellodie. Aule Mana wiere bedrunke, un see Råde emma lud. See vetalde un gestulieede von äare Helledote opp de Jacht un opp dän Kjrigh Stich, un een ludet Jereisch wadahold em Darp Plauz vom Brezhauj.

De Frues saute stell en de Graus Hiesa, kjkjte ruich to un hilde de Jewäare von de Mana en Bewoarunk. Hinja an saute de Mejales, fa dee Yanmana jefieet woare sull. See hilde sikj stell un volle Spaununk trigj, bat äare Tiet kome wudd. Volle Spaununk stunde uk de junge Mana aum Bosch Raunt. See kjkjte opp daut Drinkje von de Oole Mana, hieede dän onunjabroakna Drommel Schlach un dochte aun de Mejales en de Graus Hiesa.

Akvinatem haud äaren Kopp en de Schoot von äare Mutta jelajcht. Päm flajcht äa de Hoa un socht no Lies, dee see dan met äare Täne knakt. Akvinatem äare Bake wiere root jefoaft met Yatingmem, de kostboare Foaw, dee von wiethäa kaum, un fa dee see aule Jaguaun Ozelotfale häa jejäft haud. Aune Kjenn haud see eenen bleiwen Strich. Äare Mutta haud verubbelde Holt Kole oppjedroacht un dan sorjfeltich met eenem Stachel vom Riesen Kaktus eenen Strich jestoake un jereizt. Akvinatem dreemd. See haud jemoakjt, woo de Junge Mana von däm Noba Staum äa no jekjkjt haude, un nu muchte de dikje Frues pludre un lache aus see wulle. See wudd de Bake Morje noch rooda foawe, un boolt wudd de Mutta äa twee wiedre Stricha aune Kjenn tätowieere un dan noch mea, aus Frues dee habe muste. See strakjt äare lange Been ut un dreemd von dän grooten Dach von de Mejales, von dän grooten schwoaren Dach. See schleep en, wäarent de Mon derch de Riese Kaktus schiend un

daut Sinje von de oole Mana un de Takt von de Dromme derch de woame Nacht hald.

* * * * *

Rane, rane, docht Akvinatem, rane un nich meed woare. Aule Mejales lage aul utjespält unja de Pihin Bescha aum Raunt vom Darp Plauz. See wiere besennungsloos toopjebroake, un dan haude de Frues de Beschwiemde em Schaute jeschlapt un see met Wota begote.

Akvinatem rand un rand, un de beid Junge Mana, dee ar faust aun de Oarme hilde, schweete un jeschte biesied äa. Schlieslich leete see Akvinatem loos, wiels see selfst nich mea rane kunne. Fuaz pakte twee aundre Mana daut Mejal, un see rande niee Runde, emma om dän Darp Plauz erom.

"See rant aus een Straus," säd Pasiam to de Frues, oba kjeena lacht. See kijjkte voll Spaununk un Staune opp daut Dramastekj. Daut wia daut Dramastekj vom Joa, wan Yanmana jefieet Woat. Jiedat Mejal must biem Rane eenmol beschwieme, dan wia daut eene Fru jeworde, dan durf daut daunze, un dan kunn daut sikj befrieë.

Akvinatem rand un rand. leescht aus de Sonn unjajinkj un emma aundre Mana nom Rane aunjekome wiere, verode äa äare Been. Aus eene Velindrunk jinkj daut derch de Menj von Tookjikjasch, aus see sage, woo äare lange Been aunenaunda schluage un dan oppschlapt. Dan foll Akvinatem to Grunt, met Schweet un Stoff bedakjt. Pasiam un de kjliene Yivi holpe de Mutta, äare Dochta en de Bood to droage un met Wota to bejeete.

"Akvinatem haft daut aum baste jemoakt", säd Pasiam, "Oba see haft je uk

de lenjste Been." De Mutta feeld dän schmeichelden Stich un säd kjeen Wuat. See wist, daut de Junge Mana äare Dochta bewundade, un daut wia wichtja aus daut Jeschwauz von dise Klaupa Schlang.

* * * * *

Am näakjsten Owent funk de Daunz von de Jugent aun. De Junge Mana haude sikj dän gaunzen Dach utstefieet, äare Hoa jeneicht un jekjamt, de Uagbrone un de Hoa aum Kjenn utjeräte, Straus Fadasch om de Kjnechels un Hauntjelenkja jebunge un Kjäd von Perle, ut witte Muschle jeschnäde, om dän Hauls jehonge. De Daunz funk aun, aus de Mon daut Darp Plauz oppdacht. En lange Rieej daunzte de junge Mana em Takt to äaren Jesank, emma schwinda un schwinda, bat sikj daut Sinje äwa schluach un de Rieej sikj unja Jule un Juchen opp leesd.

Dan kaume de Mejales naun. Wan de Rund von de Mana ieescht dreid, drenjde see sikj aun de Buten Sied vom Kulla doanaun. Jiede eene hong sikj aun dän Oam von een Maun un daunzt em jlikjen Takt met. De Rund dreid noch emol, daut Sinje wort derch de Stemme von de Mejales dacha, un de Mon leet dän oppstiejenden Stoff, dee sikj met dän Ruak vom Fia mischt, aus Näwel oppdache.

Akvinatem haud äare Haunt biem Daunze opp de Hoft von Kaimap jelajcht. Kjeen aundra wia de Maun von äare Wol, daut wist see aul ver äaren stolten Rane opp dän Darp Plauz. Kaimap wia de jratsta von aule junge Mana. Hee kaum von daut Nobastaum. Kaimap Kitkuk nande see am, dän Äwajebälwäna. Hee haud aus eensja von siene Famielje äwaläft, aus de schwöate Krankheit daut Staum äwafaule haud. De furchtboare Krankheit wia von

Staum to Staum jeschlikjt, von Darp to Darp, aus een beesa Jeist, jääjen dän uk de majchtichste Medizien Mana nuscht foadich brinje kunne. De Bootschofta rand no daut Noba Staum, om Halp to hole un see to woarne, selfst aul volle schwoaate schlemme Schwääre, un dan kaum de Krankheit an no. En Kaimap sien Staum haude see soo schlemm jemoaracht, daut de Doode unja de Beem ligje jebläwe wiere. Bloos eenje Frues un Kjinja haude sikj refle kjenne, om sikj bat no de Noba Staum to schlape, doarunja uk Kaimap. Nu wia sien Jesecht voll Noawe von de schwoaate Krankheit. Doch daut stieed Akvinatem nich. Soo groot un stoakj aus hee wia kjeena, un kjeena haud daut äa em Rane soo schwoa jemoakt, aus Kaimap. See kjitteld am biem Daunz aun de Hoft, see strikjt sienen jlensenden Rigje, un see wist, daut hee äa jehieed. En dise Nacht wudde see Kjaste.

* * * * *

Akvinatem un Kaimap worde von eenem furchtboaren Jetees oppjewakjt, daut äwa dän Darp Plauz nenn bruak. Frues kjrieschte, Mana breldde un stände, un Kjinja JeJeschrech schrild doa tweschen. De beid dukte sikj em Betta Graus enenn, wua see hinja de Bescha jeläaje haude, un kjkjte veenjst un voll Grul derch de Haulms opp de ranende Schautes em Darp, dee em Stoff, dän de Mon un daut flakrendet Fia aus Wolkje väaschiene leet, oppdukte un veschwunge. Schnorje, riesenhaupte vekjieede Schautes met Fada Bescha un schwenjelde Kjneppels daunzte en daut Jetees. Daut toobd un kracht un road, schlemma aus wan de kolda Storm met Blitz un Donna derch dän Bosch fua.

"De Ayoreo," fuscheld Kaimap, "duck die em Graus, Akvinatem, hia finje see ons

nich."

Akvinatem hukt hubrich dichtbie Kaimap em Graus, un see moakjt, daut uk sien stoakja Kjarpa zettad, aus een junget Ree, wan daut jefange worde es.

Daut JeJeschrech, Kjriesche, Stäne un Kloage feld de dache Nacht, uk aus kjeen Schaute mea em Näwel sprunk. See wiere veschwunge, soo met eenst, woo see jekome senne muste. De dunkla Bosch haud see veschlukt. Akvinatem un Kaimap bleewe rieestell ligje.

leescht em Morje Greiwe hoowe sikj de beid vom Graus, wua see no dän Daunz äa Brutbad jemoakt haude. Väasechtich schlichte see von Bosch to Bosch opp dän Darp Plauz, äwa dän een Stäne un Wimre lach. De Ayoreo haude furchtboa jemoaracht. Verätne Schädel, veschmatade Jesechta, henjende Jlieda un aulewääjes Puddels von Bloot unja vestimmelde Kjarpa.

Ver de Bood lach Pasiem met Bloot vekjleefte Hoa, un dichtbie sach Akvinatem äare Mutta, uk doot. Äaren Voda, de bedrunke aum Fia jeläaje haud, wia de Schädel Dakj wajch jeschloage, un Akvinatem kjand am aun dän Perl bestikjten Belt.

Kaimap hoof eenen schwoaaten Fada Schmuck opp un eenen bloodajen Spies von hoadet Holt, aus hee noch niemols eenen jeseene haud.

De Onvelatste un Leicht Vewundete saumelde sikj hubrich un vestieet om de jlieende Fiastäd. De mieeschte Mana wiere doot un aule Heiptlinj. Eenje Frues saute noch en de Hiesa bie äare veenjste Kjinja.

"Wie motte hia fuat," säd Kaimap, "Soo schwind aus määjlich!" Doamet äwanaum hee de Befäl Jewault äwa daut Äwalei vom

Staum, daut hia Yanmana jefieet haud.

Aus de Sonn dän bloodajen Darp Plauz bedacht, saumeld sikj aules, waut noch gone kunn, un marschieed en de Rechtunk, von wua de kolda Wint kjemt, to de groote Kaumpe, wiet Wajch von dän grooten Bosch. De Doode un Stoawende leet eena no trigj. Uk twee oole Frues, dee dän Wajch nich mea moake wudde, bleewe en de Hiesa. Eene Kruck von Wota haud Maun dichtbie an jestalt, doch de muzhaje Uage von de Oole naume daut kaum noch woa.

Kaimap jinkj veraun opprajcht un väasechtich, en de Haunt dän Boage un een Pungel spetze Feile.

Akvinatem jinkj hinja Kaimap en de lange Rieej opp dän Stich. De groote Droage Tausch, dee see aun eenem Stiern Baunt opp dän Rigje druach, dreckt äaren schlanken Kjarpa no väare. De schwoare Laust von Krucke un Lävens Meddel bemott äa to janem Gank von de Frues von äaren Staume, äwa dän kjeena lacht. Opp dän schmaulen Stich sad see de Feet leicht no benne, un see unjascheed sikj kaum von de aundre Frues, dee en de lange Rieej äare Laust schlapte.

Katkin Awaj

Twee Mana stizte dän oolen Heiptlinj un fieeden am en de Kjoakj. Veblint von dän Wakjssel ut de jrle Sonne Licht en daut Haulfdunkel vonne Stowe jinkj hee onsecha no vääre. De Fenstalode aun de Nuad Sied wiere jeschlote, wiels de Wint aun Krauft to naum, un de Stoff wia ommaklich. De Kjinja un de Junge Lied, de vääre opp de Benkje saute, dreide sikj om un nekjte am to.

Katkin Awaj, soo nande am aule, Roodet Fadaschmuck. Hee sad sikj en eenen wakeljen Holtstool dol, nekjt no aule Siede un frinteld. De kjliene enzinde Uage veschwunge doobie unja dän breeden Stiern.

Katkin Awaj, Roodet Fadaschmuck, haude see am donmols jenant, aus hee de Junge Mana nom Daunz aunfied. See haude Caya jefieet, daut Fast von Algarroboba, un daut Fadaschmuck, daut hee doobie druach, wia scheena jewäse aus aul de aundre. Vål Doag ver dän Fast haude de Frues doaraun jeoabeit, fa am, dän Heiptlinj, dän Bowauschten un Stoakjsta von de Junge Mana.

Siene Mutta haud daut Neidrot doaväa ut Boomwoll jesponne, met äare Hautspindel, un daut wia denn un faust jeworde. Dan haud de Grootmutta daut root jefoaft, un see wist, woo eena daut muak. Wääkjelang haude aule Frues un Mejales vom Staum dän Opuntien Kaktus en de Omjääjent oppjesocht un Poklin jesaumelt, de Schiltlies en daut witte Nat. Aus see schlieslich eene kjliene Hautvoll toopjesaumelt haude, worde dee jekoakt, un en de roode Jespez haud de Grootmutta daut Neidrot jefoaft. Dan haud de Mutta daut Stiernbaunt jewäft, soo glaut

un jlei aus seldom.

Scheen dunkelroot wia daut Baunt jeworde, rooda aus von daut Boakj von Kiltik, vom Struck met de jreene Kjoasche, dee sonst no daut Rootfoawe deend.

Dan haude de Frues de jlensende witte Plotkjes oppjeneit, dee see en strebotskje Oabeit von de groote Muschle häajestalt haude, aule jlikjgroot un en de Medd derchjeboat. Daut witte Mosta haud opp dän rooden Baunt jejenst, wan de Sonn doaropp schiend.

Oba aum scheenste wiere de Flamingofadasch, dee de Mana wiet hää von de groote Lagoon jebrocht haude. De Frues haude bloos de gaunz roode utjesocht un jiedren eenseln faust en daut Baunt jeneit.

Aus hee, de Heiptlinj, dan met dän harlichen Fadaschmuck daunzt, stunde aule un staunde, de Frues un Mejales un aule Jast vom Noba Stam, un dan haude see am Katkin Awaj jenant.

Nuscht mea wia aun Katkin Awaj, daut aun jane Tiet erinnad, dee am dän Nome veieet haud. De Kjinja un de Junge Lied kjande kjeenen Fadaschmuck, un see dochte aun kjeenen, wan see sienen Nome nande.

De greiwe Hoa vom oolen Heiptlinj wia von jriese jäle Zelpa derchjetroke. Sien Hamd wia lang nich jewosche worde, un daut haud kjeene Foaw mea. Uk de Bekjse wiere schwiensch. Siene Fru haud de Lajcha met too stoakjem Neidrot toojeneit. Katkin Awaj kjriezt de noaktje Feet em Stoff vonne Flua un frinteld. Uk hee docht woll seldom aun de Bediedunk von een Nome. Too wiet auf wiere jane Tiede, too väl haud sikj jeendat fa Katkin Awaj.

De Junge Lied stunde opp, saumelde sikj vääre un sunge een Leet. Met eene Hoap un twee Jittoare spälde see doatoo. Katkin Awaj vestunt kjeen Wuat, wiels see sunge Spaunisch. Doch hee hieed daut jieren, un maunchmol sunge see uk en äare Sproak. De Fleit ut Bambu Rua, de Dromm von dän jungen Staum von een Buddel Boom, soo wiet auf wiere jane Kljenj, soo wiet.

Doa stunt Kintem opp, de Prädja. Hee jinkj hinja daut Rädna Pult, daut opp dän Desch stunt. Kintem, dee met dän jebroaknen Been, haude see am jenant. Hee wia de Sän vom Heiptlinj vom Noba Staum. Uk daut wia lang häa. Hee wia vom Boom jekjeiwelt, aus hee Honich socht, un doabie haud hee sikj daut Been jebroake. Donmols haude aul dicht biem Darp de Lenkos jewont, de Witte, dee vom Sonne Oppgank häajekome wiere. Eene Fru von de Witte wia jekome un haud daut Been jestalt. Kintem haud lang en de Grausbood jeläaje, bat hee wada gone kunn. Eena moakjt nuscht mea von dän jebroaknen Been, bloos de Nome wia jebläwe.

Kintem, de Prädja, haud een wittet Hamd aun un een Schlips. Hee sad sikj de Brell opp un laus von de Bibel, langsam, Jiedat Wuat, woo hee daut met dän Finja wees. Hee laus de Jeschicht von Jesus, dee de Mensche Broot un Fesche to äte jeft. Dan naum hee de Brell wada auf un spruak, langsam, en korte Sauze.

"Jesus wia een gooda Maun. Jesus es ons aule goot. Hee es de Lengua goot. Jesus wia nich beese. Hee schmieekjt nich, hee drunk nich, hee daunzt nich. Wie haude ea een beeset Läwe. Wie habe jeschmieekjt, wie habe jedrunken, wieo habe jedaunzt. Foaken haud wie grooten

Hunga. Foaken haud wie kjeen Wota. Daut wia eene beese Tiet. De Missionoa es jekome un haft ons von Jesus vetalt. Nu well wie goede Mensche senne. Jesus gauf de Mensche Broot, un hee gauf an Fesch. Wie läse daut en de Bibel."

Kintem laus wada de Varzh, woo de Lied daut Broot un de Fesch aute un aule saut worde.

Katkin Awaj nekjt. Aule nekjte, un de Kjinja saute stell opp de jriese Benkje un kijekte opp Kintem, dee wada von Jesus spruak, von dän Gooden Maun, dee niemols beese wort.

Katkin Awaj hieed daut jieren, wan Kintem von Jesus spruak, Kintem, de Sän vom Heiptlinj vom Noba Staum. De Boliviana haude janen Heiptlinj doot jeschote, donmols em grooten Kjrigh. Daut wia eene schlemme Tiet jewäse, fa de Lengua. Aule wiere see deep en dän Bosch jeflicht, un see haude sikj dikje Pungels von Kjrighs Feile jemoakt. Aulawääjes trocke Soldote derch dän Bosch, de Boliviana en jäle, de Paraguaya en jreene Kjleeda. Wan see eenen Lengua funge, dwunge see, an opp vestoakne Stieej derch dän Bosch to fiere. Wää sikj stieepad, wort dootjeschote, un wää dan en de Henj von de aundre foll, wort aus Spion dootjeschote. Soo wia daut dän Voda von Kintem passieet. Hee haud de Paraguaya jefieet, un de Boliviana haude am dootjeschote.

De Junge Lied sunge wada un spälde de Hoap un de Jittoa. Dan sunk de gaunze Jemeent. Uk Katkin Awaj somd leise met un frinteld, wiels hee kjand de Mellodie von lang häa.

So haud de gooda Missionoa daut an jeliheet. Aum Aunfank haud hee unja eenem grooten Buddel Boom to an jerät.

See haude noch kjeene Kjoakj, un de Lengua wonde en äare Graus Hiesa aum Raunt vom Bosch. En äare Sproak haud de Missionoa von Jesus vetalt, von dän Gooden Maun, dee niemols beese wort, un von de Mensche haud hee jerät, de Beeset doone.

Katkin Awaj wull nich mea beese senne. Hee wull nich mea Jedrenkj, un hee wull nich mea daunze. Hee haud sienen rooden Fada Schmuck von de Graus Bood jeholt, donmols, un hee haud daut dän Missionoa jejäft. Daut wia lang, lang häa. De Missionoa haud dän Fada Schmuck jenome un am de Haunt jerieekjt.

* * * * *

Daut Leet wia to Enj, un Kintem bäd, soo aus de Missionoa daut jemoakt haud, un dan jinje aule erut. Katkin Awaj jinkj langsam de Darp Gaus velenjst to siene Bood. See haude een Darp woo de Lenkos, eene Breede Gaus, aun Jieda Sied een Tun un doahinja de Hiesa. Hee jinkj langsam derch daut huage Onkrut aum Tun velenjst, wua een schmaula Stich utjeträt wia. Eena sull daut Onkrut weede, haud Juan, de Lenko jesajcht, dee emma kaum, om see to berode. Eena sull dän Tun utbätre, doamet de Kjeej nich en de Seet leedschocke kaume, eena sull de Hiesa utbätre, doamet de Kjeej nich derch drenjde, eena sull plieeje, doamet eena Boomwoll plaunte kunn, eena sull de Pieed foodre, doamet see dän Pluach trakje kunne, eena sull dän Woage schmääre, doamet de Räda nich utschieede. Aul daut haud Juan jesajcht, emma wada haud hee daut jesajcht.

Aule wonde see nu en disen Darp, de gaunza Staum, aul vül Joare, un Juan, de Beroda säd, waut see doone muste. Aule wieren hiahäa jekome, to dän grooten

Kaump aun de Paunsa Schvien Lagoon, aule Stam vonne Lengua un äare Heiptlinj: dee vom Huach Kaump, dee von de Solt Schlucht, dee von dän Bosch, dee von de Algarrobo Jääjent. Uk de Chulupi vom grooten Fluss wiet em Siede wiere häa jetrocke. Kjeen Staum trock mea von Uat to Uat, om de Wota Städe to sieekje un doa niee Graus Hiesa to bue. Een jieda haud siene Hoffstäd un siene Bood, aus de Lenkos. De Missionoa haud jesajcht, daut wia goot soo, un Katkin Awaj wia tofräd.

Hee kaum to siene Bood. Dee haud een Dach ut Dach Tieejle, oba de stoakja Nuad Storm schmeet emma wada eenje rauf, un doabie vebruake see. Biem latsten grooten Rääjen wia daut Wota en de Bood jekjeiwelt, un see wiere aule naut jeworde, woo donmols en de Algarrobo Schlucht, aus de groota Storm Rääjen jekome wia. Katkin Awaj wia donmols een Jung jewäse, un hee haud met siene Mutta hinja eenem grooten Buddel Boom Schutz jesocht, aus de Graus Hiesa vom Storm wajchjeräte worde un de Schlucht unja Wota stunt.

Ver de Bood brend een Fia. De stoakja Wint reet aun de Flaume, un en dän schwoaten Top rold daut Wota. Katkin Awaj kijkt nieschierich en dän Topp. Sakok Kitsik, siene Fru, koakt doa Fleisch, daut Francisco Jistre von de Schlachtarie jebrocht haud. Sakok Kitsik wia stolt opp Francisco, sien Grootkjint. Hee wia en de School jewast un kunn läse un schriewe. Nu haud hee een Moota Raut un uk een Radio. Aum Sinnowent fua hee no de Schlachtarie un brocht Fleisch. Nu koakt de Supp en dän Guss lesanen Topp, un Sakok Kitsik haud Kjarps fein jeschnäde un doatoo jedone. Wan daut

rääjend, wosse de Kjarps, soo aus donmols bie de Graus Hiesa, aus see noch kjeene Pieed haude un kjeene Tuns brukte.

Sakok Kitsik lacht lostich, aus Katkin Awaj aun daut Fia kaum. See sach, daut hee dän Duft vonne Fleeschsupp woa naum un daut hee frinteld. See lacht emma un schwietad groff, met äare Dochta, met äaren Grootkjint un met äaren Maun. Doawäajen nande see äa aule emma noch Sakok Kitsik, de kjliene Mejal, obzwoa äare denne Hoa en greiwe Zelve honk un äare Hut schlaup un faltich wia aus bie eenem Lengua. Soo haud Sakok Kitsik donmols jelacht, aus see sikj fa daut Fast de Bake root jefoaft haud, aus junget Mejal un soo lacht see vondoag, wan see de moagre Pieed aus daut Seet leedschock Felt dreef.

Katkin Awaj staupt en de Bood. Doa saut Kajaik Lhayi opp dän Fal von een Spies Hersch, oolt un jnerrich un borschtlich un emma ontöfräd. Siene Fru wia aum Hooste jstorwe. Emma moagra wia see jeworde, un dan kunn see nich mea oppstone. Vål storwe aum Hooste. Nu saut hee auleen en dise Bood, wiels Sakok Kitsik siene Haulfsesta wia. Hee kaum seldom erut; wiels daut gone foll am schwoa. Wan de Nuad Storm am dän Saunt en sien Pocke venoawdet Jesecht schmeet, schluach hee met sienen Stock no dän beesen Jeist. See nande am Kajaik Lhayi, dee, dee sienen Voda ombrocht. Daut wia lang, lang häa. Katkin Awaj sad sikj opp eenen Stool, dee faust stunt, dol, wan hee am jääjen dän Poste land, dee dän Dak Baulkje stuzt.

Kajaik Lhayi wia de baste Jääja jewast, groot un stoakj. Soogoa dän Tapir haud hee met dän Feil dootjemoakt, soo kunn

hee dän Boage spaune, un dän Jaguar haud hee vom Boom erauf jeschote. Hee haud sikj doobie opp dän Rigje jelajcht, beid Feet jääjen dän Boage jebeitelt un met beid Henj dän Sträl jespaunt. Groota Jääja haude see am donmols jenant. Dan haud hee sienen Voda omjebrocht, opp dän grooten Fast. Hee wia wilt jeworde, haud jetoopt un jeschree en siene Suparie, un aus see am fausthoole wulle, haud hee sienen Voda eenen Feil en dän Kjarpa jeschote. Kjeena wort sonst wilt en de Suparie opp de Fast. Dan haude see dän Grooten Jääja Kajaik Lhayi jenant, dän Voda Merda. Nu wia hee oolt, un hee wia jnerrich un ontöfräd jeworde.

"Du kjemst niemols en de Kjoakj, Kajaik Lhayi" säd Katkin Awaj. "Daut es goot doa. De Junge Lied sinje un moake Musikj, un Kintem vetalt von Jesus, dän Gooden Maun, dee niemols beese wort."

"Ekj jleich de Mission nich!" säd Kajaik Lhayi. "Ekj jleich dit Läwe nich! Wuarom drinkj wie kjeen Algarrobo Bea mea, wuarom fiere wie nich mea Caya, wuarom daunze de Mana nich mea aus ea met dän Fada Schmuck, met Dromme un met Rausle? Ons Kaump es jeplieecht, ons Bosch es jerot worde. Kjeen Tapir kjemt to de Wota Städe."

"Kintem sajcht, daut Schmieekje es nich goot, un daut Jedrenkj es nich goot, un daut Daunze es nich goot. Hee sajcht, Jesus wia een gooda Maun, Jesus wort niemols beese." Kaktin Awaj spruak langsam, un hee frinteld doobie aus emma.

"Ach, Jesus es soo wiet," säd Kajaik Lhayi un kijkt derch daut Dreeakj vom opnen Jäwel, "wieda aus de Wolkjes un wieda aus de Äarplän. Wie drinkje kjeen Bea mea, un doawäajen rääjent daut nich.

Wie daunze nich mea, un doawääjen finj wie kjeene Hersche un kjeene Pekariss em Bosch, un de Tapir kjeemt nich mea no de Wotastäd." Sien Tännlooset Mul schloot sikj to eenem schmaulen Strich en sienen von Runzle jetieekjendet Jesecht.

Katkin Awaj bleef stell un frinteld. Hee wort niemols beese, plinkjad met siene kjliene Uage un leet Kajaik Lhayi schempe.

Doa kaum Sakok Kitsik enenn, lacht un stald dän Topp met dän Brie opp de Flua ver de Mana. Uk Francisco kaum doatoo. Hee switscht dän Radio aun un sad sikj oppem Grunt. Katkin Awaj vedeeld daut Fleesch aun aule to jlikje Poat. Hee selfst behilt daut kjanste Stekj. Dan läpelde see erom en de Brie von dän Topp.

No dän Äte läd Katkin Awaj sikj opp de Badstääd, dee ver de Bood unja dän Algarrobo stunt. Bute em Schaute wia daut aunjenäma aus en de enje Bood.

Uk Francisco kaum erut un läd sikj en daut Henjbad, daut Radio opp de Kjee. Katkin Awaj kjikjt, aul dreement, opp sienen Grootkjint. Francisco vedeend Jelt. Hee oabeid em Stua, un soo kunn hee Batteries fa sien Radio un Gess fa daut

Moota Raut kjeepe, un maunchmol brocht hee Fleesch met.

Francisco sien Henjbad schockeld no dän Toon von de Musikj em Radio, un Katkin Awaj siene Jedanke veluare sikj en oole Tiede. Uk hee haud sienen oolen Voda omjebrocht, donmols opp de Waundrunk, aus see Wota sochte un de Darscht Strakje fa de Oole to lang worde. Met eenen Kjneppel haud hee am dän Schädel enjeschloage, un dan wia de Staum wieda jetrocke.

Doch see haude am nich Kajaik Lhayí jenant, aus dän Grooten Jäaja. Katkin Awaj wia hee jebläwe, uk aus see kjeene Faste mea fieede.

Dän rooden Fada Schmuck haud hee dän Gooden Missionoa jeschenkjt, donmols unja dän Buddel Boom bie de Graus Hiesa.

Katkin Awaj schleep en, un de woama Wint kruzheld daut Saunt ver siene Badstääd, soo daut eene kjliene Dun oppkjeem.

Jasch un Jreeta

Emma, wan een Soakj enne Loaga Stow vonne groote Walblach Schenn stunt, wua de Prädja de Leich Prädicht laus un de vesaumelde Jemeent de truaje Bejrafnis Leeda sunk, langsam un schlapent, wiere see doa, dise jreene Flieeje.

Mutta Derksen haud ditmol ver dän Engank väabedocht eenen Aust vom Boom jebroake, un nu weifeld see dän one opptohiere äwa daut opne Soakj. De Flieeje stade opp, un dan foljde de Bewäajunge vom Aust, aus bie een onschuldjet lostichet Kjinjaspell.

Jreeta Derksen, dee aum Foot Enj vom Soakj opp eenem schmaulen Brat saut, daut opp twee Kjlaz jelajcht wia om eene Benkj to forme, naum äa Schneppeuduak von dän rooden Jesecht. Äa Blekj foljd aus veluare dän han un hää vom weifelden Aust, dän Faul von de Flieeje un waundad äwa de Spuare von de Soag Täne aun de reiwe Bräda, ut dee daut Soakj jetemmat wia. Dan stoad see aun dän Jeschaft Stampel opp de niee Strempe vonne Leich dichtbie ver äaren Jesecht: Textile Manitoba.

Jreeta kijkt stiew aum witten Kulla vom Stampel opp dän schwoaten Grunt, un doobie veschoowe sikj de Jestaulte enne Stow, rande enaunda, un de Stemm vom Prädja kaum aus von wiet auf. Daut Stow Bewust Senne veschwunk, un doa wia daut nich mea Jakob Dueck, de doa ver äa em Soakj lach.

Nä, daut wia nich Jasch, wiels daut nich senne kunn, wiels daut onväastalboa wia. Doa wia daut eene von de väle Säakja, dee see nu aul erut jeduldicht haude, un em Soakj lach eene von de väle Doode

vonne Enwaundrasch, dee hia enne Loaga Stow vom Howe Casado aum Paraguay Fluss han jelajcht worde wiere.

Nä, daut wia nich Jasch Dueck, wiels dee opp sien Pieet saut un em Galopp aun de Zelte un Boode vebiesprunk, vebie aun Derkses äa Zelt. Un Jreeta weifeld am lachent met äaren Schneppeuduak aun.

* * * * *

Daut kunn bloos Jasch Dueck senne, wan eena met wiede Ried Bekjse, jlensende Steewle un nieen Cowboy Hoot vebie galoppieed, eenen Rewolwa aum breeden Belt. Un wan eena sien Pieet ver Derksens äa Zelt aunstad, soo daut et opp sprunk un met de Väabeen en de Loft schluach, dan wia daut bestemt Jasch Dueck.

Mutta Derksen kaum ut daut Zelt erut, aus see wada daut Traumple von Heefta hieed. Daut stoakje, jlensende Tia daunzt dicht ver dän Engank, un Jasch Dueck, äwanäment un lostich, sprunk ieescht von dän Sodel, aus Mutta Derksen am met dän Supp Läpel dreef. "Du woascht ons noch ons scheenet Zelt vetraumple," zettad see lachent. "Soofuaz brinjst du daut Pieet doa unja dän Boom!"

Jasch foljd jehuarsom äare Aunwiesunk, un wan hee soo lostich wia aus vondoag, dan spruak hee Enjlisch, un daut sprudeld aus eene Wotafaul. Mutta Derksen vestunt nich väl doavon, oba see lacht un jeef een poa Brocke doatoo.

Jasch Dueck spruak goot Enjlisch wiels hee haud en Manitoba de Distrikjt School besocht, aus de mennonitische Foarma doa de Rejierunk School jenant haude, dee see fa weltlich un jefäadlich hilde.

Jreeta kaum äwadäl un frinteld to aulem.

See haud hinja daut Zelt aum Wausch Brat jestone. Boaft, naut un waut onsecha stricht see sikj dän Seep Schum von äare Henj. Oba Jasch naum äa stormich en de Oarme. Hee leet äa unja siene Krauft zauble un kust äa Mul un Bake.

"Aum dachsten Dach un bute ver daut Zelt," scheld Mutta Derksen un lacht doabie. "Soo waut deit eena nich, ver aule Lied un ver de kjliene Kjinja!"

Oba Jasch hilt Jreeta faust em Oarm, un Mutta Derksen schoof de kjliene Jeschwista, de sikj nieschierich enjefunge haude, ver sikj häa em Zelt.

Voda Derksen, dee hinja daut Zelt jegrowe haud, kaum schmunsent vebie. Hee spruak uk sonst weinich un nu, nodäm hee sien Biestemmen fa de Kjust jejäft haud, leet hee de Dinja äaren natieedlichen Loop. De Doag tweschen Velafnis un Kjust wiere aufjetalt, un doamet wia de Welt fa am en Ordhnuk.

Jakob Dueck un Jreeta Derksen, daut wia daut Brutpoa em Bood Darp vom Howe Casado, von dän aule råde, daut de junge Mejales bewundade un dän Oom Wiebe, de Prädja un Mumkje Funk, de Nobasche, un väl mea met Koppshedre no kijekte.

* * * * *

De Sonn wia wäarent de Prädicht hecha jestieeje, un de Walblach Tofle vom Dak strolde de Hett knostrent en de äwafelde Stow.

De Prädja laus Sied om Sied ut sien Heft met de greiwe Dakj, aus aule daut kjande. Daut wia eent von jane Prädicht Hefte, dee de waundrende Jemeent von Russlaunt no Kanada un von doa no Paraguay metjebrocht haud, doljeschräwe en fein jestoakne dietsche Schreft, maunche aul mea aus Hundat Joa oolt. De

eenteeniche Stemm haud kjeen Wadaschaul en de muzhaje Stow, un see schien sikj to dame en de äwahitste schmodriche Loft. Eene Unjabräakjunk gauf daut bloos, wan de Prädja om blädad ooda wan hee eenen Bibel Varsch laus, dän hee utwendich kjand un betoont vää hoof.

De Toohierasch saute jeduldich en de Hett, wan see uk de Prädicht aul kjande. De Prädja haud bloos weiniche Hefte met Leich Prädichte, un von don aus em Zelt Loaga daut Chaco Feeba utjebroake wia, aus de Enwaundrasch dise hinjalestiche Krankheit nande, kaume see emma wada draun.

Daut ieeschte wiere de Kjinja jewast, dee aun dän schlemmen Derchfaul storwe, boolt no de Aunkunft em Howe. Dan foll de Krankheit uk Erwosne aun. See schlicht von Zelt to Zelt, von Paulm Bood to Palm Huskje. Hia storf eene junge Mutta, doa een stoakja Maun, un eena haud aul bat to vea Doode aun eenem Dach erut jedroacht.

Em Zelt Loaga von de mennonitische Enwaundrasch von Kanada harscht de Doot. Mea aus Hundat Nomes haud de Eltesta nu aul von sien Kjoakje Buak strikje motte, en de weiniche Moonate, von don aus de Fluss Daumpa an dän Paraguay Fluss enopp jebrocht haude.

Jreeta saut en sikj vesunke aum Soakj aus eene enjekjnekjte Bloom un späld met äaren Schneppeuduak, daut von Trone un Schweet feicht wia. See läd daut toop, rold daut opp de Kjee faust en, rold daut wada auf. Emma wan äa de Prädicht lang wort, funk see daut Spell aun met daut Schneppeuduak, un dan kjrieselde äare Jedanke om leewe Dinja.

Nu druach daut Spell äa fuat von daut

Schluchse von de Frues un Kjinja aum opnen Soakj, un daut brennende Druck en äare Brost leesd sij.

* * * * *

Jasch Dueck haud Jreeta Derksen en Kanada waut vesproake.

"Ekj kom boolt hinjaraun en dän Chaco," haud hee jesajcht. "Un dan fia wie Kjust Medde em Uawoolt, un wan du miene Fru best, Jreeta, dan foa wie trigj no Manitoba."

Daut haud en Kanada vâl Striet jejëft unja de Mennonite Jemeende, un daut jinkj doobie om de School en. De Rejierunk veboot de mennonitische Priewaut School, un vâl Elre von de Chortitza, Boajtola un Sommafelda Jemeende wulle äare Kjinja nich en de Rejierunk School schekje, wiels see weltlich wiere. De Duecks haude äare Kjinja en de Rejierunk School jeschekjt. See wiere aufjefolle von dän woare Gloowe, aus Oom Wiebe jesajcht haud, de Duecks un vâl aundre uk.

De Derksens hilde to daut, waut de Eltesta lied, dee de Priewaut Schoole hoole wull, un see wiere reed, no Paraguay uttawaundre, om dän School Welle, om dän Gloowe Welle.

Jreeta saut besied Jasch em Schläde, un de Allee von de kole Papelbeem jlept aun an vebie. Aum Sindach Nomeddach kaum Jasch foaken met sienen Schläde, un dan fua hee met Jreeta opp de glaute Wäaj biem Red River velenjst. De Mutta gauf de Erlaubnis, wan Jreeta vespruak, ver Dunkelheit Tus to senne; wiels see sach daut jieren, wan Jasch Dueck kaum.

Jasch wia onwellich; wiels de Chortitza, Boajtola un Sommafelda haude de Utwaundrunk beschlote, un de Derksens jehieede doatoo.

"Wäajen de Schoole well jie uttawaundre

un ons scheenet Kanada velote," schempt hee. "Wäajen de Schoole! Doobie sent de mennonitische Priewaut Schoole doch kjeene rajchte Schoole. Komm, see die Mol onse Distrikjt Schoole aun, Jreeta, un du woascht seene, waut eene rajchte School es. Waut en de Priewaut Schoole jemoakt woat, es schlemma, aus wan goa nuscht jemoakt woat. Daut es Kopp Schwakheit, wiels de Liera foaken weinja weet aus de Scheela. Daut sitt Oom Wiebe nich, daut well uk dien Voda nich seene, un daut seene dise sturje Foarmasch en de Oostresarw uk nich. Un nu well jie uttawaundre, bloos wiels jie june Schoole nich oppjäwe welle. Doawäajen well jie june scheene Foarme velote un see fa een Stekj Launt en eene onbekaunde Wiltnis vetusche."

Jasch vegaut sij en sienen Wuat Schwal, wan hee von de Schoole spruak un von de Utwaundrunk. Hee foll sij dan en de verätne Rets von de Trannunk, dee de Mennonite Jemeende en Manitoba un Saskatchewan en de Konserwatiewe un Progressiewe vedeeld. Von dan aus de Rejierunk daut Eene Sproak Jesaz veordnet haud, stunde de dietsche Priewaut Schoole von de Mennonite en Jefoa, un de Meenunk Veschiedenheite spoolde de Jemeende bat en de Wartel.

"Oba daut jeit doch nich bloos om de Schoole, Jasch," gauf Jreeta trigj. "Daut jeit doch om onsen Gloowe, daut jeit doch om de reine oole Lia, aus Oom Wiebe prädicht, om dän Gloowe von de Vodasch, von dän wie nich auffaule derwe. Gott woat ons strofe, wan de Welt Jeist un de Welt Weisheit en onse Schoole enenn kjemt, sajcht Oom Wiebe, un Papa sajcht daut uk. De Rejierunk haft äa Wuat jebroake, sajcht Oom Wiebe, wiels see

haud ons onse ieejne Schoole vesproake, un doawääjen mott wie nu utwaundre."

Jreeta spruak daut aules aus een Jebäd, leise un bestemt. See hilt de Henj doabie jefolcht, aus see daut en de School jemoakt haud, wan aule em Kua de School Rääjel un de Bieekja von daut Oole un Niese Testament oppjesajcht haude. Daut ieeschte passieed zemorjes, wan de Unjarecht aunfunk, un daut tweede, aus de Unjarecht to Enj wia.

Jasch naum de Lien en de linkje Haunt un läd dän Oarm faust om Jreeta. Daut bleef lang stell, un bloos de Heefta von de Piede klopte dän fausten Schnee. Jreeta länd sikj vetruensvoll aun am, un de iesja Wint reet aun äare Pelze.

"Ekj weet, daut dien Voda nich aundasch denkje un nich aundasch räde kaun," säd Jasch ruich. "Wan Oom Wiebe daut soo well, un wan de Jemeent daut soo well, dan mott uk dien Voda daut soo welle. Hee well daut denkje, waut Oom Wiebe denkt un waut de Jemeent to denkje erlaucht, de Chortitza, de Boajtola un de Sommafelda. See woare aule oppbrääkje un foare, wan daut om äare Schoole jeit, om dän Gloowe von de Vodasch un om de reine Lia, aus see daut nane. Daut es woo donmols en Russlaunt, 1874, aus see äare Häw doa veleete un no Kanada utwaundade. See meende, daut jinkj om äaren Gloowe."

"Jo, jinkj daut nich om dän Gloowe, Jasch, donmols en Russlaunt? Om waut jeit daut dan, wan Oom Wiebe prädicht, vom Volk Israel, von de Jeboote, von Gott siene Strof un von de Welt un de Eitelkjeit un daut Huachmoot? Daut es doch de Gloowe, om dän daut jeit, onsen Gloowe. Daut hia wie doch en de Kjoakj, un daut liere de Kjinja en de School."

Jreeta haud sikj oppjerecht. See feeld sikj secha, wan see en Wieed jekjeet haud, waut äa selfst veschwomme un rotselhaufft jebläwe wia en dän Striet von de Jemeende un bie de Räd Jewanheit, met de Jasch äare Wieed sonst wajch fääjd.

"Gloowe!" stad Jasch vää, un nu lach en siene Stemm waut Jefäadlichet. Jreeta moakjt, daut see dän Storm wada enzint haud, un hee bruak loos en siene gaunze jugentliche Haftichkjeit un foll äwa äa häa.

"Du meenst, daut et Gloowe es, wan Oom Wiebe aum Sindach siene eenteeniche Prädichte von de Kaunzel läst, wan en de School bloos de Katekijismus jeliheet woare doaf un de Scheela bloos en de Bibel läse. Du meenst, daut et Gloowe es, wan doaräwa bestemt woat, woo de Frues daut Hoa droage selle, daut de Kjeleda dunkel un de Hamd Meiwe von de Mana lang senne motte, wan daut eene Froag es, wan eena Eheringe droage doaf ooda nich. Daut aulet nanst du Gloowe, doawääjen sell wie utwaundre, doawääjen sell wie eenen Winkjel opp de leed sieekje, wua aules soo bliewe kaun, aus daut von hundat Joare jewast es? Jo, Oom Wiebe woat wieda soo prädje, un dien Voda woat am jleewe, am un de aundre Eltestasch von de Boajtola un Sommafelda, un de Jemeende Jlieda woare jleewe, wiels see blint sent un folje un wieda nich doaräwa nodenkje, wiels see daut aules werkjlich fa dän Gloowe hoole, fa dän Gloowe von de Vodasch, aus see saje."

Jasch hold deep Loft. "Un waut haft daut aules met daut to doone, waut de Bibel lieet, Jreeta?" säd hee no eene Pause, un dan senkjt sikj siene Stemm: "Weetst du, waut see moake, Jreeta, see moake de

oole beleewde Forme vom Läuse to äaren Gott, un see weete daut nich. See moake de Jemeent to äaren Gott."

Jasch haud de Lien wada met beid Henj jenome un daut Pieet en noch stoakjren Drebbel jebrocht.

Jreeta wia en äaren Pelz jesunke, un de gaunze Oneenichkheit von de Jemeende, dee fa an no Oneenichkheit vom Läuse jeworde wia, saut aus een Braunt en äare Brost.

Daut Pieet jescht em Drebbel, un de iesja Wint fäajd daut Schnee tweschen de beid derch. Soo saute see lang stell auntsied.

Dan läd Jasch wada dän Oarm om Jreeta. Soo muak hee daut emma, wan de Storm en am nojelote haud.

"Foat bloos," säd hee, un daut klunk berujent, "Un wan daut senne mott, foa uk du met, Jreeta. Doa em Chaco, wua de Jemeent fa sikj auleen un eenstemmich toopjesaumelt senne woat, wua daut kjeene Kluft un kjeenen Striet mea jeft, doa woat uk dien Voda nuscht doajäajen habe, daut wie ons befriee. Dan woat Oom Wiebe ons true, un hee woat daut wellich doone, wiels hee weet, daut wie beid trigj no Kanada foare un am en de Jemeent doa en Paraguay nich stiere woare. See selle doa aule äare Ru un äaren Fräd habe."

Jreeta rieed sikj nich. De Zoagel Loosa Storm haud äa too sea vebuzhat. Nu leet see sienen Oarm opp sikj rue un jeneet stell sien Woawe un siene veninfkje Räd.

"Un wan ekj nich hinjaraun kom," vesocht Jasch see erut to fodre, "Dan es je emma noch Peter Giesbrecht doa. Peter wia en kjeene Distrikjt School, hee foat met siene Elre no Paraguay, un dien Voda jleicht am."

"Oba ekj jleich am nich," säd Jreeta groff, un see schmieejd sikj nu wada aun am. See dreckjt äa Jesecht em vereisden Pelz, un dan recht see sikj opp.

"Wan du nich vesprääkjst, notokome, Jasch, dan bliew ekj hia!"

"Un woo denkjt du die daut, Jreeta?" säd Jasch, un siene Stemm wort Vodalich. "Denkjst du woll, daut dien Voda daut erlaube wudd? Denkjt du woll, daut hee hia eene Kjast toostemme wudd, wua diene un miene Jemeent jetrant sent, wua Oom Wiebe aule, dee äare Kjinja en de Distrikjt Schoole schekje, fa weltlich un aufjefolle helt? Nä, ekj kom lota, Jreeta, ekj vesprääkj daut. Un weetst du, ekj mucht dän Uawoolt seene un de wilde Tiere un de Indiauna. Un wan wie beid wada en Manitoba sent, dan kjeep ekj hia fa ons eene scheene Foarm."

Eene scheene Foarm em Schnee von Manitoba, docht Jreeta.

* * * * *

De Prädja dreid daut latste Blaut vom Heft. Vål von de Toohierasch rechten sikj opp, em Verhop vom latsten Sauz, dän see nu aul soo foaken jehieet haude.

"O, beleewde Frind," laus hee, "Wan wie daut menschliche Läuse krakjt proowe un unjasieekje, waut es daut dan doamet? Soolang aus wie noch jesunt, munta un stoakj sent, meen wie noch emma, waut to senne, un denkje oft, noch väl met onse Krauft ut to rechte. Oba de Erfoarunk lieet ons välfeltich, daut wie, ea wie ons veseene, ons selfst nich majchtich sent. Jo, metunja es en eenem Uagenblekj aule Krauft derch de Krankheit jerooft, metunja uk daut Läuse. Ach, wie bedde aun Christi Staut, wan noch wää eene Leew to sikj selfst haft, dee lot sikj veseene met Gott, wiels daut vondoag noch Jnode Tiet es.

Un daut schenkj ons Gott derch Jesum Christum. Amen."

De Prädja hoof nu sienen Blekj, un derch de Loaga Stow jinkj eene leichte Bewäajunk, een deepet Odme.

Jreeta schrakjt opp von äare Vesunkenheit un naum äa enjeroldet Schneppeuduak faust en de Haunt. See kijktj opp dän Prädja, dee sikj nu no de Schlussform von de Truafast aun schekjt, aus see aule aufwachte.

"Nu well wie dise Leich dän Schoot von de leed äwajäwe," laus hee wieda, "wua see rue woat bat daut Enj vonne Doag, un wie welle em Jeist aun ons ieejnet Grauf staupe un onsen Kjarpa vesenkje seene, doamet wie liere, dän nieen Mensch auntotrakje, dee no Gott jemoakt es en rajchtschaufen Jerajchtichkeit un Heilichkeit, doamet ons de Doodes Stund, de secha kjemt, nich onbedocht kjemt. Daut waut Gott jeft, wensch ekj aule von Hoate. Amen. Em Nome von Jesus, Amen."

Aule kjneeden dan nom Stelle Jebäd un stizte doabie de Alboages opp de Bräda, opp dee see jesäte haude.

Jreeta schloot de Uage un vesocht to bäde. "Leewa Gott," sefst daut en äa, "Leewa Heilant," oba äare Jedanke funge kjeene Form. See stade jäajen de Wenj un jäajen daut Blachdach, aus de Flieeje, dee kjeenen Utwajch funge.

Dan stunde see aule wada opp. De Prädja schloot sien Heft un schoof daut en de Benna Tausch von een schwoaten Rock. Dan naum hee daut oole preissche Jesankbuak un säd daut Schluss Leet aun. "Wie sinjen unja de Numma 433 aule vieetieen Stroofe, un wie welle opp dän lernst vom Leet oppause."

De Väasenja stemd kjaftich aun, un de

Jemeent foljd de truaje Mellodie.

Aulmällich wort daut Sinje en de schwoole Stow langsoma un trakjenda. De Flieeje somde oppdrinjicha, un Mutta Derksen weifeld pienich met äaren Aust. De Schweet rand äa vom Jesecht un mischt sikj met de Trone, dee see frie Rane leet.

"Wie sinje nu noch de latste Stroof," säd de Prädja oppmuntrent, "Un see sull ganz besondasch to ons råde."

Noch eenmol sad de Väasenja en, un de Jemeent stemd no de Oppmuntrunk noch eenmol kjaftich an:

"Ach Gott! dan wirt man bitten:

nun berstet in der Mitten,

ihr Berg! un nehmt uns aun.

O Marter, Jammer, Brennen!

Wohl dem, der dies erkennen

und in der Zeit sikj bessern kann."

De Droagasch stunde opp un dakjte daut Soakj too, un dan druage see am erut. See druage am bat aun de Schiene von de Schmaul Spua Bon, dee aune Loaga Stow vebiejinkj. Doa stunt een kjliena Schiene Woage. Daut wia daut Transport Meddel fa daut Zelt Loaga. Maun hold doamet de Läwes Meddel vom Howe, un eena brocht doamet uk de Säakja nom Kjoakjhoff. De Schiene fieede bat no de Howe Mole, un dan wia daut bat nom Kjoakjhoff nich mea wiet.

De Mana sade dän Soakj opp dän Woage, un de Schweet stunt an em Jesecht. Opp de Beem rinkj om haude de Zikaden äa schrillet Leet aunjestemt, un daut schien, aus wan see de jliecejende Loft nom flemren brochte.

Dan sade de Mana dän Woage langsam en Bewäajunk, soo daut aule Folje kunne. Meist kaume bloos noch weiniche met, wan een Soakj nom Kjoakjhoff jebrocht

wort. Emma weiniche wiere daut jeworde, wiels eena kunn je nich jiedren Dach, un maunchmol twee- bat dreemol aum Dach, dän wieden Wajch moake.

Doch vondoag, aus Jasch Dueck begroft woare sull, wort daut een langa Leich Zuch. Emma mea schloote sikj aun, aus see daut Soakj aun dän oamseelichen Walblachboode, Zelte un Paulm Huskjes vebie schoowe, daut gaunze truariche Loaga velenjst, daut de Enwaundrasch hia aum Schiene Strang, dee en daut Bennare vom Chaco fieed, aunjelajcht haude, aus see fauststale muste, daut et Launt deep em Chaco, daut see jekoft haude, noch nich eenmol vemäte worde wia.

Selfst de dikje Mumkje Funk jinkj met, wan uk äa de wieda Wajch en de Hett MIEEEJE muak. See haud sikj dicht hinja daut Soakj jeschowe un doabie nich jemoakjt, daut see Jreeta von äaren Plauz vedrenjd. Mumkje Funk schnoof schwoa, oba see vesocht Schrett to hoole. Jreeta jinkj dicht hinja äa un sach, woo sikj opp de breede Läächt vom dunklen Kjeet ver äa groote schwoaate Flake bilde un woo daut Stoff aun de Kjarpasch to bake aunfunk.

"Jo, Jo," säd Mumkje Funk to Mumkje Kehler, dee besied äa jinkj, "'Erret junt nich, Gott lat sikj nich spotte'. Daut hab ekj emma jesajcht, un waut de Mensch seit, daut wort hee arnte."

Doabie sefst see schwoa un wescht sikj met daut Schneppepelduak de Trone un dän Schweet. Jreeta hieed de Wieed, un see wist, waut Mumkje Funk meend. See wist, daut väl em Leich Zuch daut jlikje dochte.

Doch äare Brost wia ladich un de Weedoag soo Eewa loos, daut kjeen Stich dee verjratre kunn. See hieed bloos noch dän molenden Toon vonne Rāda, un unje

jlepte de jleischende Schiene vebie.

* * * * *

Kjeena haud fa määjlich jechoole, daut et soo kome wudd. Maunche haude sikj Sorje jemoakt, aundre haude uk jewoarnt. See haude jewist, daut et aules nich goot gone kunn, säde nu väl, oba daut et soo kome wudd, haud kjeena fa määjlich jechoole.

Derksens wiere aul met de ieeschte Grupp jetrocke, dee no Paraguay utwaundad, un Jreeta wia metjefoare. Daut wia em Nowamba 1926. Enj Septamba vom näakjsten Joa stieech Jasch Dueck ut dän Fluss Daumpa, un Jreeta wacht fa am aun de Howe Mole. Hee haud sikj eene von de Utwaundra Gruppe aunjeschlote, om siene Leefste to hole, soo aus hee vesproake haud.

Jasch sprunk met Schwunk äwa de Rāling, omoarmd Jreeta stormich, bejreest eenje Bekaunde met 'Hello' un 'How are you?', un dan jinje de beid Oarm en Oarm derch daut Bood Darp to de Elre. Von de nieschieriche Blekje, dee an von aule Zelte foljde, muak Jasch sikj nuscht, un Jreeta feeld sikj aun sienen Oarm secha.

Mutta Derksen äwanaum soofuaz de Roll von de Brut Mutta, un uk Voda Derksen stemd nu aule Plons to, aus Jasch daut verhää jesajcht haud.

Em Bood Darp wort Jasch Dueck daut Jespräakj Teema en de näakjsten Wääkje. En siene Persoon veeenicht sikj aules, waut de Jemeent en den verande Joare aun schwoaere Froage bewäacht haud. Hee haud de Distrikjt School besocht, hee kjeled sikj one Rikjsicht no nieste Kanadische Mood, un hee leet daut aule moakje, daut am daut Bedenkje von de Jemeent nich bekjemmad.

Daut aules sach de Prädja nich jieren,

un Oom Wiebe nand Jasch Dueck eenen Huachmooticha Mensch. Oba kjeena schluach sikj am jääjenaun; wiels aule wiste daut Jasch Dueck un Jreeta Derksen sikj boolt befriee wudde, om dan no Kanada trigj to foare.

Voll Metjefeel kijkt maunche opp dän stellen Peter Giesbrecht, dee nu noch stella jeworde wia. Hee trock sikj von de Jugent Grupp gaunz trigj, un wan daut junge Volk aun dän Fluss jinkj ooda wan daut aum Owent no de Trakj Harmonika daunzt, dan wia Peter Giesbrecht nich doabie. Siene Hopninj opp Jreeta, dee hee em stelle goot wia un veieet haud, dee gaunze lange Reise lank, haud hee nu begroft.

Mumkje Funk meend, Peter Giesbrecht wudd bestemt Prädja woare. Een Prädja sull iernst senne, wiels uk daut Läwe soo iernst wia un Jreeta Derksen haud woll uk goanich to Peter Giesbrecht jepaust.

Jasch Dueck jenaut daut Läwe em Chaco en volle Ziej. Hee haud jenuach Jelt metjebrocht, un de niee Welt reizt am, see en äare leejenoate entonäme.

Waut wull hee en Kanada aules vetale, von de wilde Osse, dee ver de Woages jebandicht woare muste, von de Kjeej, dee äare Malkj ieescht hää gauwe, wan see faust aun eenen Boom jebunge worde, un von de Indiauna!

Von de kloagliche Loag von de Utwaundasch wudd hee vetale, dee hia en de furchtboare Hett en äare älende Boode lage un aus de Flieeje storwe, dee en aulem doljelote worde wiere, von de Launt Vekjeepasch, von de Rejierunk un von dän Har Casado, wonen sien Launt see jekoft haude.

Doch fa am wia de Welt volla Reiz un Spaununk. Hee koft sikj een Pieet, Sodel

Sett un Gaucho Kjeedunk, aus eena hia druach. Soo galoppieed hee bie de Hiesa vebie, soo pakt hee oba uk äwaul aun, wua daut Oabeit gauf un wua daut to halpe golt. Hee dreef de wilde Osse en, hold de Malkj Kjeej met äare Kjalwa von de Häade un holp ver aulem Mutta Derksen, wua hee kunn.

Ver eenem bloos haud Jasch Dueck Respakjt, un daut wia daut Chaco Feeba, dise schlemme Krankheit. Hee sach, woo de Lied storwe, woo sikj opp de Kjoakjhoff von Casado een Grauf Hempel no daut aundre rieejd. Hee holp biem Uthäwe von de Grufte un biem beieedje von de Doodes. Hee sach, woo uk junge, kjaftiche Lied en de Zelte bleewe, eenje Doag en schwoaren Feeba lage un dan en dän Soakj jelajcht worde.

Jasch Dueck sach noch mea. Hee sach, daut de Aunwiesunk vom Oazt nich jefolcht wort, daut eena sikj nich impfe leet, de Medizien nich naum un daut eena de Kranke nich isolieete, woo de Oazt aunjeordnet haud.

Jasch Dueck wist uk om de Jrind. Hee wist, daut vål von de Enwaundrasch de Impfunk un de Medizien fa een mankdrenje en dän Rotschluss von Gott hilde, un hee wist, daut Oom Wiebe en de Krankheit eene Proow sach, dee Gott oppjelajcht haud un jääjen dee de Mensch nich raunrane durwe.

Jasch Dueck wist noch mea. Hee wist, daut de Krankheit derch Bazillen veusoakt wort, daut et schljachtet Drinkj Wota un de mangelhaufte Renlichkeit Vehelnise äare Vebreden bejensjen, un hee wist, daut et kjeen Chacofeeba wia, sonda de aunstekjenda Tiefus. Daut haud de Oazt em Howe jescheit faustjestalt.

Jasch Dueck wull nich stoawe. Un hee

wist, daut eena sikj schitze kunn. Hee jinkj nom Oatst, stemd disen siene schwoare Bedenkje to un scheld met am äwa dise hoatnakje Foarmasch, dee de oatsliche Rotschläaj nich befoljde un daut uk noch fa Fromheit hilde. Hee leet sikj unjaspretze, naum vaabieejende Medizien fa sikj un Jreeta met, un hee drunk opp oatslichen Rot bloos oppjekoaktet Wota.

Bie Derksens em Zelt un ver siene Frind lowd hee siene Väasecht. Hee kritisieed de fromme Leichtreedichkeit un Stekjsenn von dise Chortitza, Boajtola, un Sommafelda, dee hia ut ieejne Schult aule togrunt gone wudde.

Jasch Dueck wort em Bood Darp von Casado to eene Oppgow un Bedroouk fa dän Gloowe un, soo säd daut Oom Wiebe em enjen Kulla, no de Vesieekjunge vom beesen Fient. Sulle de woare Gloowe un de reine Lia nu doch noch em Wanke kome, wua eena om daut Gloowe Welle de leewe Heimat velote un aule Ploage von de Waundrunk un daut Älent dise enjloose Wacht Tiet em Howe opp sikj jenome haud?

Un doch haud kjeena jedocht, daut et soo kome wudd.

Aus Jasch Dueck eenen gooden Moonat em Chaco un de Dach von de Kjast aul bestemt wia, mald hee sikj een zemorjes bie Mutta Derksen met Kjarpa Weedoag un Derchfaul.

Mutta Derksen veschrock bat opp dän Doot; wiels see kjand dise Tieekjens von äare Kranke Fläaj en de Noba Zelte häa.

"Go schwind nom Oatst, Jasch," säd see, "Un lot dee die Medizien jäwe doamet je die daut Feeba nich traft."

Jasch hold de Medizien. Hee naum mea, aus de Oazt veordnet haud. Hee läd sikj nich em Bad, vesocht aum

Nomeddach noch to riede, muak Spose äwa sienen Derchfaul, un hee wia secha, daut et nich Tiefus wia; wiels de Oazt haud am jeimpft.

Oba aul en de Nacht späad Jasch daut Feeba, un aum Morje must hee em Bad bliewe. De Oazt kaum met Jesuntheitsmeddel un Spretze un gauf strenje Aunwiesunk fa de Fläaj. Hee duad äwa daut Läwe von siene Paziente; wiels daut stunt mea oppem Spell aus bloos een Läwe.

Jasch Dueck wort hia em Howe Casado nom Proow Steen em Kaumf tweschen Gloowe un Wissenschoft, no de erut Fodrunk fa twee Welte.

Ver Owent stieech daut Feeba onerwartet schwind. De Oazt maut 41 Grod un doaräwa, un hee kunn daut uk met kolden Omschläaj un Tablette nich nom sinkje brinje. Mutta Derksen vejinkj en Sorje, un Jreeta bleef de Nacht äwa aum Bad un hield.

Daut Feeba bleef uk aum näakjsten Dach de Tiet äwa huach, aundasch aus bie de Fläaj Faule von Mutta Derksen en de Noba Zelte. Doa wia daut jestieeje un dan wada jefolle, un de Kranke honge dan tieen bat twalf Doag tweschen Angst un Hopninj.

Aum viedden Dach foll Jasch em Feebadroom. Hee kjand Mutta Derksen nich mea un nich de hielende Jreeta. Hee roopt no siene Mutta, un hee heiwd Weit opp de Foarm en Manitoba.

Äwa dän Bood Loaga, en dän de Doot nu aul Moonatelank kjeen seldna Gaust wia, lach eene Spaununk aus niemols verhäa. Väl bäde om daut Läwe vom Junge, un Oom Wiebe kaum no de Seelsorjliche Halp em Zelt. Un doch wachte aule opp een Uadeel von Gott.

Aum loten Nomeddach vom feften Dach, fa aule onerwartet schwind, rand de Norecht von Zelt to Zelt, daut Jasch Dueck jestorwe wia. Aule wiere gaunz entwei von de Bediedunk vom Onjlekj, aule beduade de Oame Jreeta un de Elre dee en Kanada wachte. Bloos weiniche Råde von Gottes Uadeel aus Mumkje Funk, dee en daut Derksen Zelt kaum un säd, daut see aules soo haud kome seene.

Doch de Oazt haud em Bood Loaga eene Schlacht veluare, wan nich goa dän Kjrich.

* * * * *

De meede Droagasch sade daut Soakj aun de opne Gruft. See weschte sikj met de Hamde Meiwe dän Schweet vom Jesecht. Äare Hamde, dee nich fa dän Tropen Somma jemoakt worde wiere, kleewe aum Kjarpa.

De Dakj vom Soakj wort no dän Jebruck noch eenmol oppjehäft. De Prädja spruak eenje Wieed von Troost, un hee jedocht de Aunjehieeje en Kanada em Jebäd.

Dan dakjte de Mana daut Soakj too un jinje unja daut Schlukse von de Menj aun de jewande Oabeit. De drieje Soode bullade opp daut Soakj, un dan bokt sikj een wiedret Hempel en de lange Rieej.

De Trua Jemeent vetrock sikj schwind, wiels de Sonn brend nu aul meist opprecht opp dän dachen greiwen Leem Grunt, dee

de Strole aus een Spieejel trigjschekjt.

Mumkje Funk haud äaren schwoaten Rääjenschorm metjebrocht, un see naum uk Mumkje Kehler unja dän wietleftichen Schaute.

"Nu mott ekj emma aun Peter Giesbrecht denkje," säd see, "Un woo aules soo kjemt."

Jreeta bleef met äare Elre un de kjlandre Jeschwista noch eene Nat Stoot aum Grauf Hempel stone, un see hield stomm en äare Schneppeleekja.

Dan bruake uk see opp, un Jreeta säd leis: "Ekj go noch nom Fluss, Mama."

"Go bloos," säd Mutta Derksen, "Oba komm boolt no Hus."

Jreeta jinkj to dän schautjen Boom aun de Howe Mole, dän see soo wellich jehaut haud. Hia haud see met Jasch em Graus jesäte, wan de Schepp aunläde un dan wada Stroom boajauf fuare.

See länd sikj meed aun dän Staum un kijkt veluare opp dän breeden Stroom. Äa Blekj foljd de schwamende Plaunte Insle, dee langsam un lud loos vebie dreewe, bat see en de Wiede tweschen Wota un Himmel veschwunge.

Eene Piljareis

Daut wia een sondaboara Bejrafnis, aun eenem Nomeddach Enj Juni. Met de Truafast en de Kjoakj wia daut lot jeworde. Em Juni dunkelt daut tiedich, butadäm haud sikj de Himmel onerwartet schwind met Wolkje betrocke. Wäarent wie noch en de Kjoakj saute, jinkj een Sturz Rääjen dol, gaunz onjeweulich fa dise Joarestiet.

Wan oole Lied begroft woare, kome meist bloos weiniche von de Trua Jast met nom Kjoakjhoff, un doa woat daut dan maunchmol schwerich, de Gruft too to scheffle. Wie muake ons aul Sorje.

Aus wie dan met daut Soakj nom Kjoakjhoff kaume, stald wie faust, daut de Gruft derch daut Rääjen bat aun dän Raunt voll Wota jerant wia. Eenje Mana holde bosich Amasch un Strank äwadäl, un wie schapte de twee Meeta deepe Gruft ut. Dan druach wie daut Soakj em Ran Schrett äwa de Jräwa no de Gruft un leete daut schwind erauf. Unje plautscht dee en daut Äwalei vom Wota. Äwadäm wia daut gaunz dunkel jeworde, un rinkj om gold dreiwendet Jewitta. Wie scheffelde, daut ons de Schweet trotz de Kjeel opp dän Stiern stunt.

De naute Strenj un jriese Ama leet wie en de Kjoakjhoff Koma un jinje bosich no Hus.

So äwa gauw wie Katharina Penner, jebuare Klassen, de Chaco leed, dee see toop met äaren Maun un äare Kjinja miesom daut dääjlichet Broot aufjeprachat haud. Äa prostet Läwe haud zäwentich Joa too jelote, un ons schiend et, aus wan uk daut sondaboaret Bejrafnis sikj äaren Läwen aunpasse wull.

Tina, soo nand wie ar, wia fa mie aus eene väl ellerachtje Sesta jewast. See haft

to eenem gooden Deel daut Läwe von miene Kjintheit met bestemt, veleicht soogoa mea, aus eena daut no de Omstende fa mäajlich jehoole haud. Wie stunde ons emma dichtbie, uk wan ekj äaren eefachen Jeist boolt entwosse wia. Daut ieeschte haft see mienen, lota hab ekj äaren Läwe Toojekjikjt, un ekj hab daut dan Bewust oppjerolt bat wiet en äare Jugent Tiet trigj. Fa mie wort see to eenem Biespel, ekj sach en ar een Biespel von eene Jennerazion, von eene Lävens Jesennunk, von een Schekjsol. Veleicht wia äa Läwe fa mie doawäajen soo achtungswieet, wiels see daut selfst goa nich wadaspieejeld. See wond daut eenfach un schlicht no dän Mot, daut de Omstende schaufte, woo een doffa Spieejel, dee de Strole veschlukt. Doabie wia see een Christ met vollem lernst un en aule Wiese.

See kaum aus junget Mejal von twintich Joare to miene Elre, noch ea ekj jebuare wia. Soo haft see mie un miene Breeda von kjlien opp jefläacht. See druach ons, en Dakje bekjeed, opp de Flucht ut Russlaunt, un hia en de niee Heimat haft see ons schlajcht un rajcht oppjetrocke, bat see dan, aul aus ellerachtje Mejal, sikj befried.

De kjliena Doodes Daunz opp dän Kjoakjhoff, dee em Wada Blitze von Natua utjefieet woare must, om daut Soakj noch schwind ver Dunkelheit un Rääjen en de Gruft to brinje, schluach fa mie eenen Boage trigj en eenen grooten Dooden Daunz von onse Kjintheit. Tina haft am ons väajefieet met aul siene Schrakje, dän Dooden Daunz vonne Rewoluzion un Birjakjrich en Russlaunt. See deed daut

one Aufsecht. Fa ar wia de Schrakje een Poat von äaren Läwen jeworde, een Stekj, en dän äare Seel schwomm, jenoat von dän Wada Blitze von de Vegonheit.

Wie saute Owents ver ons Zelt, daut ieeschte Oppdach hia en de Wiltnis. Tina vetald ons Kjinja Jeschichte, wäärent de Elre noch to doone haude. De unbekaunde Omjääajent, en dee wie hanjesat worde wiere, wia fa ar woll uk onheimlich, mucht daut Rämen fa daut Bilt von äare dunkle Nodenkje jeformt habe.

Maunchmol funk see met Bejäwenheite von Bunyan siene Piljareis aun. Ekj wia fief Joa oolt, miene Breeda noch jinja. Tina vetald one irjent eene Bildunk Kjantnis un Rikjsicht, one jiede Kjint mäsje Form von dän Waundel vonne Christi opp dän schmaulen Wajch met aul siene Jefoare, Aunfajchtunge un Kjamfe. Ekj vestunt natieedlich kjeenen Senn, mie bezeibad un baund bloos de Haundlunk, woo John Bunyan see dramatisch doa stald. Tina vetald sea dietlich un en aule Eenselheite, woo de Leiws vom Diewel dän Pilja schrakjte, woo hee derch dän Dol von de Deemootich un de Doodes Schaute gone must, woo hee met dän ferchtalichen Droak von de Sind to kjamfe haud, woo de gruliche Riese Vetwiewlunk am en dän diestren Jefenkjinis schmeet un woo säwen beese Jeista de Aufjefolne met Strenj bunge.

Miene Breeda schleepe en, oba ekj saut jebaunt un horcht de gruliche Piljareis, bat Schrakj un Angst mie derch buscheld. De Mon Schaute vom Rizinus Boomkje ver daut Zelt bewääjd sikj, kroop omhää, wort jrata un kaum noda, un ekj funk aun to hiele. Mutta kaum äwadäl un schempt opp Tina, daut see mie wada dise Jeschichte vetald. See läd ons em Bad, un ekj

dreemd von Doot un Diewel. Daut Gloowe Läwe von de Erwosne haud fa mie waut Grulichet, Jespanstischet.

Ekj weet vondoag, daut de Schrakje fa Tina woll meist waut Natieedlichet wia. De Schrakje haud äare Jugent Tiet bestemt, äa Denkje un äa gaunzet Senne jeformt, dee mott een Deel von ar selfst jeworde senne. 1905 jebuar, wia see aulsoo jrod vieetien ooda feftien Joa oolt, aus de Katastroof äwa Russlaunt un besondasch äwa de Mennonite Koloniewe en de Ukraine enbruak.

Met de jlikje Selfst Vestentlichkjeit, aus see ons Bunyan siene Piljareise vetald, spruak see äwa daut Grul, daut see aule äwaschett haud. Tina wia tiedich Weis jeworde.

"Jo," säd see foaken to ons, "jie habe daut goot, daut june Elre noch Läwe."

Uk daut selfst Metleet aun ar wia ajcht un one Aunspruch. Äa Voda storf, aus see säwen Joa oolt wia. Daut mott een grootet Ojjlekj jewast senne. Hee haud vesocht, daut Jlekj met eenem grooten Schlaks to jriepe. Vieetich Woages von Weit haud hee en de Sied-Rusche Darpa aufjekoft. Een Jud, dee see am aufnaum, wia dan Spualoos doamet veschwunge, one to betole. De Voda wort krank un storf boolt doaropp, opp dän Wrak von sien Jlekj. De schaubje Mutta bleef met äare groote Kjinja Schoa trigj un must uthoole en eene Aunwona Bood, soo nand maun de Wonunge von de Launtloose, een kjemmaliche Eksistens opp de Dnepr Insel Khortitza.

"Wan aum Hus een Leich Woage vebie fua", vetald Tina, "beneid Mutta dän Dooden em Soakj." Äa Doot, fa de Mutta een Rada von Noot un Weedoag, muak de Kjinja to Voll Weise one Hus un Schutz.

"Wie stunde aule om äa Stoawbad, un aus wie meende, daut see doot wia, hold Franz, de elsta Brooda, eene Heena Fada. Wie läde see opp äaren Mul, un doa see ligje bleef, wist wie, daut Mutta doot wia." Daut wia 1919.

En de Ukraine jinkj to dise Tiet aul aules unja un dral, un de Mennonite Kolonier jeroode unja de Harschoft von Baunde Fierasch un de Anarchiste von Machno. Tina kaum daut ieeschte to äare befriede Sesta en Burwalde, dichtbie aum Dnepr.

Waut Tina mie met äare Berechte en mien Kjintlichen Vestaunt beizt, see vetald emma, biem Schauble- un Boomwoll plekje, biem Onkrut weede, wia fa mie lota een Drief, mie krakjta to rechte.

Doa es väl äwa disen Historischen Vulkan Utbruch jeschräwe worde, Berechte un wissenschaftliche Unjasieekjunge. Doa funk ekj väl jemeensom to daut, waut Tina vetald.

Väl steit äwa dän Batjko Machno en de Historische Bieekja, un de Baunde Fiera es nom Jäajenstaunt von wissenschaftliche Forschunge jeworde, aus Een Poat vom Anarchismus. Aum Raunt steit maunchmol waut äwa Batjko Prawda jeschräwe, een kjlandra Baund Fiera, dee derch eenen Onfaul beid Been veluare haud. Prawda hilt met siene Grupp to Machno.

Aus Batjko Prawda en Burwalde en naum, doaräwa vetald Tina ons met eenem eenfeltichen Realismus: "Doa stunt hee met eenst ver onse Däa, one Been met Kjrekje, un noaun am twee Mana met Jewäare un Säbels. De Hushar sull rutkome, schrieech hee. Mien Schwoaga staupt Dooden blaus ver de Däa.

Aus hee Pjotr Andrejewitsch sei?

Jo, dee wia hee.

'Metkome!' breld Prawda.

Miene Sesta haud een Kjint von fief Moonate em Oarm. See hield, prachad, schmeet sikj ver Prawda opp de Kjnee, läd daut Kjint ver siene Kjrekje un runk de Henj. Eene von de Mana dreid sikj wajch. Ekj sach, woo daut en sienen Jesecht zukt. Hee wescht sikj met dän Haunt Rigje de Trone wajch.

"Met kome!" breld Prawda, un see fieede am wajch.

Aum näakjsten Dach kaum eene von de Baundiete vebie un mald miene Sesta, see kunn äaren Maun hole, oba see sull am biem Sekjreet begrowe, sonst wudd daut äa un äare Kjinja schljacht gone. Eenje Mana vom Darp holde de Leich von mien Schwoaga. Aun sien Kjarpa wia kjeene heilje Städ, soo haude see am Toojerecht. Opp eene Benkj haude see am jebunge un dän gaunzen Kjarpa met äare Säbels verschloage un vehakt.

"Lota wort wie en," un daut klunk meist jlikj jeltich, woo Tina daut vetald, "daut Batjko Prawda eenen aundren Pjotr Andrejewitsch jesocht haud. Hee haud Junges opp de Gaus jefroacht, un dee haude am opp onsen Hoff jewäse."

En de selwsje Wäakj worde dree von Tina äare Frind omjebrocht. "Ekj sach," vetald see, "woo de Junges vom Darp erut rande, om sikj en de Schluchte aum Dnepr Eewa to vestäakje, un ekj docht aun de Jebäd Stund aum Owent verhää. De Junges haude soo iernstlich om äa Läwe jebät, wiels see wiste, daut Prawda an socht. Aule socht Prawda, dee biem *Selbstschutz* jewast wiere, un hee meend, see wudde äare Jewäare vestäakje. Un dan sag wie, woo miere Rittasch met jetrocken Säbels hinjaraun sprunge. Aus see lachent un jublent em Darp lota trigj

kaume un äare bloodaje Säbels weese, wist wie, waut passieet wia.

En de Owent schemma woagde daut dan eenje Mana, met eenem Woage erut to foare. See funge de vestimmelde Leiche von de Junges opp dän Felt."

Aum schlemsten mott see dan Doot von Jakob jetroffe habe. Jakob wia de Brooda von äaren Schwoaga. Nachts wia hee von Prawda siene Lied aufjeholt worde, un hee kaum nich mea wada. Doag vejinje, un kjeena gauf Informazion. Tina vetald dan en veendaden Toon, fa ons Rotselhaut. Jakob wort äa woll sea dichtbie jestone habe. Jesajcht haft see daut nie.

"Mea aus eene Wäakj wia vegonen," vetald see, "Doa jinkj ekj met een Klotje en de Schien, om Sprie to hole. Ekj feld daut Klotje met de Henj, un doabie stad ekj opp waut hoadet. Ekj pulkjad en de Sprie, un doa lach Jakob sien Leich. Woo dee utsach, daut kaun ekj junt nich vetale."

Noch waut aundret haft mie donmols woll krakjt soo stoakj beendrukt aus de Grul Jeschichte, de Tina vetald. Äwa aulem strold, woo de Glaunz hinja schwoate Wolkje, daut Beläwnis von äaren Gloowe. De Gloowe wia jeankat en de Trua, en de utjehoolde Angst, en dee met Bloot vekjleefte Beläwnise.

De groota Dooden Daunz äwa Wäakje un Moonate haude de Enwonasch von de Darpa en eene Enj Tiet Stemmunk, en eene derchut vestentliche Jeistes Stierunk vesat. De hoade Foarmasch dee foaken rikj wiere zettade om äa Läwe un om äare Famieljes. De jeschrakjte Junge Mensche sage dän Doot en äare jreslichsta Form aule Dach vere Uage. Häw un gaunze Darpa sunke en Schut un Aussch. Evangelista, eena nand dee donmols Reise Prädjasch, doodes mootich Mana,

vesaumelde de Jenstje, foddade opp no de Besennunk, no dän Omkjia, no de Doodes Redshift, no de Hopninj, opp een Jantsieds. Doabie haud uk Tina äare Bekjierunk beläft.

De Utdruck von Sind, Doot un Diewel, Hall un Vedaumnis, Bekjierunk, un Radunk scheddad see met dämselfwen Jlikj Moot äwa mien junget Läwe aus aul daut Bloot un dän Schrakje.

See vetald von jane Prädjasch von de Zelt Mission, dee daut woagde, em Darp leekjenfelt to Vesaumlunge entolode, aus daut Hää von Machno daut Darp aul bedrood. "De Baunde drunge em Darp en, un doamet funk daut Plindre un Morde aun. De Prädjasch von de Zelt Mission worde en een Stow jespoat. Bloos de Unjakjleeda haud eena an jelote. Dan muste de Hus Frues fa aule Baundiete eene Moltiet to reede. No de Frätarie fieede see de Prädjasch von de Schien erut. Eene von de Aunfierasch stald sikj hinja de Dää, met jetroknen Säbel. Dan muste de Prädjasch en de Schien kome, eene no dän aundren. Doa troffe see de Säbel Heiw. Sas Mana, eene no dän aundren. Nohää funk eena see doa, met jespoolde Schädel. Soo storwe see fa äaren Gloowe. En jane Nacht worde en leekjenfelt 85 Persoone omjebrocht."

Väl lota, aus ekj aules bäta äwakjikje kunn un em Tweschenrum von de Joare hab ekj maunchmol dän Vesieekj jemoakt, mie en Tina äare Beläwnis Welt to vesate, mie en Jedanke daut uttosate, daut see en äare Jugent Tiet utjesat haud. Ekj brocht daut nich foadich, un ekj weet uk nich, opp eena daut kaun. Un doch meen ekj, daut eena de Lävrens Jesennunk von een Menschen vestone kaun, wan eena siene Vegonenheit kjant. Maunchmol kjeem Tina

mie aus een Jefäs, daut äwajerant wia.

No de Rewoluzion Tiet met äare Streemen von Bloot foljd de Hungaschnoot. Eent trock daut aundret no sikj, woo de Rittasch von de Apokalypse.

Tina wia vom Weisen Aamt aun eenen mennonitischen Foarma vejäft worde, bie dän see fa Broot un Kjeledunk Oabeid. Un see haud daut noch goot jetroffe, wiels äare Jeschwista hungade. Wie horchte aus eenem Jlikjnis ut de Bibel, wan Tina ons daut vetald.

"Aun eenem strenjen Wintadach stunt mien Brooda Franz met eenst ver de Dää von de Kjääkj, wua ekj oabeid. Eene leedschock wull hee habe. Ekj darf dee am nich jäwe, wiels ekj dän Oaja vom Foarma fercht, dee mie strenj vebode haud, Prachasch waut to jäwe. Dan bat mien Brooda om de leedschock Schale von de latste Moltiet. Ekj rand no de Foarma Fru un bat fa am. "Oba Tina," säd see, "du weets doch, daut de leedschock Schale fa de Schwien bliewe." Mien Brooda stunde de Trone en de Uage, aus hee sikj omdreid, un ekj hielt uk. Hee jinkj derch daut deepe Schnee vom Hof, un ekj kijkt am no. Hee es niemols no Hus jekome. Aus eena am socht, foljd eena siene Square opp daut Felt. leescht funk Maun opp eenje Städe em Schnee, wua hee sikj derch fauset gone haud vesocht woam to moake. Nich wiet doavon lach hee doot jefroare.

Eenje Doag lota kaume en dän Owent schema twee Russe Junges oppem Hoff un fruage aus see en de Schien äwanacht schlope durwe. Ekj rand nom Foarma; wiels doa lach väl Stroo en de Schien. Hee wort sea onwellich. "Sull ekj mie daut Hus äwrem Kopp aunstekje lote? Bie mie äwanacht kjeen Framda en de Schien!"

Ekj must tiedich zemorjes opp, om daut Fia unja dän Hieet autmoake. Aus ekj Stroo von de Schien hole wull, sach ekj unjrem Kjoasche Boom twee kjliene Hempels met Schnee bedakjt, jieda soo groot aus een Jung. Ekj wakjt dän Foarma: "Gone see Mol bekjikje, waut doa unjrem Kjoasche Boom licht," säd ekj. Hee jinkj erut, un aus hee trigjkaum, säd hee kjeen Wuat, uk nich biem Freestikj."

Een äwajerandet Jefäs, eene jeschlotne Lävens- un Gloowes Jesennunk, eene Folj von dit stendichet Läwe von Älent un Doot, vebunge met jane Enj Tiet Hopninj, soo died ekj Tina ar Senne. Un dise Norm golt fa ar uk hia en de niee Heimat, aus välet aundasch jeworde wia, un daut golt fa väle, dee aus eenem änlichen Schekjsol kaume.

Wan een Reise Prädja en onsem Darp dän Heilsplon utläd, wia fa Tina dee stoakj betoonde End Tiet Hopninj eene niee Belävunk vom Gloowe. Opp daut gaunze Darp läd sikj dan eene Welt Unjagank Stemmunk. De Bedroonk derch eene jreselje Welt Katastroof, de Woarnunk ver dän Jerecht un daut Auffodren no de Entscheidunk läd sikj oppem Vestaunt aus eene jresliche Spaununk.

Bekjierunk un Entrekjunkt wiere dan Utdrucks, dee de Darp Enwonasch äwa Wääkje en Oppräajunk hilde, un wie Kjinja spälde Bekjierunk, aus wie verhää Chaco Kjrlich jespält haude ooda Bejrafnis en de Tiefus Tiet. Tina naum ons Spell iernst, un see belieed ons äwa de Rieeje Folj von Sind, Leetdoone, Busse un Vejäwunk.

Eenmol, daut wia em Septamba, funk de Prädicht eenen stoakjen Wadaschaul en de Natua, aus de Sonn bie schwoarem Nuad Storm Wada Dach fa Dach Blootroot em muzhagen Dunst veschwunk. De

Prädja naum daut saste Säajel ut de Openboarunk aus Teema, un siene Erklääarunk brocht Erwosne un Kjinja en eene mistische Hopninj.

"Un de Sonn wort schwuat aus een Sack von Hoa, un de Mon wort aus Bloot," laus de Prädja met stoakje Stemm. 'De Har brakjt en om Meddanacht' sunk de vesaumelde Darp Jemeent en jedrekjte Stemmunk, un de Bloot roode Vollmon mald een Kjriez aun daut Drotsäw vom Fensta. Tina vebunk de onheimelje Stemmunk en Prädicht un Natua met de Beläwnise vonne Vegonenheit, un fa äa wia daut Schrakjliche scheen.

"Ekj saut noch bat Meddanacht bute em Mon Schien," vetald see ons zemorjes aum Hieet Fia. "Ekj docht, Jesus wudd veleicht om Meddanacht kome, un dan wull ekj wach senne."

Tina äare Jugent Tiet wia uk en de niee Umwelt, wua nu Ru un Fräd harscht, aules aundret aus äwabrudlende Läwens Freid.

De Jugent Spells opp de Kjaste jreep see aus Vesieekjunge opp, un see späld nich met. Wan see ar junget Bloot dan eenmol nich bedwinje kunn un sikj doch nom Spell enlode leet, wia disa Fältrett fa ar Grunt fa deepe Busse. See hield dan de gaunze Nacht bat aun dän Morje en äare Koma om dise Sind, un de Trone von Leetdoonen brochte äa Vejäwunk un Ru.

Auf de Gloowe Norm doljebrocht es, dee derch de Omstende besudelt woare? De Fiastorm en Russlaunt haude aules wajch jefäacht, uk oolt bewoade Norme vom Gloowe. Nieet formd sikj, un dise Norme druage Katharina Penner batem Grauf, wäarent om äa erom daut meiste von daut aules vejäte wia, waut äa Jefäs nom äwarane jebrocht haud.

Santa Lucia

Wuaemma hee jinkj un stunt, piept de Major de Mellodie von 'Santa Lucia,' un doabie docht hee aun Maria. Siene Kloffeschappte daut deepe Saunt, daut vom Nuad Storm en Diene opp dän Foarma Hoff jehiept lach. Met siene henjende Ried Bekjse un korte Hamd Meiwe kaum hee sikj rajcht onmillitärisch vää, oba daut wia heet un de Hoff haud weinich Schaute. Aul om 8 Ua zemorjes schweet hee, un doabie deed hee nuscht, aus siene ieejne Fillisofie äwa de Loag, en dee hee stekjt, to entwekjle.

Dise Mennonite Jugent wia aul een sondaboaret Volk. Dän gaunzen Owent ver de Kjast haude de groote jkraftiche Kjieedels un schmocke Mejales nuscht aundret to doone jewist, aus Oarm en Oarm em Kulla to gone un äare dietsche Leeda to sinje.

'Santa Lucia,' de oolt bekaunde Mellodie, haud sikj doabie en sien Vestaunt jeschnizt, aus en de Rane von eene Schaul Plaut.

Uk dit Leet haude see dietsch jesunge, un sien Frint Enrique, de Foarma Jung intressieet un jewizt un äwa aul doabie, haud vesocht, am dän Enhault met siene spaunische Brocke to erklääre. Vom dach jlensende Mon Licht, von eenem Ritta, dee en de Schlacht jefolle wia un vom Kanoone Donna wort see jesunge. Dee am bekjanda Text to de jlikje Mellodie wia hauptsechlich frädlicha.

Tiet jemässich wia daut Leet je nu woll, wua de Kanoone Donna von Toledo hää bat en de lote Owents grolld, doabie oba doch rikjlich sondaboa fa dise Lied, dee sikj aus Wäaloose utgauwe un äare Junge Mana nich en dän Kjrich schekjt.

De Major jinkj batem Gause Tun, om sikj derch daut Vekjia opp de Darp Gaus dän Lankwiell to vekjartre. Hee bewundad daut pieniche Läwe von dise Utlenda, groot, bleiw uagich un blond, een fa am niea Mensche Schlach. Ver twee Joare ieescht haude dise Mennonite äare Darpa hia en de Wiltnis vom Gran Chaco aunjelajcht, un nu wiere see Medd en de Kjrich Schlachte om dit Jebiet jerode.

Dee von Osse jetroknen Woages, maunche schwoa belode met Boomwoll ooda Stroo, molded dän deepen Saunt vonne Gaus. Eenje Mana kjwälde sikj un schweeten, daut de Kjleeda aum Kjarpa bakte, om eenen majchtjen Quebracho Staum auftolode, dän see vom Uawoolt jeholt haude. Mejales kaume met Amasch nom Darp Borm, om Wota fa dän Hushault to hole. De Wind aum Borm knoad on-unjabroake, wiels daut Wota knaup en dise Jääjent wia.

"*Buenos Dias, señorita,*" säd hee heeflich, un hee haud sienen Spos doaraun, wan de Mejales dan wajch kjikjte un schwinda jinje. Bloos Maria schluach de Uage nich dol. See hold foaken Wota, un von janem Owent ver de Kjast jreest see koasch met '*Buenos Dias*' trigj.

Doa kaum see wada met twee Amasch vom Borm. En Cäacupé, siene Heimatstaut, wudd hee nu too jesprunge un haud de Mejales de Wota Amasch aufjenome. Doch bie dän oppmoakjsom Blekje von de aundre Mejales aum Borm un äaren Fuschle scheen daut am rodsom, sikj trigj to hoole.

Ludet Moota Jereisch lenkjt siene Oppmoakjsomkjeit von de Mejales auf. Vom Oostlichen Enj vom Darp schoof sikj

eene Karawane von Laustwoages verwoaz, dee sikj langsam derch dän deepen Saunt weelde. De Major jinkj trigj opp dän Hoff. Bekjande Offiziere bejääjend hee nich jieren, un no de veluarne Schlacht aum wichtichen Poat vonne Front, fa daut de Leidunk vom Hää am beschuldj, kjande am väl hia aune rajchte Flicht, bäta aus hee an.

De Oaja stieech wada en am huach, un hee läd sikj opp de zoate Jefeelle aum Gause Tun, aus de oppjekrieselda Stoff vonne Laustwoages opp de Beem un Bescha. Eena haud am aus Angsthos doljesat un hia aus Jefangna opp disen Foarma Hoff jesat. Doobie haud hee bat nu dän Bejriff Feijheit bloos em Toophank met aul de Schwaklinja, Angsthose un Wiewa opp siene Estancia un en siene kjliene Heimatstaut jekaunt, wan see ver sienen Wutt Utbruch grulde un kroope. Hee haud sikj von Jugent aun en jiede Jemeenschoft aus daut jefeelt, waut eena en Paraguay eenen Mbareté nand, Maun un Har vonne Schepfunk, dän jiede Jewault to steit.

Hee kijkt lang no een Laustwoage met Truppe belode, dee em Stoff oppdukt un wada veschwunk. Woo haud hee woll de Äwamacht von de fientliche Tang opphoole selle, dee sikj om beid Siede von de Stalunk läde aus twee Riese Schlange? Hee wia dan ea en de hinjre Fastinj aunjekome aus sien Rejiment, oba daut haud doch eenfach bloos doaraun jeläaje, daut hee opp Pieet wia un Tiedinj moake wull. Un daut läd eena am nu aus Feijheit ver dän Fient han.

Hee wescht sikj dän Schweet von dän Stiern wajch un doamet uk de Jedanke, dee am emma wada en dise onjewande Oneenichkjeit folle. Daut jelunk am

werkjlich maunchmol, sikj äwa disen Endrinjen en sien Selfst Jefeel wiedatokomen. Wan aul kjeene lea en disen Kjrigh, dan weenichstens Läwe, un daut wudd em Kugel Rääjen von Toledo nu onsehra senne aus unja dän Stroodak vom Foarma, dee am wellich oppjenome haud, aus de Millitää Polizei am hiahää brocht. Daut Stoff vom Laustwoage haud sikj vetrocke, un daut Moota Jereisch klunk nu em Waste.

De Major sad sikj aun daut von reiwe Kjiste Holt jetemmadet Deschkje unja dän Väähank vom Hus un reet een Blaut von sien Zadel Buakskje auf. De kjliena Enrique kaum opp sienen Weifle äwadäl un holp am, eenje dietsche Wieed opp daut Blaut to Schriewe. Enrique leet sikj opp aules en, gauf äwa aules Informazion, un hee rand wellich met daut Breefkje to Maria.

* * * * *

Em Darp wia Maria Janzen, Dochta vom Darp Schult, onbesträde daut schmokste Mejal. Met äare leicht jewalde Hoa, daut see em Jääjen Sauz to aul de Zoppe un Zodda driest kort jeschnäde druach un äare zoate Hut, ver dee selfst de onbedochte Chaco Sonn Respakjt to habe schien, foll see unja de meist meed un bedrekjte Siedlasch Mejales opp, wan see Sindachs en de ieeschte Rieej vom Kjoakje Kua en de School saut. Doobie wia see unja de Junges em Darp mea bewundat aus beleeft. See naum an derch äa onveschämde, foaken waut betoont secharet Opträge jieden Moot, sikj äa noda to kome, wan sikj de Jugent Grupp nom Spell ooda opp de Darpliche Fast troff. Dee waut Jeistrikje wiere, betrachte daut aus Erfolg, wan Maria opp äare Spose nenjinkj un harzhofft lacht. See

äwatroffe sikj dan en daut väastale von dise Selfst Bestädjunk. De mieeschte oba vesochte daut Jlikj Jewicht derch vestoakne Boosheit häatostale, dee dan derch daut Jibre von de aundre Mejales beloont wort.

Aundasch vehilt sikj Maria, wan Franz Peters vom Noba Darp em Jugent Kulla doabie wia. Hee kaum meist met Pieet un wirkjt en siene wiede Ried Bekjse, de Bombachas un met de jlensende Ladagamasche ieejentlich waut huachnäsich fa dän darpschen Utdruck. Hee wia eenje Tiet bute opp eene groote Estancia vom Har Casado jewast, om Jelt to vedeene. Daut schwind jeliiede Spaunisch un Guaraní, siene sechre Jemeenschoft met de Soldote, dee nu em Kjrlich bie jiedrem Darp äa Felt Loaga oppjeschloage haude, kjrieech am selbst bie de Junges Aunerkanunk, wan hee vom Noba Darp to Besuach kjeem. See saje daut sonst nich jieren, wan een Butadarpa em Darp kaum, un no Rajcht un Rääjel wudde see sien Pieet ieejentlich de Zoagel Hoa aufschniede un dän Sodel vestääkje motte. Daut Franz Peters sikj fa Maria Janzen intressieed, lach oppe Haunt, un am muak eena dän soowiesoo nich onbesträda Plauz friejäwrich frie.

De Jemeenschoft tweschen Franz un Maria haud bat nu nich jane Stoop von Vetrue aunjelangt, dee eena ut Leew Vehelnise betieekjen kaun. See bleewe morscha, emma waut hoat un brosch aus daut Chaco Holt. Äare Jenoba späld sikj meist ut en eene Konkurrenz von Spos un Vestentnis, dee de Jefeele vom Hoat bloos sea langsam wausse leete. Doch Franz haud kjeene Schu ver Maria, un daut wia aul de haulwe Siech. Hee brocht ar nom Spell aum Sindach Owent batem Puat vom

Vodalichen Hoff. Fa aule wia daut Bewies jenuach, daut waut em Spell wia, un eena sach daut em Darp nich onjieren, daut dise Fastinj enjenome wort.

Seit de latste Kjast wia nu eene stoakje Veendrunk en de Entwekjunk von de Jemeenschofte tweschen Franz un Maria nenjekome. De Major wia uk enjelode worde, un hee haud sikj aus selbst vestentlich en dän Kulla von de stalende Jugent jestalt. Franz haud sikj bie am jesat un eenje Meenunge en Spaunisch un Guarani jewakjselt. De Major haud jelacht, am jeloft un no de Rääjle vonne Spells jefroacht, daut de jugentlichen Kjast Jast spälde. Dan wia Franz toom Tookjijka jeworde, un een bat nu onbekaunda Jefeel brocht am von de Jlikj Jewicht.

Bie de näakjste Harn Wol vebieejd sikj de Major heeflich met eenem leichten Knaul von siene blanke Steewle ver Maria, un dan muake see Rund om Rund, soo lang aus daut Spell dieed. Bie de Dame Wol jinkj Maria uk eenmol to Franz, oba dee wees met de Kjenn bloos opp dän Offizia un bleef sette. Maria jinkj lachent fuaz wada nom Major un boot am de Rund aun. Äa Lache to de iewriche Bemieeje vom Major, see met dietsche Kjreemels to unjahoole, hieed sikj erutfodrent, un de aundiedende Bemoakjunge vonne Junges em Kulla scheen see to äwahiere.

Nom Spell haud Franz siene Vewundanis un de aufstieejende Aufgonst soo wiet dol jekjamft, daut hee to Maria jinkj, aus hee see opp de Gaus wachte sach. Opp dän Wajch nom Puat von äa Hoff brocht hee sien Oaja dietlich toom Utdruck, oba Maria schluach siene Bedenkje en dän Wint. Äa dachet Lache sull Fraunz äwazeije, oba daut bewirkjt daut Jääjendeel. Wuttich äwa siene ieejne

Onsechaheit trock hee trigj.

De Wääkje Doag wiere fa de Foarma Jugent met hoade Oabeit utjefelt. Franz oabeid bie sienen Voda en de Launtwirtschaft un biem Oppbu vom Hoff. Hee wort von de Aunspaununk bie Dach en de Hett un de Meedichkheit aum Owent auflenkjent, un bat nom Wääkjenenij haud hee aules noch eenmol äwajedocht un sienen Oaja äwawunt. Hee reet Sindach Owent wada em Noba Darp.

Oba daut Nast wia utjefloage. Eenje von de Junges, dee trigj jebläwe wiere, vetalde am reedwellich un oppjeräacht, daut de jratsta Deel von de Jugentliche met eenem Laustwoage vom Millitää doavon jefoare wia. De Major haud aule enjelode, eene Rund derch de Darpa to moake. Hee haud sikj met Maria en de Kabine jesat, nodäm de andre hinje oppjestieeje wiere, un dan haude see sinjent daut Darp velote.

"Daut waut noch waut jäwe," säd de sonst stella Peter Enns. Hee wia aul bie Onkel Janzen, dän Darp Schult, un uk bie Prädja Reimer jewast. Peter haud jeseene, daut uk eenje Soldote opp dän Laustwoage jestieeje wiere.

"Onkel Janzen un Onkel Reimer sent sea oppjeräacht," säd Peter. "Daut woat secha noch waut jäwe."

Franz säd kaum een Wuat. Hee odemd schwoa. Daut Deelnäme von de Junges, dee en am dän Bedroagden sage, wia am ommaklich. Hee murmeld waut en Guaraní un daut klunk jeftich. Dan schwunk hee sikj opp sien Pieet, gauf am groff de Spuare un juach em Galopp vom Darp erut.

* * * * *

De Autofoat aum Sindach Owent wia Toostaunt jekome, nodäm de kjliena Hein de Maria daut Breefkje vom Major jebrocht haud. Maria haud daut jeläst, un dan haud

see dach oppjelacht, un daut haud Hein wada dän Major vetalt.

Daut Breefkje belosticht Maria, aus selden een Spos. Jrata oba wia woll een jewosna Wieet Jefeel en ar, aus see daut selfst bie de Bejäajnunk met Franz nich jefeelt haud. "Ekj hab die goot," haud dis sposicha Offizia opp daut Blautje jeschräwe, opp dietsch. Aul biem Spell aum Kjast Owent haud de Major sikj bemieecht 'schmocket Freilein' un 'ekj hab die goot' rajcht uttoräde, un see haud "yo te quiero" jeliheet. Biem Licht vom dach jlensende Mon Licht haud de Major krauftich dän Kua Santa Lucia jesunge. Maria haud doabie soo väl vestunde, daut daut eenen spaunische Text to de jlikje Mellodie gauf. See haud doatoo jelacht, un de Major haud boot bloos noch Santa Lucia jesunge. Un nu haud de Spucht Santa Lucia unja de Leewes Erkljäärunk jeschräwe.

Twee Doag lota kaum Hein met de Enlodunk no de Autofoat. Aule Junges un Mejales vom Darp wudde metfoare. De Major haud eenen Laustwoage, dee biem Campamento aufjestalt worde wia, fa dän Sindach Owent bestalt. Auto foare wia waut Nieet, daut met dän Kjrigh met Bolivien aunjefonge haud. De Junges stieeje foaken opp de derch foarende Millitää Woages. Fa de Mejales golt daut auledinkjs aus jefäadlich. Om soo scheena, nu eenmol en eene Grupp foare to kjenne! Hein rand met Maria äare Toosaj trigj nom Major.

Maria wia nich auleen toom Major en de Kabine jestieeje, aus Peter Enns daut lota vetalt haud. De junge Wätfru Neeta Reimer, Schwia Dochta vom Prädja Reimer, dee sikj no dän tiedjen Doot von äaren Maun Haulf no de Jugent, Haulf to

de Befriede hilt, wia opp Maria ar drinjent Wensch met enjestieeje. See schoof Maria opp dän Plauz biesied dän Fuamaun un jenaut de Spaununk von de Loag met.

Opp de Foat derch dän monhalen Owent vesocht de Major väasechtich sikj ar noda to kome. Hee kjand sikj ut en de Leewes Kunst, un hee ond waut von dän morschen Holt un de stachelje Auste von dise Chaco Plaunte. Maria wäad daut Finjaspläte un Aunlänen en natieedliche Väasecht auf. Doobie lacht see äwa de emma niee Biefaule von disen Paraguaya, sikj en dietsche Utdrucks to eewe. Jrod ea de Laustwoage dan wada em Darp hilt, drekjt de Major Maria äare Haunt un hilt see faust, bat de Moota stunt. Neeta Reimer stieech ut. Doa neicht sikj de Major kort un groff to Maria. "Ekj hab die goot, Santa Lucia," fuschelt hee, un de Wieed streemde aus Gloom äwa äa.

Maria sprunk vewert ut de Kabana. Neeta Reimer oarmd see faust en. See leesde sikj schwind von de freelich pludrende Grupp un jinje to Maria äa Elre Hoff. Voda Janzen stunt aum Puat.

"Waut sull soo waut!" bromd hee oajalich. "Weet jie dan nich, waut daut jeft?"

"Waut saul daut jäwe?" säd Maria heiwtänich un lacht. Voda wia emma mestruisch un ontofräd, un Maria gauf uk sonst niee Informazion äwa äa Doone.

De beid saute sikj en de Mon Schien un sunge no de Jittoa.

"Woo heeflich de Major es," säd Neeta Reimer.

"Jo", säd Maria un plock aun de Seide von äare Jittoa.

* * * * *

En de foljende Wäakj passieed dan väl, mea aus daut kjliene Darp vedroage kunn.

Peter siene muzhaje un doch oppreizende Woasajunk erfeld sikj boolt, un daut gauf waut wäajen de Foat opp dän Millitää Auto. Schult Janzen, Prädja Reimer un eenje von de Vodasch kaume aule aum Mondach toop. See wiere sikj eenich doarenn, daut jiede wiede Foat de Jugent met de Soldote vehindat woare sull. Eenich wiere see sikj uk doarenn, daut biem Kolonie Aumt vom Major wäajen, eene Kloag enjerieekjt woare sull. Wuarom must een Offizia uk hia em Darp wone!

Doajäajen wia de Toostaunt vom Major em stieeje. De Schlacht om Toledo wia entweschen met Erfolg to Enj jegone, un de jehowe Stemmunk em Hää leet sien Aufsaje en jane veluarne Schlacht veblause. Hee haud goode Utsecht, weenichstens oppverieescht, oppe Dua vom Kjrlich, rehabilieet to woare. Maun haud am sienen Rewolwa un sien Piet jeschekjt, un en eenje Doag sull hee daut Kommando äwa daut Batalion daut em Darp jeloagat wia äwanäme. Daut fälde bloos noch de Bestädjunk vom Äwakommando en Isla Poí.

Doch mea aus de Siech von Toledo bewäajd dän Major daut Väakome aum Dinjsdach Owent. Ver sienen Fensta sunge twee Mejales Stemme 'Santa Lucia' opp dietsch, un hee kjand en dän kjlinjren Soprano leicht Maria äare Stemm. Dise Toosaj vonne Mejales stoakjt siene aunjeschloagne Maunlichkjeit mea aus daut faustale von sien Aumt derch dän Oberst Leutnant en Toledo. De beid Senjasch veschwunge schwind, soo daut sikj de Major nich eenmol bedanke kunn. Aus hee aun no ieeld un biem Gausetun aankjeem, veschlukt de Mon Schaute von de Beem de dache Kjleeda. De aundre met de deepe Altstemm must woll de

lostiche Wätfru senne, dee woll aum Drama Aundeel näme wull.

Daut sondaboare Benäme von dise fromme Darpla haud dän Major von Sindach aun rajcht waut beduat jemoakt. Selbst sien frintlicha Gaustjäwa wees no de Autofoat eene wintaje Bleedheit, un de kjliena Enrique haud am vesocht kloa to moake, daut et om eene Kloag von Aumt wäajen gone wudd.

Oba daut aules wia nu wajch jeweschd aus de ommaklicha Schweet von de kjeele Owent Loft. Daut oole Woage bruak en am opp, vebunge met jane Onveschämtheit, de aulet Bedenkje mete Feet träd. Hee wia wada een Maun. Hee beharscht wada de Loag. Enrique haud am nämlich uk waut von sienen Metstrieda berecht un doavon, daut dis jäajenaun Kjieedel vom Noba Darp aum Sindach Owent wuttich no Hus jeräde wia. No siene Motstakja von Cäa-cupé wia soo een Konkurrent kjeene Hindanis, ea noch een Aunsporn.

Leise piept hee wada de seete Melodie, en dee hee sikj soo veleeft haud, un von Maria äa Hoff hää meend hee Jittoa Kjlentj to hiere. Daut Jekjrei von eene Ul schrakjt am utem Droom, un hee jinkj trigj en de Wonunk.

* * * * *

Franz wia wäarent de gaunze Wääkj bemieecht, Oaja un Beleidjunk en sikj dol to kjamfe. En sienen Darp wist eena noch nich aules, waut passieet wia. Daut met de Autofoat wia zwoa aul bekaunt, un waut Maria doa jewoacht haud, funk eena onerhieet. De schwinde un schoape Uadeele äwa de Mejal, dee bie äare menliche Darpsjenotte sea boolt to drieste Bemoakjunge un Aunnämunge fieede, bewirkjte, daut hee bennalich Partei fa Maria jreep. Daut Besondre aun ar, daut

see aundasch wia, butajeweenlich, daut jrod haud am soo jebunge, un met jiedrem Woakjeldach wia hee mea äwazeicht, ar derch dän kolen Ensauz von siene Perseenlichkjeit wada jewenne to kjenne.

Witte Ried Bekjse, blanke Gaasch, Square, een Millitää Sodel, daut aules stuzt sien selbst Jefeel, aus hee sikj aum Sindach Owent opp dän jewande Wajch derch de Owent schemma em Noba Darp muak. De Mon bleef aul trigj, un daut wort schwind dunkel. Hee reet nom Borm en de Medd vonne Darp Gaus.

De Darp Borm wia Trafpunkt aum Owent. Hia loagaden de Rinda, dee von de Weid jekome wiere un sikj dan aun dän Trääj ut Buddel Boom Stam nom Plauzen voll jesope haude. Hia troffe sikj de Junges un wachte opp de Mejales, om dan jemeensom nom Spell opp dän School Hoff to gone.

De Junges saute opp de Trääj un opp dän Borm Raunt, aus Franz sien Pieet ver de Grupp kaum. See gauwe reedwellich Informazion äwa aules, waut en de latste Wääkj passieet wia, äwa de Oppräajunk von de Elre em Darp un äwa daut Sinje aum Fensta. De stella Peter Enns wia nom Wuatfiera jeworde, un en siene eenteeniche Oat räd hee opp Franz un woarnd am: "See sent aule sea oppjeräacht," säd hee, "de Schult Janzen un Prädja Reimer. Un de Major haft jesajcht, hee well die doot scheete."

Daut Maria un dise junge Wätfru biem Major jesunge haude, troff Franz aus een Schlach met de Ried Pitsch. Am hubbad trotz de Schwool vom Owent. De Junges haude eenen Rinkj om am jebilt, aus wan see am schitze wulle. See råde to am, woarnde am un fieede am aun. Doabie haud kjeena jemoakjt, daut de kjliena Hein

veschwunge wia.

Waut dan foljd, kaum aus een Chaco Jewitta un wia krakjt soo schwind vebie. Aule hieede dän Huachlag un daut Schnuwe vom galoppierendet Pieet.

"De Major!" stad Peter vää. "Schwind Franz, dee woat scheete."

Franz hilt de Wucht von dise Bedroounk nich staunt. See kaum too onerwartet un wia too nie fa am un butadäm noch derch de Kjrachs Omstende oppjeblost. Hee stad derch dän enjen Rinkj von de Junges, saut aus de Blitz oppem Pieet un juach dan Darpenj to, von wua hee jrod jekome wia. Dan veschwunk hee en dän enjen schlenjlenden Bosch Wajch, dän de oppstieende Mon en Schoape Jestault von Licht un Schaute sechtboa muak.

De Major hilt zwoa nich opp, oba Franz hieed de Hoof Schläaj dietlich hinja sikj, un dan knauld et. De Vefolja schoot sienen Dromm Rewolwa ladich, un de Kugel piept en de Asta. No vääre jebieecht juach Franz derch dän Bosch, de Spuare deep en de Flanked von sien Pieet jegrowe, soo daut hee bie de schoape Bieejunge nich ut dän Sodel schliesad. Daut Pieet juach un schumd, un Franz leet dän Zoagel locka, uk aus aul lenjst bloos de Hoof Schläaj von sien ieejnet Pieet derch de Stell von de Nacht klopte.

Aum Dooa vom Vodalichen Hoff saut hee dol un hilt sikj aun de Poste. Daut Pieet wia schweet bedakjt, de Flanked fluage, un de Schum foll vom Mul en groote Flocke to Grunt. Franz odemd schwoa. Am wia, aus wan de Kugel sienen Kjarpa derchjesäft haud.

Eenje Hunj balde oppjejoacht en de Mon dache Nacht. Daut Darp schleep un daut Elre Hus lach dunkel em ieejnen Schaute.

* * * * *

Am näakjsten Sindach hilt Prädja Reimer en de School vom Darp eene wuchtiche Prädicht, aus hee daut jewant wia. Hee wia en siene Bibel Erkljäärunk emma Lävens no, un hee dreid sikj to daut passiere en de Noheit un wiet auf. Ditmol spruak hee äwa de Jemeent one Plake un Runzle. Doabie wees hee nich bloos opp de Bediedunk von Jlieda vom Kjarpa han, daut wia sien Lieblinkjs Teema en de Prädicht, sonda hee vesocht uk to erkljääre, daut een jesunda Organismus aulet Stoff, daut am en Jefoa brocht, utschedde sull. Prädja Reimer hilt dise hoade Formulierunk fa Tietjemässich, un de Vesaumlunk naum see wellich aun un stemd doamet met.

"Soo wiet must daut kome," säd Voda Janzen to siene Fru, aus see von de Aundacht, soo nande see dän Gottesdeenst, no Hus jinje. See jinje jebieecht, Mutta Janzen hinja äaren Maun, un see haude daut Jefeel, daut aule an nokjijkte. Mutta Janzen säd nuscht. See haud aul wäarent de Prädicht emma wada daut Schneppeuduak ver de Uage jehoole, un uk opp dän Huswajch rande äa de Trone.

"Aus wan daut Darp eenen Footstaup jekjrääje haft," säd Voda Janzen, un daut klunk betta.

* * * * *

De Major wia noch en de selwje Wääkj no siene wilde Riede vesat worde. Daut Kommando vonne rajchte Flicht von de Front haud von hechste Städ Aunwiesunk, jiede Kwol von de Koloniste strikjt to vemeide un Beschwoare vonne Sied von de Siedlasch to beachte.

Franz Peters reisd eene Wääkj lota auf, trigj no de Estancia. Daut opne bekaunde Metleet em Darp un de veborjne *Schadenfreude* wiere fa am nich to dulde.

Sien selfst Jefeel haud schwoa jeläde, un hee schämd sikj nu, en siene Gaucho Kjleedunk derch daut Darp to riede. Hee sänd sikj no de Eensomkheit vom Kaump.

Maria Janzen fua en de Hauptstaut. De Elre wudde äare Toostemmunk sonst aufjesajcht habe, oba nodäm de Dirrijent vom Kua Maria dietlich jemoakt haud, daut et bäta senne wudd, wan see eene Tietlank nich met sinje wudd, haude see enjewellicht.

"Wan see no eenem Joa trigjkjemt ooda no twee," säd Voda Janzen to siene besorjde Fru, "es maunchet aul wada aundasch."

* * * * *

Biem näakjsten Vollmon wia wada Kjast em Darp. De kjliena Hein stunt em Mon Schaute vom grooten Urundey hinja de School un kijkt nom Kulla von de spärende Jugent to. Met siene feftieen Joare wia hee toom Spell noch nich toojelote. Hee ruakt eene von de Zigaretten, dee am de Major

fa sien Deenst jeschenkjt haud un vedakjt dee met de holle Haunt. De Leeda von de Spälende em Kulla daut langsam dreid schaulde derch de dache Nacht. Dan sunge see daut wada, daut Leet vom Major.

*Hell glänzt des Mondes Licht
am Himmels Bogen,
Un in der Feme donnern Kanoonen.
Auf blutigem Schlachtfeld ist
gefallen ein Kavallerist ...*

Daut Schluss Varsch druach de kjraftiche Tenor vonne Junges, un daut schauld em stellen Darp wada.

*... von Blut ward er so rot,
es naht der Tot.*

Hein kjrecht de Mellodie met siene bräakjende Stemm leise met, un hee sunk "Santa Lucia" em Kua.

Jerecht em Darp Jnodenau

Met eenem Hon haud daut aunjefonge. Kjeena em Darp Jnodenau haud jedocht, daut et met dän Friesens soo wiet kome wudd. Eenfach bie Nacht un Näwel opp un doavon. Aule Froage un Schwierickjeite, dee daut gaunze Darp nu aul lenja aus een haulwet Joa bewäacht un vescheddat haude, wiere open jebläwe, wiet open woo de Fenstre un Dääre von daut ladjet Huskje opp Friesen äa velotnen Hoff.

De Darp Schult Jieetze un siene beid Ordnunks-Mana Klose un Frees stunde rotloos ver dän Koostaul, een Hock ut Poste un Baulkjes, wua daut Kaulf lostich aum aul ladjen leda von de roode Koo suach. Aul äa Sträwe no Rajcht un Ordnunk wia de Grunt wajch jeschlone worde. Jieetze bung daut Kaulf aun eenen Post, un Frees naum een vegotnet Haanduak von de Lien, one to weeten, wuahan doamet. Hee läd daut dan to de aundre trigjjelote Sache en daut Huskje, aulet soojenande Utrestinj Sache, dee jieda Siedla noch en Dietschlaunt ver de Aufreis jekjräaje haud.

“Dan mott ekj woll Tiedinj moake,” säd Jieetze un jinkj han un trigj, ieescht emol en daut ladjet Huskje un dan en de kliene Kjääkj, dee doa bute stunt. De dree jinje dan vom Hoff un unjasochte noch eenmol de Woage Spua. See fieed vom Darp erut, nä, doa kunn kjeen Twiewel senne.

“See sent no de Enj Stazion von de Bon Lienje jefoare,” säd Jieetze. “Hee haft emma doamet jedroot, oba wää haud trotdäm daut jedocht, daut et soo wiet kome wudd? See habe hia doch äare Reise Schult, äare Utrestinj Schult un äare Launt Schult.”

De Mana feelde daut dise Flucht eenen

Stooss jääjen aule Dam von de Ordnunk un daut Moral wia, wua see doch jrod ieescht doabie jewast wiere, dise Dam opp äare Bewoarunk auftoproowe. Doabie haud daut met eenem Hon aunjefonge un dan auladinjs uk doamet, daut de Friesens de Sindach School Lierarin aus een Deef betieekjent haude.

Aun Ordnunk haude de Birja vom Darp Jnodenau vom ieeschten Dach aun jedocht, aus see daut Darp aunjelajcht haude. See wälde dän Darp Schult, un see wälde de Ordnunks Mana, soo aus de Beschluss von de ieeschte Siedla Vesaumlunk no de Aunkunft opp daut Siedlunk Launt jewast wia. De Birja von de gaunze Kolonie haude eenen Rajchta jewält un am Volmacht jejäft.

See hilde de Liere von de Boajch Prädicht aus onbedinjte Väaschreft fa äa Läwen. Derch Jennerazione un Jennerazione haude see sikj dise Liere jeprädicht, von de Wäaloosichkjeit, von de Saunftmoot un von de Reinheit vom Hoate, un see wia an no de tweede Natua jeworde. Wan Prädja Heinrichs aum Sindach en de School von Jnodenau siene Prädicht hilt, wan de Buasch sikj aum Medwääkj Owent no de Bibel Stund un aum Sinnowent Owent no de Jebäd Stund vesaumelde, dan harscht kjeen Twiewel äwa dise christliche Fodrunk, un daut see jeltich wia.

Un doch must Ordnunk senne. Aus de Birja von Jnodenau äare Darp Ordnunk faust läde, endäm see dän Schult un de Ordnunks Mana wälde, haude see kaum aun eenen Konflikt jedocht, soo aus see am nu em veranden haulwen Joa bestone haude - ooda haude bestone sult.

Ordnunk, fa dee Maun kjeene Polizei un kjeenen Staut en Aunspruch näme wull, wia fa an ea jant Veheltnis em Jesalschoftlichet Läwe jewast, daut de Voda en siene Famielje doastale veflicht es. Em äwasaten Senn wia Ordnunk fa see de vodaliche Leew, dee dän Sän met de nootwendje Strenj nom Jehuarsom roopt un - fauls needich - doatoo bemott. Met de Junges em Darp, dee to Schowanak un Doms neijde, sulle de Ordnunks Mana aus Veträdasch von de Darps Jemeent foadich woare. Doa kunn Maun kjeenen Wadaspruch no de Boajch Prädicht seenen, krakjt soo aus bie de Kjinja Zucht en de Famielje.

Wan Fru Friesen äaren Noba, dän Federaus, bloos dän aul brodenen Hon ut de Paun jeholt haud, dan wudd daut een onschekjicha Huach Punkt von een Nobalichen Striet jewast. Wäa kjant aul aule Heena un Hons krakjt, un woo saul eena krakjt doaropp oppause, daut et Fadavee de Jrense von de Buares Häw nich äwaträde?

Schlemma, sea väl schlemma wia, daut Fru Friesen dan noch, nodäm Fru Federau om daut leewe Fräds Welle daut wäajen dän brodenen Hon tochjelote haud, bie dän aundren Nobasch em Darp vetald, Fru Federau haud äaren Hon jestole un doobie wia see, Fru Federau, Sindachschool Lierarin, dee de Kjinja em Darp de christliche Liere biebrinje sull.

Daut wia too väl, un daut kunn uk Frau Federau bie aul äare Wäaloosichkjeit un Deemoot, dee see doaderch bewäse haud, daut see dän Striedhon ut de Brodpaun naum un aufgauf, nich eenfach soo hannäme. See rieekjt eene Kloag biem Darp Schult en, un de Darp Schult roopt de Birja von Jnodenau to eene

Berodunk toop.

To de Darps Berodunk en de School kaume bloos de Mana, uk en disen Faul, oppwool de Frues von de Famieljes Friesen un Federau em Striet om dän Hon de Rajchtschuldje jewast wiere.

De Buasch Friesen un Federau worde oppjefoddat, daut Väafaul doastale. Federau, de Kloaga, wort ieeschte jeroopt.

“Ons Hon jinkj foaken derch dän Tun to Friesens, daut mott ekj toojäwe,” säd Federau. “Dan wort wie een Dach en, daut Fru Friesen onsen Hon aunjebunge haud un am bie sikj hilt. Miene Fru schekjt onse Dochta met de Bitte to dän Noba, onsen Hon wada loostolote. Nä, säd Fru Friesen, daut es ons Hon. Wie wulle kjeenen Striet un wiere stell. Aus Fru Friesen dän Hon no dree Doag loosleet, kaum hee fuaz wada trigj opp onsen Hoff. Dan beschloot wie, dän Hon to schlachte, om jiede wiedren Striet to vemeide. De Hon lach aul en de Brodpaun, aus Fru Friesen sea doll un schelrich opp onsen Hoff kaum un dän Hon foddad. Mutta, säd ekj, jeff äa dän Hon, un dan es Fräd. Soo deed wie daut, un Fru Friesen jinkj met dän haulf jebrodenen Hon no Hus. Wan see weenichstens nich noch em Darp vetalt haud, miene Fru haud dän Hon jestole!”

Hia voll Friesen one Fodrunk en: “Daut wia ons Hon. Miene Fru kjant äare Heena, un aus see moakjt, daut Federaus dän Hon jeschlachtet haude, jinkj see han, om äa Rajcht to fodre.”

De Schult foddad nu dän Kloaga un dän Aungekloagda opp, de Stow to velote, doamet de Vesaumlunk äwa dän Faul berode kunn. Aule wiere sikj eenich, daut Friesens de schuldje wiere, un see beschloote, Fru Friesen sull Fru Federau eenen Hon jäwe un daut see wäajen daut

beleidjen om Vezeiunk froage.

De beid Parteie worde enenn jeroopt, un de Schult vekjind daut Uadeel. "Daut kjenn jie dreemol beschlute," säd Friesen, "miene Fru woat nie to Federaus gone!" Hee stunt opp un jinkj no Hus.

De Schult un de beid Ordnunks Mana erhilde bloos dän Oppdrach, doafäa to sorje, daut de Darps Beschluss derchjefieet wort. See jinje aum näakjsten Dach to Friesens, un see muste sikj von Fru Friesen dolle Wieed saje lote. Daut wia äa Hon jewast, see kjand äare Heena, un de Darps Vesaumlunk sull sikj om waut aundat schääre.

Doch Beschluss es Beschluss, un eene Darps Vesaumlunk velist äare Beschluss Krauft, wan Beschlusse nich huachjeacht sent un Ordnunge nich jefolcht woare.

Soo jinje de dree Mana eenen Dach lota noch een tweedet Mol to Friesens oppem Hoff. Doch ditmol kaum kjeena ut daut Hus. Friesen roopt derchet Fensta, see sulle soofuaz sienen Hoff velote, wan an äare Knoakes leew wiere. Hee un siene Säns wiere reed.

To eene Schlonarie wulle de Mana daut nich kome lote, un see riemde daut Felt. De Darps Ordnunk haud vesajcht. Soo beschloot de näakjste Darps Vesaumlunk, dän Faul däm Kolonie Jerecht äwatojåwe.

* * * * *

Aulet haud dan doch noch een goodet Enj habe kunne, wan daut bie de Sache met dän Hon jeblåwe wia. Aus Friesens vom Kolonie Jerecht de Tooschreft erhilde, sikj de Darps Ordnunk ganz to schekje, de Darps Vesaumlunk om Vezeiunk to froage un uk noch de Jerechts Koste von 125 Papia Pesos to betole, sage see daut lernst von de Loag. Fru Friese brocht Fru Federau eenen Hon, un see bekaund toop

met äaren Maun ver de Darps Vesaumlunk äa Orrajcht.

Doch de Striet finjt en dise Welt seine Gruntloag, un de Gruntloag es daut menschliche Hoat. De Fräd met dän Noba no de linkje Sied, dän Federaus, wia met Ach un Wee häajestalt, aus de Striet met dän Noba no de rajchte Sied, de Derkjses, utbruak.

Daut wia nuscht nieet em Darp, daut et Vee daut Veheltnis tweschen Nobasch stieed. De Tuns aun de Gause un tweschen de Felda wiere schljacht, un de Kjiej un Osse, de nachts opp de Darpsgaus bliewe sulle, bruake derch un rechte en de Felda Schode aun.

Tweschen Friesens un Derkjses schwäld de Oaja Wääkje un Moonate. Eenmol wiere Derkjses äare Osse en Friesens Kafir jekome, dan wada haude Friesens äare Kjiej Derkjses Boomwoll Felt oajch oppjefräte. Äwa dän Noba Tun schulle dan veojade Kloage un Fodrunge.

Aus Derkjse eenmol Friesens äare Kjiej un daut Junkvee en sien Staul jedräwe haud, wiels daut nachts wada en siene Felda enjebroake wia, schempt Friesen un dreiwd met de Fust. Dan säd Derkjse to siene Junges, soo daut Friesen daut hieed: "Dee saul bloos kome, dan kjricht hee hia Krach."

De eensja Omstaunt, dee daut nich werkjlich to Jewault kome leet, wia daut de Onrajcht opp beid Siede lach. Fa bätre Tuns rieekjte de Meddel nich, un beid Nobasch beschrenkjde sikj doaropp, väasechtich daut Vee vonne Jääjnasch to beobachte. Beid kloagde sikj biem Darp Schult äwa daut Vee vom Noba, un beid räde uk to aundre em Darp äwa daut Leide, daut see uthoole muste. Doaråwa, daut Derkjses äare Kloage mea Jehia un

Metjefeel funge aus dee von Friesen, gauf eena sikj kaum Rääkjenschoft. De Faul met dän Hon wia doch een schwoaret Behindren fa Friesens, dee zwoa aumtlich jerääjelt un vejäft wia, doamet oba noch nich von de Darps Jeschicht utjestrikjt wia.

* * * * *

De Fiaspretz, dee dan de jespikjade Spaununk toom Aunstekje brocht, wia de soojenante "tweede Koo." Daut Kolonie Aumt haud opp Beschluss von de Siedla Vesaumlunk krakjte Aunwiesunk jejäwt. Jieda Birja, de twee Kjieej haud, wia jefoddatt eene Koo opptojäwe, aun de Siedlasch de nie toojetrocke wiere. Wieda wia kloa beschräwe un beschlote, daut et Kaulf von eene malkje Koo zwoa enne Äwamacht vom leejendeema bleef, oba dän nieen leejendeema von de Koo soo lang äwajäwe woare must, aus de Koo noch jemolkje wort.

Uk Friesens muste eene Koo oppjäwe. Fru Friesen haud de Roode utjesocht. See gauf zwoa gaunz goot Malkj, acht oba wäda Däa ooda Tun, wan see äa Foda irjentwoo en de Felda socht. See haud doabie aum Stacheldrot aul eene Tett veluare. Opp Aunwiesunk vom Schulten haud Friesen de Koo nom aundret Darp jebrocht, doch Fru Friesen haud sikj entscheide jewäat, daut Kaulf uk mettojäwe. Daut Kaulf wia aul too groot, säd Friesen dän Siedla. Eena kunn de Koo uk one Kaulf malkje.

De Folj doavon wia, daut de Koo äare enjebuarne Natua nojinkj un aul aum näakjsten Morje wada en Jnodenau aunkaum un brellent ver Friesens äa Dooa stunt.

"Du lot de Roode nich opp dän Hoff," säd Fru Friesen to äaren Maun. "Ekj jäw daut Kaulf nich ar, un butadäm well ekj

daut Beest, daut derch aule Tuns jeit, nich mea em Staul habe. Wan wie aul eene Koo aufjäwe motte, dan de Roode."

Friesen docht daut selwsje, un see leete de Koo dän gaunzen Dach aum Dooa brelle. Owents wort daut dan stell, un Friesens ond, daut de Roode selfstendich Entscheidung jetroffe haud. Doch de Dunkelheit bedakjt oppverieescht aule Bejäwenheite.

Aus Friesens dan aum näakjsten Morje sikj romkjikjte, sage see de Roode aunjebunge en Derkjses äa Staul. Fru Friesen stald too däm noch faust, daut et Kaulf aul Derchfaul haud. Soo leete sikj de Bejäwenheite von de Nacht leicht väastale: de Roode wia met dän drekjenden leda äwa dän Tun jesprunge, haud daut Kaulf daut Äwalei vonne jegnorte Malkj jejäwt un wia dan en Derkjses äa Kafir enjebroake. Derkjse haud de Koo woll em Morje greiwe enjedräwe un aunjebunge. De Besorchnis lach dichtbie, daut Derkjse nu dän Ordnunks Deenst vom Darp en Gank brinje wudd.

Un de Ordnunks Deenst kaum en Gank, noch aum jlikjen Morje. Daut ieeschte kaum Jieetze, de Schult. Hee vesocht aum Aunfank, Friesens doavon to äwazeije, daut see de Roode opp verieescht en dän Staul nämen un foodre sulle. Dan wudde see de Koo noch eenmol to dän nieen leejendeema brinje, un zwoa met daut Kaulf, woo de Kolonie Aumt daut aunjewäse haud.

"Daut Kaulf blift hia", säd Fru Friesen, "un de Roode jeit ons nuscht mea aun."

Friesen staup gaunz dichtbie aun Jieetze han. Hee odemd schwoa, un de Schult kijkt de jebaulde Fust en de Bekjse Fupp. "Ekj hab kjeen Foda, un de Roode

jehieet mie nich mea," säd Friese, "und wan Derkjse framdet Vee en sienen Staul aunbinjt, dan saul hee daut uk foodre!"

"Dan saul hee daut uk foodre!" betoond Fru Friesen un jinkj en de Kjääkj.

"Denkjt doaraun, daut et een Kolonie Beschluss es," säd Jieetze un dreid sikj nom Gone."

"Ekj hab jedone, waut to doone wia," roopt Friese am hinjaraun. "Nu weet junt met de Koo!"

Daut Kaulf mekjad em Staul, un opp däm Noba Hoff breld de Koo. Jieetze, de Schult, wia een Maun von Jedult, un hee leet de Meddachs Tiet vestrikje. Hee spruak hia un hieed dort, beruicht dän oppjerääjden Derkjse, dee bloos noch von Priejel spruak un beräd sikj met Klose un Frees, de Ordnunks Mana.

"Wie motte waut unjanäme," säd Frees. "Räde halpt nuscht mea. Wie motten de Koo opp Friesens äaren Hoff brinje." Hee rod, Derkjse mettonäme, dee em Darp aus stoakjsta Maun golt.

"Wan Friesens nich opp ons hier, mott wie Jewault aunwande," meend Klose. Uk hee wia doafää, to Vea toop met de Koo to Friesens gone.

Soo trocke see aum loten Nomeddach loos. Jieetze un Frees naume de Roode aum Strank, Klose un Derkjse bilde de Nachtruppe un dreewe de Koo aun. De Roode schluach een schwindet Tempo aun; wiels daut jinkj to äaren Kaulf.

Opp dän Hoff worde de vea Mana von daut Ehepoa Friesen emfange, en Veteidjunk Stalunk un en Strietboare Jesennunk. Friesens äare Säns stunde – soo to saje aus Resarw - hinja daut Huskje.

"Jeit met de Koo von mien Hoff, see jehieet mie nich!" säd Friesen luda, aus de

Tweschenrum daut foddad. "Un Derkjse haft hia nuscht to sieekje! Dee sull opp sien Vee oppause, daut et nich en mienen Kafir kjemt!"

Wäärent Jieetze dän vesocht, met strenje oba ruje Wieed Aunwiesunk to jäwe, passieed waut onverhofs.

Fru Friesen sprunk blitz oatich to, soo daut see de Kloffe em Saunt velua, jreep dän Strank, dän Jieetze un Frees hilde un trock un kjriescht: "Rauf met de Roode, rauf met de Roode!"

Soo vebleft un oppjeräacht wiere aule, un soo ruich hoof de Roode dän Kopp, schluach met däm Zoagel un sad sikj en Rechtunk von de kjliene Kjääkj en Bewääjunk. De Koostaul stunt soo 20-Meter doahinja. Daut Kaulf mekjad, un de Koo lad to äa Tempo too, soo daut de dree aum Strank, Jieetze, Frees un Fru Friesen, äa met groote Schräd folje muste.

Soo Zielsecha de Roode wia, soo sennloos schien de Loag von de dree aum Strank, dee aus Läwes Krauft trocke un sikj em Saunt vom Hoff groowe, one to weete wuatoos un wuahan.

Dan gauf Fru Friesen de Jeschicht toom tweede Mol een Omkja daut onverhofs wia. Aus de gaunza Grupp de Kjääkj vebiejinkj, leet see dän Strank met eenst loos, naum eenen Bassem un gauf Jieetze, dän Schult, met däm Stock een Klaups oppem Rigje, dee woo een Donna wirkt.

Jieetze un Frees bleewe soo aus aun jewartelt stone un kjikjte sikj aun, de Koo sad äaren Galopp nom Staul to äaren Kaulf fuat, un Fru Friesen vetrock sikj schellent met äarem Bassem en de Kjääkj.

No de Schrakj Zekunde, de Jieetze brukt, om de Loag to vestone, kjikjt hee opp de aundree dree Mana un säd: "Komt."

See veleete one een wiedret Wuat dän Hoff.

* * * * *

Wada haud de Darps Ordnunk en Jnodenau vesajcht, un waut nu foljd, wia aus Bestalt. De Darps Schult roopt de Darps Vesaumlunk en, Maun beroot, schreef een Berecht un rieekjt de Kloag biem Kolonie Jerecht en.

Em Vehia vom Kolonie Jerecht worde Friesen un Derkjse un uk de Schulte Jieetze vää jeroopt. De ieeschte Twee gauwe eene jeneiwe Doastalunk äwa de Entweklunge vom Nobalichen Striet met aule Eenselheite äwa Tuns, Vee, de beschädichta Hoff un dän Karakta un daut Benäme vom Noba. Dan gauf de Darp Schult eenen jeneiwen Berecht äwa dän Faul met de Koo un daut Kaulf un äwa Friesens äare Velazunk vonne Darps Ordnunk.

Rechta un Beobachta berode dan, un see wiere sikj boolt eenich, daut fa Derkjse zwoa eene Woarnunk huachneedich wia ver aulem, wiels hee met Jewault Haundlung jedroot un von Priejel jerät haud. De Friesens sulle oba vääbittlich bestroft woare motte, un zwoa beid, Maun un Fru. De Velazunk vonne Darps Ordnunk un dän intlichen Aunfaul opp dän Darp Schult wiere aus een Jedreiw de Kolonie Ordnunk opptoo autoseene.

Soo beuadeeld eena äwa daut Ehepoa Friesen aus Strof eenen Moonat Dwank Oabeit unja Oppsecht un bie ieejna Kostjelt.

Auf Strof, Leetsenne un Ensecht veusoakt, wort foaken en Froag jestalt. Wää well oba de Uasoake noforsche, wan wää ver dän Onjeheia von eene dreiwende Strof toop brääkjt? Es daut dan Angst ooda Schomp ooda Berääkjnunk, wan de

Betrofna dän Endruck erwakjt, hee es to de Ensecht jekome un haft siene Sennunk jeendat?

Aus Fru Friesen dän schmaulen Zadel en de Haunt hilt, dee en Schriewmaschien Schreft dän Bescheet von de Strof enthilt, bruak fa äa de Welt toop. Met Biel un Spode Busch rode, see un äa Maun, unja Oppsecht, un daut en Jääjenwuat von de Jedanke von aule Enwonasch vom Darp, un äare Kjinja, daut wia ommääjlich.

See schmeet sikj opp eenen Stool, see hield, see wrunk de Henj, see fua äaren Maun aun, see muak am Beschuldjunge un hield wada halploos aus een Kjint.

Friesen säd nuscht. Hee jinkj erut, kaum wada enenn un jinkj wada erut. De Kaumf tweschen Oaja un Ensecht vereet am, un siene Fru jinkj am met äaren onbeharschten Benäme opp de Narfe. Un Derkjse jinkj frie ut, Derkjse kjrieek kjeene Strof. Siene Brost wia een koakenda Kjätel.

leescht no dän Owentkost, aus de Kjinja see auleen jelote haude, funje see Wieed. “Du motst aun daut Jerecht schriewe, Liese,” säd hee. “Du motst om Jnod un Vejäwunk froage. See kjenne ons nich Busch rode lote.”

Fru Friesen stekjt de Petroleum Laump aun, socht en de School Tausch von äare Dochta een Heft un eene Bliesteft un schreef eenen Breef, one Aunräd un one Dotem.

“Ekj erkjan un bekjan, daut ekj mie aum Darps Amt deep veschuljt hab, endäm ekj mie vom Oaja äwawelticht lote hab, un hab doaderch mie un mienen Maun en eene schwieriche Loag jebrocht. Ekj erkjan un daut deit mie leet vom Grunt von mien Hoate un bedd tojlikj om Jnod fa mie un mienen Maun; wiels ekj hab mienen Maun

en dise Loag jebrocht. Ekj feel mie Schuldich, daut erkjan ekj nu. Ekj bedd om Vejäwunk; wiels ekj sie reed, mie deep to bieeje. Deemootich pracha ekj junt, dän Beschluss von Jistre opptohäwe un ons de Strof to veschoone; wiels mien Maun un ekj vegone schia fa Kjemmanis. Doarom pracha ekj om Erboarmunk. Vejäft ons onse Schult un veordnet de Strof om Gottes Boarmherzichkeit Welle. Elisabeth Friesen.”

Fru Friesen leet äaren Trone Stroom rane, dee, oppjeräacht von äaren Breef, nu noch rikjlicha schäld. See docht aun de latste Prädicht von Prädja Heinrichs en de School, un see feeld, daut väl en äaren Breef met siene Wieed äwareen stemde: Busse un Deemoot, Jnod un Erboarmen.

Uk Friesen rauspeld sikj mieremol, aus hee dän Breef laus.

No twee Doag wia de Auntwuat vom Jerecht doa, un Fru Friesen hilt wada eenen schmaulen Zadel en de Haunt. See zettad un wort greiw em Jesecht, greiw aus de Waunt von äa Huskje, daut see met Aussch aunjewitt haud.

Knaup aus fa de Strof wia uk dise

Tooschreft. Daut Jerecht wia nich berajchticht, de Strof auftosaje, wiels see em Nome vonne Kolonie velangt wia. Beid, Maun un Fru, muste de velangde Dwank Oabeit soofuaz aunträde. Wan see nom anjewäsnen Dotem nich aun Uat un Stal wiere, wudd maun jedwunge senne, neediche Dwank Meddel auntojriepe.

Friesen jinkj opp sienen Hoff han un hää. Siene Bewääjunge wiere onjeweentlich un sondaboa. Hee bleef stone, kijkt to dän Noba, jinkj no de Gaus, kijkt äwa nom Jieetze Hoff un kaum wada trigj. Dan funk hee aun leise to råde, woo kjeena daut aun am kjand.

“Junges,” säd hee, “holt de Osse vom Kamp.” Un dan to siene Fru: “Mutta, pak de Sache, aules, waut opp eenen Woage jeit.”

See wiste Bescheet. See schaufte pienich un jeheem, de gaunze Famielje, un aus daut dunkel wia, rold de Woage vom Hoff, erut von Jnodenau, fuat en eene aundre Welt.

Har äwa Läwe un Doot

"Har, lot Gerd nich stoawe, lot Gerd nich stoawe, ekj jleew daut, ekj well jleewe, ekj well jleewe." Daut kaum aus een Kua von daut Unjabewustsenne aun de Bowakaunt vom Oppwakje.

Peter schluach de Uage op. Opp siene Brost lach jan furchtboa kjwälenda Druck, dän eena biem Oppwakje späad, wan eena met eene groote Sorj enjeschlope es. Hee hilt de Henj kraumpfhautlich jefolcht äwa dee aun dän Kjarpa jetrokne Been. Daut Loake opp de hoade Betta Graus Madrauz wia aus to eenem Strank jedreit.

"Har, lot Gerd nich stoawe, ekj jleew daut, ekj well jleewe." De Tienjoascha spruak daut Jebäd nu wada iernstlich, aunhoolent, dän Tietäwa. Soo haud hee dän gaunzen Owent bat deep en de Nacht jebät un wia dan äwameed en eenen vekraumpften Schlop jesunke.

Auf sien Jebäd erhieet worde wia, wan daut dän Kjlienen wada bäta jinkj? Hee horcht opp daut Jelud em Hus. Schwind streept hee daut Hamd un de Bekjse äwa. Enne Wonstow bejäajend hee de Mutta, dee jrod ut de Schlopstow vonne Elre kaum. See brukt opp sienen froagenden Blekj nich to auntwuate. Äa blausset Jesecht un de roode Uage säde jenuach.

Peter schlicht aun de Dää vonne Schlopstow. De Voda wia lot en de Nacht von eene Prädja Konferens no Hus jekome. Daut wia schwierig jewast, de Norecht von Gerd siene schwind aunjekome Krankheit em Darp wiet auf to schekje. Nu saut hee aum Bad besied Gerd, dän Kopp en de Henj jestett. De Odem vom vea joaschen jinkj pieprich. Hee reet daut Mul groot op, un de Uage

biestade wiet op aun de Fluadakj. Wan de Odem utsad, bieejd sikj de Kjarpa opp, un dan schauld een hollet Jekjrech de Stow.

Vefieet von disen Aunblekj flicht Peter no de Husdää un rand boaft derch dän ieskolden Saunt äwa dän Hoff en de Kjääkj. Unja dän Leem Tieejel Hieet brend daut Fia. Hee sad sikj opp de Footbenkj han un stald de Feet dicht bie de Flaume.

* * * * *

Daut wia aules soo schwind jekome. Bute blosd een iesja Sied Wint. Aum Vermeddach haud Peter met sienen Brooda en de woamen Kjääkj aum Desch met de Kjlat jespält. Doobie haude see äwa Gerd siene heesche Stemm jelacht. De Elre säde am Wieeda vää, leete am schreeje un woo eenen Hon kjreie, un dan kjremde see sikj fa Lache äwa dän piepaden Toon von Gerd sien Hauls, un Gerd lacht heesch met.

Meddachs wia de Odem dan schwoara jegone. De Mutta hold Taunte Regehr, de Nobasche. See wia Häbame un de eensje oostliche Halp em Darp. No äaren Doktabuak stald see Loftrua Enzindunk faust. Eena sull Medizien von Filadelfia hole. Daut gauf en de Kolonie zwoa kjeenen Oatst, oba Taunte Harder haud homoopatische Medizien.

Taunte Regehr haud Heinrich, äaren Schwiasän, no Filadelfia jeschekjt. Hee jinkj de tien Kilomeeta to Foot; wiels daut gauf em Darp kjeen Foatich. De Osse weide frie opp de Kaumpe un em Bosch, un eena must see sieekje, wan eena see aunspaune wull. Daut kunn Doag diere. Heinrich wia met siene lange Been aus gooda Footjenja bekaunt.

"Hee es en drie bat vea Stunde trigj,"

haud Taunte Regehr jesajcht, "Un wan de Medizien ieescht doa es, woat daut Gerd boolt wada bäta gone."

Kort ver Sonne Unjagank wia Heinrich wada doa. Taunte Regehr wia doljelote. Opp de Buddel stunt Lunge Enzindunk, un see haud doch Loftrua Enzindunk jesajcht. Nu wia bloos de Hopninj jebläwe, daut uk dise Medizien halpe wudd.

Aus daut dunkel wort, haud Peter aunjefonge to bäde. Gerd lach opp Voda sien Bad, un de Odem piept stekjwies ut de jekjwäld Brost. Aule sage, woo de Sorj von de Mutta woss. De Voda wia noch emma nich Tus, un Taunte Regehr wia rotloos, wiels de Medizien bleef one Wirkjunk.

Wäarent de Mutta daut Owentkost vää reed, haud Peter wacht bie Gerd jehoole. Een schwoara Jeroch von Kjeeneelj lach enne Stow. Taunte Regehr haud Kjeeneelj Jedrenkj Omschläaj veordnet un Gerd Zocka met Kjeeneelj jejäft.

"Vetal mie de Jeschicht von David un Goliath." Gerd stad de Wieed eenseln tweschen rochelden Odem Trakje vää. Sien Jeist wia Dach wach. Hee feeld de Odem Noot aus Kwol un reet emma wada de Omschläaj vom Hauls.

Peter kjamft met de Trone un vetald von David siene Helde Dot. Dan wull Gerd eene Jeschicht vom grooten Pieet hiere, dan von wilde Osse.

Peter sach en de wiet opne Beläwnis hungriche Uage vom kjlienen Brooda un vetald jekjwält eene Jeschicht no de aundre, soo aus hee daut foaken biem Onkrut weede ooda biem Boomwoll plekje jedone haud, wan Gerd om Jeschichte prachad. De Kjliena naum siene Krankheit nich woa, uk wan de Odem Noot dän Brostkorf to sprenje dreef.

"Har, lot Gerd nich stoawe, ekj jleew, ekj jleew."

Wan eena en Noot es, mott eena bäde, un wan eena bät, mott eena jleewe, sonst kaun Gott nich hiere. Soo haud Peter daut en de Sindachs School jeliheet, un hee haud sikj doarut eene Formell jemoakt. Hee bäd, wan hee een Aunligje haud, un dan bekaund hee sienen Gloowe, endäm hee dan de tietäwa, "Ekj jleew, ekj jleew" ver sikj säd. De selfst toopjelajchte Norm doobie wia, dise Gloowes Jesennunk derch nuscht unjabräakje un siene Jedanke derch nuscht auflenkje to lote. Bloos dan kunn Gott am halpe.

Donmols, biem Sieekje fa de Osse, haud hee jeholpe. De Liera haud de School Utflucht no Filadelfia vesproake. Oba de Foat kunn bloos dan Toostaunt kome, wan de jratre Junges de Osse em Bosch funge. See rande derch Bosch un Kaump un sochte dän gaunzen Nomeddach, Peter, aus de Kjanste, emma hinjaraun. Schlieslich haude see de twee Osse opp eenem Kaumpkje wiet auf jefunge. Oba de sturje Tiere wulle sikj nich no Hus driewe lote. Daut gauf eene Rauschheit derch de enje Bosch Wääj, un Peter bleef schlieslich wiet no hinje. Doobie bäd hee dän Tietäwa: "Har, lot de Osse no Hus rane, ekj jleew, ekj jleew." Aus hee de School Kommarode enhold, buage de Osse en de Darp Gaus nenn. De School Utflucht wia jesechat.

De Junges troffe sikj biem Darp Borm, woo de Osse nu ruich aum Wota Troch stunde. Oppludes naum Jieda dän Erfolg fa sikj en Aunspruch, un see bleewe stell, aus Peter, nich one Stolt, sien Jebäd erhieren vetald.

* * * * *

Daut Fia knostad, un daut Quebracho

Holt strizt Funke. "Har, lot Gerd nich stoawe, ekj jleew, ekj jleew." Peter vesocht emma wada, sikj opp sien Jebäd to achte, oba daut bleef Krauftloos.

Dan kaum de Mutta en de Kjääkj. See schmeet sikj utjespält un vetwiewelt opp de Benkj aum Desch, un een Hiele Aunstoot schedda äa.

"Ran to Neufelds, Peter," schulchst see, "froag auf see to ons kome welle."

De Nobasch kaume. See leete äare Holt Kloffen ver de Husdää stone un staupte leise en de Kranke Stow. Peter foljd bat aun de Dää. Aule foljde de Henj un kjikjte en groote Onbehelplichkjeit opp Gerd, dee sikj em Bad han- un häaschmeet. De Voda saut doa, emma noch dän Kopp en de Henj, äwameed un en sikj toopjesunke.

Dan bieejd daut Kjint sikj opp, stunt met eenst Schnua jlikj, schwääkjt nom Enj vom Bad, stieech äwa daut Drotfensta un foll dan dän Voda marood en de Oarme. No een Uagenblekj läd de Voda daut läwloose Kjarpa trigj em Bad. Onkel Neufeld drekjt Gerd de Uage to.

Aum loten Nomeddach rand Peter un sien Brooda Jakob derch de enje Bosch Wääj no Scheenwiese. De Voda haud de Bejrafnis Enlodunk jeschräwe un de Junges met dän Breef em Noba Darp jeschekjt.

Opp haulwe Strakj sade see sikj aun dän Wajchraunt dol, om uttorue. Peter trock dän Breef von daut Omschlach un laus. "Daut haft dän Har äwa Läwe un Doot jefolle, Gerd, ons leewa Sänkje, vondoag, aum 25. Juli to sikj to roope." Dan foljd de Enlodunk nom Bejrafnis.

Peter foljd daut Blaut met dän schwoaten Raunt, dän de Voda met Tint jetrocke haud, wada sorjfeltich toop un schoof daut en dän Omschlach.

Biem Osse sieekje, donmols, haud daut Både doch jeholpe, docht hee.

De Junges stunde opp.

"Wie motte ons spoode, wiels daut woat boolt dunkel, säd Peter, un see rande wieda.

De Schwoatbroak

De huage Boomwoll Fua schwäakjt leicht un ritmisch derch dän enjen Wajch vom Chaco Bosch. En de Dunkelheit wia de Wajch von bowe hää kaum to seene, un mien Blekj hoof sikj aun de lange Hieena von miene Osse, dee sikj unje em Takt bewääjde. De Kroon vonne huage Beem vääre aum Wajch weese sikj gaunz leicht jääjen dän Himmel em Ooste auf.

Hinja mie opp de Fua saut Kornelius Regier. Hee wia lang stell jewast, un ekj haud en de Dunkelheit uk sienen Schwieeje Toojehieet. Hee hoost, un dan spruak hee wada met siene leis belajchte Stemm, dee ieejentlich nich to sienen onjeweentlich grooten un stoakjen Kjarpa paust. "Dan, aus ekj no Hus kaum, loot ekj de Äajd opp meen Woage un fua erut opp daut Felt, one Freestikj. Aus ekj vom Hoff fua, kijkt ekj mie om un sach, daut miene Fru en de Husdää stunt. See fruach mie niemols, wan see moakjt, daut ekj nich råde wull, donmols nich un uk vondoag nich.

"Em Juni wort daut aul tiedich dach en Russlaunt, daut weete see, lange ea de Sonn oppjeit. Aundasch aus hia. Doch doa wia noch kjeena opp dän Felt, aus ekj aunkaum. Miene Schwoatbroak lach dunkel ver mie, aus ekj de Pieed ver de Äajd spaund.

"Ekj wull bloos de Städ äajde, bloos eene Striep riete äwa de Schwoatbroak. De Pieed trocke de leichte Äajd schwind de hundat Meeta, un dan bleewe see stone, doa, wua de Grunt dunkla wia von de veschoafte leed. Mien Schemmel senkjt sien Kopp un blodd de Näslajcha. Ekj knauld met de Pitsch, un aus de Pieed auntrocke, vesunk een Hoof vom

Schemmel en de lockage leed. Ekj meend, opp de Deep sull een JeJeschrech kome, de begrofta JeJeschrech.

"Am Enj vom Aka kijkt ekj mie om un sach de schmaule dunkle Striep, dee de Äajd jetrocke haud. Ekj reet doanaun noch eenmol eene Striep no trigj un dan wada han un soo fuat, emma bie dän Jeschrech vebie bat ekj de dree un haulf Desjatin jeäajd haud, bat daut gaunze Felt schwoat wia."

"Du hautst de Schwoatbroak doch ver twee Wääkj jeäacht," säd miene Fru, aus ekj Meddachs no Hus kaum, naut vom Schweet un utjespält.

"Daut wia noch ver dän Rääjen" säd ekj.

"Ach, de poa Dreppe," meend miene Fru.

Anno eenuntwintich rääjend daut bie ons em Siede nich. Daut wia drieaja aus hia em Chaco, dän gaunzen Somma. "Kornelius dreid sikj em Dunkel wada eene Ziggaret ut Zeitunk Papia.

"See habe doch nuscht doajääjen, wan ekj schmieekj?" fruach hee, aus de Nachtloft mie dän Ruak vom billichen Indiauna Tobbak em Jesecht blodd.

"Nä," säd ekj, un ekj feeld de Nootlindrunk, dee de Tobbak am gauf.

Dan spruak hee wieda. "Wie habe to Hus eene Städ opp ons Launt, ekj meen hia em Chaco. Doa, wua daut läach es un wua no dän Rääjen daut Wota steit. Wan ekj de Läch em Farjoa jeplieecht hab, es dee schwoat. Maunchmol sinkjen de Osse en ooda ekj met miene Schoo, un dan hia ekj dän Jeschrech, dän de schwoate leed bedakjt."

De Täajel von de Osse knoade

rääjelmässich, un daut bleef stell. Kornelius haud aules jesajcht, soo scheen mie. Em Bosch wuake de ieeschte Jelude vom Schemma opp.

Kornelius Regier wia to mie opp de Fua jestieeje, boolt nodäm wie Pozo Azul velote haude. Sien Woage wia de latsta en de lange Rieej, hinja mienen. Wie haude om dree Ua zemorjes loosjesat, nodäm wie aum Loagafia jesäte, Mate jedrunke un de Osse von de Weid jeholt haude. Aum tiedjen Vermeddach, noch ver de Jratste Hett, wull wie en Casanillo senne, daut näakjste Ruplauz opp dän Wajch no de Bonlienje.

Ekj wia toieescht vewundat, aus Kornelius to mie opp dän Woage klautad. De Fua Lied muake daut foaken soo, opp de lange Foate no de Bon. Eena stieech opp dän Woage vom aundren, un de Osse bleewe uk one Fuamaun en de Woage Karawane. Doch ekj wia twintich Joa ella aus Kornelius Regier un doatoo Prädja, un beid wia en onsem Darp eene Vetrue Veheltnis nich jrod gotlich.

So gaunz jlekjoatich wia dise Opninj vom sonst een soo veschlotnen Maun, dee ekj en dise Nacht beläft haud, nich jekome. See haud sikj opp dise Foat no de Bon Lienje langsam aunjebaunt.

Fa mie wiere de mieejvolle Foate, dee wie unjanäme muste, om onse Jeeda no de Bonstazion to brinje un Fracht von doa aufthole, sea schwoa. Kornelius haud daut jemoakjt, un hee holp mie, wua hee kunn. Veleicht haft am jrod miene Halploosichkjeit Moot jemoakt, am von de Beschrenkunge mie jääjenäwa to befriee. Kornelius Regier wia een erfoarna Fuamaun, dee aule Strapautze von de schlemme Wajch Strakje von Aunfank von de Aunsiedlunk em Chaco metjemoakt

haud. Hee golt aus duarhaufft un besondasch jeschekjt, wan de schwoare Fuare met Boomwoll em Schlaum enne Rääjen Tiet stääkje bleewe un Mensche un Tiere sikj haulf to Doot kjwälde.

En Pozo Azul haud hee miene Osse, dee em Dunkel von de Weid jeholt woare muste, metjebrocht, aus wie oppbrääkje wulle. Hee sach miene Onjeschecklichkjeit biem Aunspaune von de Tiere, un met een poa sechre Jreepe brocht hee see en de rajchte Stalunk ver dän Woage. Dan kontrollieed hee de Räda un proowd daut Aunbinje vonne Boomwoll Baule. Ekj moakjt dan, daut hee sienen Woage hinja mienen lenkjt, aus wie en Pozo Azul loossade.

Daut aules es lang, lang hää. Kornelius Regier waundad met siene Famielje ut, aus väl dän Chaco wada veleete, un aus ekj ver eenje Tiet siene Doodes Aunwies en de Zeitunk laus, kaum mie wada jane nechtliche Foat tweschen Pozo Azul un Casanillo em Nodenkj.

* * * * *

"Wiere see uk em Selfstschutz, Onkel Wiens?" fruach Kornelius. Wie haude äwa daut Wada, dän Wajch un de Osse jerät, aus ekj dän Woage aunjehoole haud un hee en twee Sauze hinja mie opp de Fua saut.

Hee säd See to mie un räd mie met Onkel aun, ekj nand am biem Väare Nome. Daut wia daut Respakjt Veheltnis von onsem Darp un de Väasecht opp dän Ella Unjascheet. Doabie haud Kornelius selbst aul Kjinja em School Ella.

"Nä," säd ekj, "Ekj kom von Sibirjen. Bie Omsk haud wie kjeene Selfstschutz."

"Bat Sibirjen es Batjko Machno met siene Baund nich jekome," säd hee, "Doa brukte see kjeenen Selfstschutz. Weete

See, maunchmol mott ekj denkje, daut ekj jrod to eenem Tietpunkt un aun eenem Uat jebuare wort, om äwa aul doabietosenne, 1896, em Sied- Russlaunt."

Hee lachte groff, un daut bleef eene Nat Stoot stell. De Woage ver ons klaupad jrod noch to hier. De kjeele Nachtloft dreckt dän Stoff dol, un äwa ons stunt de jestiernda Himmel. Daut dusentfache Blitze leet dän Bosch un dän Wajch dunkel, aus wan daut nich fa dise leed wia. Ekj moakjt, daut sikj waut opmoake wull, waut Deepet, Dunklet, daut unja de Kjarscht vom Schwieeje jeläaje haud, unja dän Wuat Eeden Mauntel von eene belode Stemm. Ekj kijkt von de huage Fua erauf en de Dunkelheit ver ons, aus en eene deepe Schlucht.

"Met dän Jeburtsjoa un dän Doabie Senne, woo meenst du daut," fruach ekj.

"Wan de groote Kjrich kjemt," säd hee, "Un eena jrod eenuntwintich es, un wan aules toop brääkjt, un eena to de junge stoakje Mana em Darp jehieet."

Daut klunk aus eene Beschuldjunk. Ekj bleef stell, wiels Tiet späld kjeene Roll. De Tiet wort vom Tempo vonne Osse bestemt, dee boolt moakjte, daut kjeene Pitsch an dreef.

"Ekj wort anno sastieen noch enjetrocke", säd Kornelius, "Un ekj kaum to de Sanitäta. Meist aule Mana opp onsem Sanität Zuch wiere Mennonite. Hia deed wie onsen Deenst unjrem Rooden Kjriez, wiels wie frie wiere vom Deenst met daut Jewäa, von Katharina äare Tiede, see weete, woo daut en Russlaunt wia."

"Jo," säd ekj, "Ekj wia uk em Ersauz Deenst, ver dän Kjrich."

"Mien Voda uk," säd Kornelius, "Un em Kjrich wia wie Sanitäta. Ons Zuch fua bat de Front. Wie hieede dän Donna, un wie

druage de Vewundete. Eenje Moonate jinkj daut han un hää tweschen Smolensk un Moskau, bat dan aules toopbruak.

"Doch de Kjrich wia nich aun ons doanaun jekome, aun ons aule nich. Wie wiere Mennonite, un wie wiere wäaloos. Soo haude de Jemeende daut organiseet, von Joahundate. De Kaumf, daut Bloot, de Drakj un de Jemeenheit, daut aules wia opp de aundre Sied. Doa wiere de Russe un de Vewundete Dietsche, un hia wia wie, de Mennonite, toopjesaumelt un jeschlote. Oba dan rand aules enaunda, derchenaunda. See weete, woo daut wia."

"Jo, ekj weet," säd ekj, "besondasch em Siede, bie junt, wia daut Schrakjlich, de Rewoluzion, de Birjakjrich, de Joare one Jesaz un Rajcht."

"Onkel Wiens," säd Kornelius, un hee spruak waut schwind, "maun jewant sikj aun aules. See jleewe nich woo schwind daut jeit. Eena jewant sikj aun daut Älent, aun de verätne Kjarpasch, aun daut Stäne, aun daut Jestank em Kjrich un, ekj jleew, wie jewande ons uk aun de Grausomkjeit, dee dan äwa ons enbruak. Ooda jinkj daut bloos bie mie soo schwind? Ekj weet jeedenfauls, daut met mie waut passieed, daut von mie waut auffoll, aus de Foaw aun eene Waunt. Daut wia aus Frieheit, aus eene Frieheit one Eewa, bat ekj dan moakjt, daut et kjeen Eewa mea gauf. Ekj schwomm nu en eene Dunkelheit un ekj bleef auleen met mie, medden en dän Stroom von Mensche, medden en däm, waut om ons erom toobd. Doch daut wia lota."

Kornelius odemd deep un wia wada stell. Ekj wia jetroffe. Doa saut de Maun besied mie, dee em Darp nich oppfoll, dee siene Famielje vestunt aus aule aundre, dee opp de Darps Vesaumlunk siene

Meenunk säd un Sindachs stell bie miene Prädicht saut. Daut Licht vonne Stierns leet bloos de Schauteraunt von een wuchtjen Kjarpa väaschiene. Unja ons rolde de Räda langsam, un mie wia, aus wan wie boajauf rolde, boajauf en de Dunkelheit enenn. De huage Beem äwa ons, dee dän Wajch strakje Wies to eenem Tonnel schloote, naume dan uk de Stierns daut Licht wajch. De Vegonenheit kaum opp mie to, aus eene Kluft, un ekj hild mie reed, met erauf to stieeje. Ekj brukt kjeenen Tekjs mea to jäwe. De Schwoakrauft vonne Lod trock ons erauf.

"Kjane see een Jewäa, Onkel Wiens, eenen dietschen Karabiner?" fruach Kornelius jlekjoatich.

"Nä," säd ekj, "jeedenfauls nich krakjt."

"Wan eena de blanke Patroone en de Ran schiff, daut de Woawel kracht un dän Scheft en fauste Henj helt, dan es daut aus eene Jewault, dee stoakja es aus eena selfst. Een Jewäa."

Kornelius wia nich mea opp miene Boomwoll Fua. Hee wia en Russlaunt, un siene Stemm kaum aus von wiet hää: "Anno achteen kaume de Dietsche, em Aprell. Ekj wia jrod een haulwet Joa Tus, un wie haude Kjast jemoakt, Lena Dyck un ekj. De Roode wiere aul en de Darpa jewast. De Proletariat haude rejieet, Soldote, Matroose un de Kjnajchte ut de Russe Darpa. En väle Darpa haude see schlemm jeheift, besondasch en Haubstadt un Gnadenfeld. See haude jenome, waut see wulle, doot jeschote, wan see wulle.

"Nu wiere de Dietsche doa.

"Een Dach kaum een Ritta no Waldheim. Aule junge Mana sulle no Gnadenfeld kome. De Schult leet daut Aunsaje. En Gnadenfeld wiere de

Dietsche, eene gaunze Batalion. Aule junge Mana von de Gnadenfeld Wolost wiere doa, un de Dietsche weese, woo eena marschieet, un see muake Musikj doatoo, Marsch Musikj.

"Dan leet de Offizia ons aunträde, aule Mennonite, un hee hilt eene Räd. Hee spruak von de Baunde, dee onse scheene Darpa bedroode, von de onschuldje Foarmasch, dee see omjebrocht haude, von de toschaund jebrochte Mejales un Frues. Dan spruak hee vom Schutz vonne Heimat un von daut Jewäa en de Haunt vom Maun un von onse Veautwuatunk.

"Dan schrett de Offizia onse Lienje auf. Wie stunde no Darpa jeordnet. Bie de Waldheimer roopt hee mie erut.

"See woare dise Aufdeelunk äwanäme,' säd hee, 'Un wan wie eewe, droage see de Veautwuatunk.

"Ekj sie wäaloos,' säd ekj, 'ekj hab noch niemols een Jewäa jenome, uk em Kjrich nich.'

"De Offizia kijkt mie schoap aun. Ekj woa dän Blekj niemols vejäte. Hee haud Greiwe, stääkjende Uage unja de Schorm Metz, un hee wia soo groot aus ekj.

"Habe see eene Mutta,' fruach hee, 'habe see Sestre? Sent see befriet?'

"Jo,' säd ekj jjedatsmol.

"Wuaropp welle see wachte, junga Maun,' säd hee dan leise. 'Weete see, waut passiere woat, wan wie auftrakje? Habe See nich jeliieet von daut, waut äwa äare Darpa kaum, aus kjeene Ordnunk hilt, no de Rewoluzion? Weete see, wää Machno es met siene Baund? Wie woare an de Jewäare jäwe, un dan woare See Ordnunk hoole, dan woare See äare Frues un Kjinja un äare Häw beschitze.'

"Ekj nekjt, un de aundre nekjte, un dan vedeelde see de Jewäare, un wie eewe

doamet, eenje Wäakj. Lode, scheete, Schwind Fia. Wie marschieede met de Soldote, un wie sunge, *'In der Heimat, in der Heimat, da gibts ein Wiedersehn.'*"

Aus de Hoafst kaum, trocke de Dietsche trigj."

Komelius bleef lang stell.

Ekj haud daut Jefeel, daut hee en sienen ieejnen Berecht vesunke wia un sien Jedanke nojinkj, bat am wada Bewust wort, daut ekj biesied am saut.

"Tschernigowka," säd hee, "habe see doavon jehieet? Doa hab wie toom ieeschten Mol opp de Machnowze jeschote.

"Daut wia em Oktooba anno achteen.

"Machno saut met siene Baund en daut Russe Darp, tieen Werst von Waldheim. Aule zettade un bangte, wiels wie haude jehieet, woo Machnow en de Ool Kolonie jeheift haud un en väle Darpa bie ons aun de Molotschna. Owents, haud wie Jebäd Stund en de School. Meist aule wiere jekome, un see prachade om Radunk. Aus wie zemorjes opp stunde, wia een Trupp Kosake em Darp. Denikin wia met de Witte em Vää Marsch.

"De Ataman roopt de Mana vom Darp toop. Eena kjand onse Selfstschutz. Aule wieren em Aun Marsch, säd de Ataman, de Halbstäda un de Gnadenfelda. Uk de Waldheima sulle sikj reed hoole. Wie wudde Machno en Tschernigowka fange. Dan wudd aulet Reibre un Morde een Enj habe. Jesaz un Ordnunk wudd wada rejere, wan Denikin de Ukraine enjenome haud. Wie habe de Nacht nich jeschlope, miene Fru un ekj. Daut aules wia nich Rajcht, säd miene Fru un hield. See spruak von onsem Gloowe, von de Wäaloosichkjeit un daut wie nich Beeset met Beeset trigjtale durwe.

"Ekj vetald ar, waut de dietsche Offizia en Gnadenfeld jesajcht haud un daut Morje de Entscheidunk fa de gaunze Ukraine faule wudd un daut dan Fräd senne wudd, fa emma.

"Om dree Ua zemorjes reed wie loos no Tschernigowka. Daut wia kolt un näwlich."

Komelius jreep no siene Tobbaks Doos. Hee haud sonst niemols en miene Jääjenwuat jeschmieekjt, wiels ekj Prädja wia, oba hee wia nich aunwäsent. Meckanisch dreid hee sikj siene Ziggaret ut Zeitunk Papia, daut to rajcht jeschnäde en de Doos lach un sad see met sienen Fia Stoff en braunt.

Hee deed eenje deepe Ziej, un siene Stemm wort groffa von daut Ruak: "Wan sikj de blanke Patroone en de Rane schiff, de Väaschlus kracht, un doa vom rane see, dan es daut aus eene Jewault, dee äwa eenen kjemt. Daut meend ekj met dän Jewää, Onkel Wiens."

Nu kijkt hee mie aun un wort läwendja, "Wie Waldheima kaume von linkjsch, de Gnadenfelda von rajchtsch, un de Halbstäda naume de Medd. Aules wia en vollem Gank, dan ieescht moakjte wie, daut de Kosake hinje jebläwe wiere. See haude dän Selfstschutz vääjeschowe.

"Wie haude onse Pied em Woolt aunjebungen un drunge to Foot en daut Russe Darp en. Tschernigowka wia aus een Bienenast em Näwel. De Machnowze dukten opp, un wan see ons sage, rande see. Wan ekj schoot, foll eena vääre äwa. See kaume ut dän Näwel, rande un folle han.

"Schwind Fia!' hieed ekj mie brelle. Soo haud wie daut en Gnadenfeld jeliheet. Daut blizt un kracht om mie hää, un ver ons foll aules Hauls äwa Kopp derchenaunda, woo een Daunz en greiwe Wolkje, un ekj fieed

enenn. Ekj wia nich mea ekj selfst, ekj feelde mien Kjarpa nich. Aus een framdet Wäsent stormd ekj en dän Näwel, un de Jäajenwuat leesd sikj opp unja miene Steewle.

“Dan hieed wie de Pieed em Galopp ut de Darp prale un dan de Tatschankas. Daut wiere de Droschkje, opp dee see de Maschien Jewääre oppjebut haude, un see knakade woo wilt en de Loft. Dan wia daut Darp ladich, un Machno wia wajch, un wie stunde em Näwel.

“Feftich Maun, veleicht haude sikj erjäwe, un nu wiere uk de Kosake doa. See dreewe de Machnowze bie de Kjoakj toop. Väl kjand wie, daut wiere Buasch ut de Russe Darpa. Un doa sach ekj unja an Fyodor Arschinof, ons Kjnajcht. Aus ekj noda kaum, dreid hee sikj wajch.

“Em Kjrlich must Fyodor aun de Front. Hee kaum dan wada to ons, aus de Rewoluzion utbruak, un dan, aus Machno siene Baun organisieed, wia hee plazlich verschwunge. Nu sach ekj am hia unja de Baundiete, un hee haud mie jeseene, met daut Jewää.

“Wie äwaleete de Jefangne de Kosake un reede no Hus.

“Tien Maun schoote see oppe Städ doot, hieed wie, no de Woarnunk fa daut Darp. Waut aus Fyodor jeworde wia, wist nohää kjeena.”

“Fyodor Arschinof,” säd ekj leis, aus fa mie, aus Komelius wada deep odemd, un mie schien, daut sikj onse Jedanke em Stelle wada funge. Komelius wia opp de Läächt vom Dol vonne Dunkelheit aunjekome, un ekj wia met am jegone.

De Woages ver ons wiere nich mea to hiere. Wie wiere wiet hinje jebläwe, un de Stell vom Bosch, dee von onse langsame Foatiche nich jestieet wort, omfunk ons.

Dan schrakjt ons een Nachtvoagel met sienen Jekjrech opp, un Kornelius sad wada en.

“leescht no eenem Joa sach ekj am wada, em Nowamba anno näajentien, en Blumenort. Habe See mol von Blumenort jehieet? Daut wia daut Enj fa dän Selftschutz. Daut wia, aus wan wie ons selfst em Jesecht Schluage. En Blumenort bruak aules toop, un veleicht verschwunk donmols aul daut Eewa fa mie. Maunchmol denkj ekj, daut et aul donmols wia.

“Dän gaunzen Somma jinkj daut opp un dol aun de Molotschna, eenmol de Witte, dan de Roode, eenmol Denikin un eenmol Dowenko. Machno wia wiet nom Nuade jedrenjt worde. Ons Selftschutz haud sikj aufjeleest. Jäajen de jeeenliche Truppe de Roode wull wie nich kjamfe, un met de Witten wulle onse Mana sikj nich vebinje. Tschernigowka stuak ons aule en de Knoakes.

“Väl von onse Mana wiere en de Kjrlich jeflicht. Väl saute en de Jefenkjnise en Melitopol, un väl, väl haude de Roode doot jeschote.

“Dan, em loten Hoafst anno näajentien, kaum daut äwa ons aus eene schwoate Flut. Machno wia vom Nuade hää derch jebroake un haud Denikin vedräwe. De Roode äwaleete am de siedliche Ukraine. Siene Baund wia een Hää jeworde. Eena spruak von tien Dusent. Met schwoate Flage trocke see en onse Darpa en. 'Smertj' haude see met groote Buakstowe doaropp jeschräwe, Doot. See morde, brende un schaunde. Nachts wia de Himmel root vom Fia Schien von brennen-de Häw.

“Een Owent, daut wia de 9. Nowamba, kaum een Ritta no Waldheim. Wan aule

kome wudde, säd hee, dee noch een Jewäa haud un wan wie eenich wiere, dan kunn wie Machno nu besorje. Sien Hauptkwatia haud hee en Ohrloff. De Baund wia meist stendich besope. Daut wudd leicht senne, de Fierasch to jriepe, un dan wia de Wajch fa jeweeneleje Truppe, wan Witt ooda Root, frie. En Blumenort, eenje Werscht von Ohrloff, wudde sikj aule trafe.

“Lena hield wada, un de Prädja em Darp wull ons nich riede lote. Daut wudd aules bloos noch väl schlemma woare doaderch, un daut wie Machno nich fange kunne, daut wort aul doch en Tschernigowka jeseene.

“Wie reede trotzdäm. Wie reede dän gaunze Dach äwa de Felda, un ver Owent wia wie aum Trafunkt ver Blumenort. Daut wia de 10. Nowamba. De Grupp wia kjlien. Daut wia de Äwalei, dee vom Selbstschutz jebläwe wia.

“Wie deelde ons en kjliene Gruppe, un dan reed wie opp Schlikjwääj un äwa de Felda en daut Darp. Von doa ut wull wie opp Ohrloff vää Stukse. De Foarma en Blumenort sulle onse Pieed un Woages vestääkje.

“Un dan kaum aules aundasch.

“Ver Owent wia eene Aufdeelunk von de Machnowze en daut Darp jekome. Aule haude Angst. De Foarmasch, opp äare Häw wie jekome wiere, wäade auf. ‘Ritt no Hus,’ säde see, ‘daut woat aules bloos noch schlemma derch junt.’

“Wie vesochte an to äwazeije. Een Stuks opp Ohrloff, un aules wudd entscheide, Machno wort besorcht.

“Doa jeld een furchtboaret Schrieen Medd en de Spaununk. Eene Fru schrieen om Halp. ‘Komt doch! Halpt ons doch!’

“Daut wia aus een jrala Blitz, dän een furchtboara Donna foljd.

“Wie stormde en Rechtunk vom Nobahoff, von wua daut Schrieen jekome wia, un aule fieede aus opp de Baundiete. Ekj wia vääre.

“See kjeiwelde un folle dol en de Schemma aus Domino Stekja biem Spell. See schmeete de Oarme huach, un eenje folle jäajen de aundre.

“Un doa sach ekj Fyodor wada, un hee sach mie.

“Hee reet een schuchtret Pieet vom Staul, kjikjt sikj noch eenmol om, un Wajch wia hee. Ekj haud am met mien Jewäa noch errieekje kunt, aus hee loos saut.

“Doa stunde wie un om ons hää Hiele, Jauma, Stäne un Fliieekje. Wie hilde onse heete Jewääre en de Haunt, un jieda wist, daut nu aules ut wia. Nu wudde see kome, to hundade.

“De Buasch von Blumenort kaume äwadäl, de Frues un de Kjinja. Daut wort dunkel, un wie kjikjte halploos en äare doode Jesechta.

“Ekj haud mien Jewäa wajch schmiete mucht un bliewe. Doch wie holde onse Pieed un reede Wajch en de Nacht, aule.

“Habe see Mol jehieet, Onkel Wiens, woo daut dan en Blumenort toojinkj? Ekj wia lota eenmol doa, bie daut Maussen Grauf, daut wia anno dreeuntwintich. See habe dee aufjeschlacht, Mana, Frues un Kjinja, un dan habe see dree Doag lang jeplindat un jebrent.

“Wie wiere Schult, Onkel Wiens, daut hab ekj mie dusentmol jesajcht, Schult aun daut Maussen Grauf von Blumenort. Un doobie wull wie de Fru halpe, dee en de Dunkelheit schrieen.

“Doa es väl äwa Schult jerät worde, lota, uk en de Kjoakj. De dietscha Offizia haud

von Veantwuatunk jerät un de witta Ataman von Ordnunk un Jesaz. Foaken hab ekj mie jefroacht, wua de Veantwuatunk opphieed un wua de Schult aunfunk. Eena es enne Medd benne, un dan woat daut emma schlemma, un dan woat daut Rinkj om dunkel, un du drifst one Eewa, aus en majchtje Wale.

“Wäa haud Schult en Eichenfelt bie Nikolaipol ooda en Münsterberg? See habe jehieet, woo daut en Sagradowka toojinkj. Doa haude see kjeenen Selfstschutz, un daut wort schlemma noch aus en Blumenort.

“Aus wie no Hus kaume, vestäakjt ekj mien Jewäa em Stroohupe un de Patroone, dee ekj noch haud.

“Dan, em Jaunewoa anno twintich, vedriewe de Roode de Machnowze, un dan vedreef Wrangel de Roode, bat dan de Bolschewiken schlieslich de Harschoft behilde, anno eenuntwintich.”

Ekj kijkt nom Himmel un moakjt, daut eenje Stierns aul blaus worde. Komelius wia stell un kijkt lang erauf to de Osse, dee äare Heefta ruich em Stoff schlurren leete. Dan gauf hee sikj eenen Ruks.

"Onkel Wiens", säd hee, "Nu well ekj an waut vetale. Mien Noba wist daut uk, oba dän habe see en de Vebaununk jebrocht, aus wie aul wajch wiere ut Ruslaunt. Hee saul omjekomen senne, bie Workuta, schreef miene Taunte. Daut wort schlemm anno eenuntwintich. Daut wia daut Hungajoa. De Marxiste rejierte. Daut gauf kjeene Baunde mea, oba aules wia ladich, de Schiene, de Kjalasch un de Stauls. Wäa noch waut Jeträajd vestäakjt haud, wia jlekjlich, un miene twee moagre Pieed em Staul wiere een Vemieetje. Ekj haud em Farjoa noch jeplieecht un uk noch de

Schwroatbroak aunjelajcht, dreeunhaulf Desjatin.

“Doa harscht Ru, oba daut wia woo de Ru opp eenem Kjoakjhoff, wie wonde en Angst. Opp wäm de Marxiste vedocht haude, dee wort faustjehoole, un wan see fa Schuldich hilde, dee wort doot jeschote.

“In Tschernigowka sach daut noch schlemma ut aus bie ons, un de Russe doa hungade aul em Somma. Lota, em Winta, storwe see aus de Flieeje.

“Jiede Nacht kaume see en onse Darpa un stole, waut see funge. De Schult meend, wie muste Wach hoole, aum Engank vom Darp. De junge Mana sulle sikj aufleese.

“Aus wie doaraun wiere, mien Noba un ekj, hold ekj mien Jewäa ut dän Stroohupe un de Patroone. En Tschernigowka haude väle noch Jewäare, daut wist wie.

“Wie saute ons bie de Cholodne aun de Mua. Daut wia daut kjliene Jefenkjinis, daut Jiedat Darp haud. Wie haude doa uk daut Toobehia toom Fialasche, Amasch, Spodems, Fiahake un eene Lada.

“Wan wäa kaum, dän wudd wie en de Cholodne stäakje, un zemorjes kunn hee wada no Hus gone, soo haude wie ons jeeenicht.

“Daut wia stock dunkel, un wie saute stell aun de Mua. Wie vestunde ons goot, mien Noba un ekj, vom Selfstschutz häa. Doa stunde met eenst twee dunkle Jestaulte ver ons. Wie haude dee nich kome hiere, un see haude ons nich jemoakjt.

“Wie sprunge opp un roopte, ‘Henj huach!’ see stunde aus vesteentat. Äare Jewäare folle em Graus, aus ekj mien Jewäa Schluss krache leet.

“Ekj staupt dichtbie doanaun, un doa sach ekj, daut et Fyodor wia. Dän aundren

kjand ekj nich.

“Mie rand daut kolt äwa dän Rigje. Hia gauf daut kjeen Utwajch. Am rane to lote, am en de Cholodne to stääkje - aules kaum opp daut jlikje erut. Een Wuat von am bie de Marxiste, un mien Schekjsol wia vesääjelt.

“Fyodor kjand mie, un siene Uagen worde groot en de Dunkelheit, voll Schrakj un Dreiwunk. 'Komej' säd hee, 'ekj hab die jeseene, en Tschernigowka un en Blumenort.'

“Omdreie' säd ekj un rechte de Loop opp am. Fyodor dreid sikj om, un de aundre uk.

“Mien Noba kjand Fyodor, un hee wist Bescheet.

“Nemm dän Spodem ut de Cholodne', säd ekj opp dietsch to am.

“Dawaj,' säd ekj, aus hee trigjkaum.

“Fyodor ond, waut ver am lach. Hee wull stone bliewe. Ekj stad am de Loop em dän Rigje. Hee spruak em Gone, hee muak Vespräakjunge. Kjeena wudd waut erfoare. Kornuscha nand hee mie, un hee spruak von de Tiet, wua hee bie ons Kjnajcht jewast wia, von Papascha un Mamascha.

“Hee spruak en de Nacht enenn, un ekj bleef stell.

“Wie brukte eene haulwe Stund bat to miene Schwoatbroak. Eene schrakjliche haulwe Stund. Dan kaume wie aun dän wieekjen jeäachten Grunt. Fyodor bleef stone un de aundra biesied am. 'Dawaj!' säd ekj. Doa kjneed hee sikj en de lockaje leed un prachad om sien Läwe un de aundra uk.

“Oppstone!' säd ekj, 'wiedagone!'

“Ekj must am met dän Jewää steete, am verwoaz schuwe.

“Wie jinje noch Hundat Meeta opp dän

wieekjen Grunt von de Schwoatbroak, un aus Fyodor moakjt, daut et fa am kjeenen Utwajch gauf, belkjt hee eenen ferchtalichen Schrieech ut un funk aun to rane.

“Dan schoot ekj, un de tweeda Schoss troff dän aundren.

“Beid wiere fuaz doot.

“Wie groowe stell eene Gruft ut en de wieekje leed, groot jenuach fa twee Leiche. Dan läd wie an biesied enaunda, scheddade de Gruft to un veschorde de leed. Aus wie trigj jinje, säd mien Noba: 'Woo väl haft hee omjebrocht, nu wia hee doaraun.'

“Ekj säd nuscht, un dan bleef uk hee stell.

“Wie sade ons wada aun de Mua vom Cholodne un wachte, bat daut to Doage aunfunk. Ons jemeensome Schwieeje naum de gaunze Laust opp sikj.

“Dan jinj wie trigj em Darp.

“Ekj foa jlikj erut, ekj woa de Städ veääjden,' säd ekj, aus wie ons trande."

* * * * *

De Fua schwääkjt derch dän dunklen Bosch, un ekj haud mien Blekj aun de lange Hieena von miene Osse jespalt, dee sikj unje ritmisch bewääjde. De Meedichkjeit em Morje Schemma foll schwoa opp mien Kjarpa, oba mien Jeist wia Dach wach un oppjeräacht von daut, waut Kornelius mie vetalt haud. leescht aus ekj siene Stemm wada hinja mie hieed, moakjt ekj, daut wie lang, sea lang stell jebläwe wiere.

Komelius spruak nu noch leise, un siene Stemm kaum aus ut vescheddade Deep, aus hee von daut Schrieeye en de Schwoatbroak spruak un von de schwoate leed hia em Chaco. Dan bleef daut wada stell. Komelius haud dän Ziggaret Stobbe

wajch jeschmäte un siene Henj äwa de Kjneee jefolcht.

Daut Licht vom Schemma hoof langsam dän Schleia, en dän ons de Nacht wäarent daut gaunze Berecht bekjeet haud. Nu saut wie beid besied toop, sechtboa, frie jelajcht, aus no eene Utgrowe.

"Dankscheen, Kornelius," säd ekj, "Du best wäajen Fyodor to mie opp dän Woage jekome."

"Wäajen de Laust, Onkel Wiens un wäajen daut Schrie. Daut sent nu mea aus tieen Joa. leescht docht ekj, wan wie wajch sent ut Russlaunt un wajch von de Schwatbroak, dan wudd aules doa bliewe, doa wua daut aunfunk un wua wie aule met jeroode worde von de schwoate Äwaschwamunk. Daut es oba aundasch, Onkel Wiens. Jo, doawäajen kaum ekj to an."

"Ekj kjan een sea scheenet Wuat, Komelius," säd ekj leise. "Daut steit em Jakobus Breef."

Kornelius kijkt mie aun, met groote iernste Uage, un miene Wied folle ut en

een wiet op jemoaktet Hoat: "Bekjant eene dän aundren siene Sind un bät fa enaunda, daut jie jesunt woare."

Dan läd Kornelius sienen Kopp opp de Kjnee. Ekj deed daut jlikje, un daut bleef lang stell opp de Fua.

Aus wie oppkijkte, wia de Himmel ver ons äwa dän Bosch roosa, un ut de Beem kaum de Dobbel Roop von een Wajchrana Poa aus Kjinjasch en dän freschen Morje.

"Onkel Wiens," säd Komelius, "daut jeft een Eewa."

"Un du woascht aun Launt gone, Komelius," säd ekj.

"Un wan daut wada räajent," säd hee, "Dan saul miene Fru met kome, dan well wie toop äwa de schwoate leed gone, un see saul weete, wuarom ekj donmols wajch jefoare wie, met de Äajd." Hee kijkt mie strolent aun. Dan sprunk hee em Schwunk von miene Fua un stieech opp sienen Woage. Ekj naum de Pitsch un dreef miene Osse aun. Daut wie dan eene Stund lota no Casanillo kaume aus de aundre, foll nich opp.

Bibliografie

P. P. Klassen, Immer Kreisen die Geier - Ein Buch vom Chaco Boreal in Paraguay, ASCIM, Filadelfia, 1983.

G. Reimer, The 'Green Hell' becomes home: Mennonites in Paraguay as described in the writings of Peter P. Klassen, A Review Essay, The Mennonite Quarterly Review, pp. 460-480, 2002.

Nachruf über den Schriftsteller Peter P. Klassen un Gründer der Kolonie Fernheim, Wochenblatt, 2018. <https://wochenblatt.cc/nachruf-ueber-den-schriftsteller-peter-p-klassen-und-gruender-der-kolonie-fernheim/>

A. Stoeckl, Dauts Plautdietsch, Daut Groote Huachdietsch-Plautdietsch Rejista, Austria, 2018. <http://www.plautdietsch-copre.ca/books>.